

மட்டக்களப்புப் பிரதேசச்
சாகித்திய விழா

நினைவு மலர்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசச் சாகித்திய விழா
அமைப்புக் குழு,

மட்டக்களப்பு.

9, 10 ஆவணி - 1993.

840.98

மட்ட

SL/PR

மட்டக்களப்புப் பிரதேசச்
சாகித்திய விழா

நினைவு மலர்

தொகுப்பாசிரியர்:

சா. இ. கமலநாதன்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசச் சாகித்திய விழா

அமைப்புக் குழு,

மட்டக்களப்பு.

9. 10 ஆவணி - 1993.

மட்டக்களப்பு, ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன்
சுவாமி ஜீவனானந்த அவர்களின்

ஆசிர் செய்தி

தமிழ்க் கலையைப் பேணிக்காக்கும் சீரிய பணியிலே துடிப்புடன் ஈடுபட்டு உழைக்கும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத் தமிழ் சாகித்திய விழாச்சபை மலர் ஒன்றினை வெளியீட விழைவது குறித்து மிக மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஒரு சமுதாயத்தின் பாரம்பரியப் பண்பாட்டுக் களஞ்சியமாக விளங்குவன கலைகள். நம் முன்னோரளித்த அருஞ் செல்வங்களாகிய அவற்றைப் பேணலும், புதியன படைத்தலும், படைப்பாளிகளை ஊக்குவித்தலும் நமது சமுதாயக் கடமைகள். மட்டக்களப்பு மாநிலமானது இவ்வகைக் கலைகளை வாழையடி வாழையாக வளர்த்து வரும் நாடு என்பதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் உழைத்து வருகின்ற அனைவருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள் !

அவர் தம் அயராப் பணியால் மலரவிருக்கும் 'சாகித்திய விழா' மலர் நறுமணம் பரப்பி எமது சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயப்பதாக!

இங்ஙனம்,
சுவாமி ஜீவனானந்த

திருமலை - மட்டுநகர் மறைமாவட்ட ஆயர்
அதி. வண. ஜோசப் கிங்சிலி சுவாம்பிள்ளை அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

மட்டக்களப்புச் சாகித்திய விழா மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதிலே
பெருமகிழ்ச்சிடைகிறேன்.

அண்மைக் காலங்களிலே கலை, கலாசார, வரலாற்று முயற்சிகளிலே
ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஆங்காங்கு நூல்
வெளியீடுகள், மலர் வெளியீடுகள் ஆகியன அடிக்கடி இடம் பெறுகின்றன.
இவை யாவும் தரமான கலாசாரப் பிரசவத்தின் முன்மொழிவுகள் என்பதில்
ஐயமில்லை. இவையாவும் இங்கு வாழும் சகல இன, மத மக்களின் பண்பாடு
களில் ஆழமாக வேருன்றி, புதியதொரு சிந்தனா உலகை நோக்கி வளர்ச்சி
அடைதல் வேண்டும்; மாறிவரும் உலகின் சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்தல்
வேண்டும். வெறும் உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தினால் வேற்றுமைகளை வளர்க்காது
மட்டக்களப்பின் இன, மத ஒற்றுமைக்கும் புரிந்துணர்வுக்கும் வழி வகுத்தல்
வேண்டும்.

இதுவரை நிலவி வரும் அந்த மேலான உணர்வுகள் உருக்குலையாது
பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். நமது கலை கலாசார முயற்சிகள் அதற்கு வழி
சமைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாண்டு இங்கு நடைபெறும் மட்டக்களப்புச் சாகித்திய விழா
நிகழ்ச்சிகள் மேற்படி மேலான உணர்வுகளை வளர்க்கப் பயன்படுமாக! என
வாழ்த்தி இறையருள் வேண்டி நிற்கிறேன்.

வண. ஆயர் ஜோ. கிங்சிலி சுவாம்பிள்ளை
திருமலை - மட்டக்களப்பு ஆயர்

காத்தான்குடி ஜாமிஅதுல் பலாஹ் அறபுக்கல்லூரி அதிபர்
மௌலானா மௌலவி அல்ஹாஜ் 'ஷைகுல் பலாஹ்'
எம். ஏ. முஹம்மது அப்துல்லாஹ் ஆலிம் (ஹஹ்மான்) அவர்களது

ஆசிச் செய்தி

'இஸ்லாம் எங்கள் வழி, இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி' என்பதைத் தமது இலட்சியமாகக்கொண்டு இனிய தமிழ் மொழியை வளர்த்து வருகின்றனர் முஸ்லிம்கள். இஸ்லாமிய வழி நின்றுஇன்பத் தமிழ் மொழியில் அரிய நூல்களை ஆக்கித் தந்துள்ளனர் இவர்கள்.

இஸ்லாமியச் சமயப் போதனைகள், சமயப்பிரச்சாரங்களையெல்லாம், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் தமிழ்மொழியிலேயே சிறப்பாகச் செய்துவருகின்றனர். முஸ்லிம்களின் வேதநூலான அல்குர்ஆன் அறபுமொழியில் அருளப்பெற்றுள்ளதால், அம்மொழியையும் அவர்கள் அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். அறபு மொழியை அறிந்துள்ள தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம்கள், அறபு எழுத்துக்களைக் கொண்டு தமிழை எழுதும் புதிய ஒரு முறையையும் கையாள்கின்றனர். இதனால், அறபுத்தமிழ்' என்னும் ஒரு புதிய வடிவம் தோன்றியது. இது, முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழியுடன் எவ்வளவு பிணைப்பைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது.

தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும் இணைந்து வாழும் மட்டக்களப்பில் நடைபெறும் தமிழ் சாகித்திய விழா, இரு இன மக்களுக்கிடையிலும் இணைப்பையும், பிணைப்பையும் வலுவடைய வழிசமைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இவ்விழாவை யொட்டிய சிறப்பு மலருக்கு எனது நல்லாசிகளை வழங்குவதில் பெரிதும் மகிழ்கிறேன்.

விழா சிறப்புடன் நிறைவுற எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.
நன்றி.

எம். ஏ. முஹம்மது அப்துல்லாஹ் ஆலிம்
அதிபர்

மெதடிஸ்த திருச்சபை வடக்குக் கிழக்கு மறை மாவட்டத் தலைவர்
அருட்டிரு ஜே. விவேகநாதன் அவர்களின்

ஆசிர் செய்தி

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத் தமிழ்ச்சாகித்திய விழாவினை ஒட்டி வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிர் செய்தி வழங்குவதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இவ்விழாவினைச் சிறப்பிக்கும் முகமாகப் பல்வேறு கலை, கலாசார நிகழ்வுகள் நடைபெறவுள்ளன. பொருத்தமான திறமைமிக்க அமைப்பாளர்களிடம் இவற்றுக்கான பொறுப்புக்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இவ்விழா சிறப்புற அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. அமைய வேண்டுமென்பதே எமது பேரவா.

மொழி, கலை, கலாசாரம் பண்பாடு என்பன இறைவனின் அருட்கொடைகளாகும், மனுக்குலத்தின் மேம்பாட்டுக்காக இவை மனிதனுக்கு இறைவனால் அருளப்பட்டுள்ளன, தன் இனத்தின், சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்காக அவற்றைப் பயன்படுத்திய அதே வேளையில் ஏனைய இனங்களின் மொழி, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றை மதித்துப் போற்றுவது தமிழ் இனத்தின் நாகரிகமாக இருந்துள்ளது. மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் இதில் தனித்துவம் பெற்று விளங்கி வந்துள்ளது என்பதற்கு மட்டக்களப்பு மண்ணிலே தோன்றி மொழி, கலை கலாசாரங்களை வளர்த்து அரும் தொண்டாற்றிய அறிஞர்கள், பெரியார்கள், கலைஞர்கள் இதற்கு சான்றாகவுள்ளனர்.

பல்வேறு காரணங்களால் மங்கியநிலையில் இருக்கும். எமது மொழி, கலை கலாசார, பண்பாட்டுக் கூறுகள் இச்சாகித்திய விழாவின்மூலே தூண்டுதல் பெற்றுச் சுடர் ஒளிபரப்ப வேண்டும். இறைவனின் அருட் கொடைகளாகிய இவை இனங்களிடையே புரிந்தணர்வையும், ஒற்றுமையையும், சமாதானத்தையும், ஏற்படுத்திச் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்கு உறுதுணையாக அமைய வேண்டும்.

இதற்கு இச்சாகித்திய விழா பெரிதும் பயன்பட இறைவன் எல்லா நல்லாசிகளையும் வழங்க இறைஞ்சுகின்றேன்.

அருட்டிரு ஜே. விவேகநாதன்
மெதடிஸ்த திருச்சபை
வட / கிழக்கு மறைமாவட்டத் தலைவர்.

இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அலுவல்கள் அமைச்சர்
பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அலுவல்கள் அமைச்சின் அனுசரணையோடு நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்று வருகின்ற பிரதேச சாஹித்திய விழாக்களின் ஓர் அம்சமாக மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் நடைபெறும் விழா வினையொட்டி வெளியிடப்படும் சிறப்புமலருக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்

இவ் ஆண்டின் தேசிய தமிழ் சாஹித்திய விழாவிற்கு முன்னோடியாக நடைபெறும் பிரதேச சாஹித்திய விழாக்கள் தமிழ் உணர்வும், கலைவளமும் பெருகச் செய்வதே நோக்கமாகக் கொண்டவை.

இவ் ஆண்டு விழாவின் பிரதான கருத்தோட்டமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ள நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் ஆய்வுத்துறை நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வுயர் பண்புகளைப் போற்றும் நோக்குடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அவ்வகையாகப் பிரதேச விழாக்கள் அவ்வப் பிரதேச இலக்கிய மரபுகள் பற்றிய சிந்தனைகளை வளர்ப்பதையும் அக்கலைகளைப் பேணுவோர்க்கும் இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.

மட்டுநகரைச் சூழ உள்ள கிராமங்களில் கிராமிய இலக்கியம் மிகவும் வளத்துடன் திகழ்கின்றது. நாட்டார் பாடல்களும், நாடகங்களும், கதைப் பாடல்களும் இப்பிரதேசத்தில் செறிந்து கிடக்கின்றது.

மட்டுநகர் பிரதேச தமிழ் சாஹித்திய விழா இப் பிரதேசத்தின் செழுமையை முன் நிறுத்துவதோடு புதிய ஆய்வுச் சிந்தனைகளுக்கும் தளம் அமைத்துக் கொடுக்கும் என எண்ணுகின்றேன்.

மீன்பாடும் தேன் நாட்டில் நிகழும் இவ் விழாவை வெற்றிமிக்கதாக்குவதில் முன்னின்று உழைக்கும் அதிபர், ஆசிரியர், விழா அமைப்புக் குழுவினர், மலர்க் குழுவினர் அனைவரையும் மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

முத்தமிழ் வித்தகன் சுவாமி விபுலானந்தரின் நாமம் கொண்டு இசை நடனப் பணிபுரியும் விபுலானந்த இசை நடனக் கல்லூரியில் நடைபெறுவது எனக்கு மேலும் மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

P. P. தேவராஜ்

[இந்து சமய இந்து கலாசார இராஜாங்க
அலுவல்கள் அமைச்சர்]

வர்த்தக வாணிப அமைச்சர்
ஐனாப் ஏ. ஆர். ஏ. மன்சூர் - எம். பி அவர்கள்
வழங்கிய

ஆசிச் செய்தி

சாகித்தியம் என்பது மனித உளப்பாங்கினை வளப்படுத்தி அவனது விழுமியங்களை மேம்பாடு அடையச் செய்யும் ஒரு ஊடகமாகும்.

சாகித்திய விழா மூலம் தொன்மையும், கிரீத்தியும் நிறைந்த தமிழ்ப் பாரம்பரிய கலை, கலாசார பண்பாடுகள் உலகறியச் செய்யப்படுகின்றன.

பண்பு நெறி பரப்பும் சாகித்தியத்துக்கு விழா எடுப்பதும், மலர் வெளியிடுவதும் போற்றற்கரிய பெரும் பணியாகும்.

முத்தமிழ் வித்தகர் உயர்திரு விபுலானந்தரின் சாகித்திய சேவைக்குக் களமாய் அமைந்த மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுநகரில் அவர் வழி நின்று செயற்பட நடப்பது சாலவும் பொருத்தமே.

அடிகளார் சாகித்திய மண்டலத்தில் பதித்த ஜொலிக்கும் முத்திரையின் வழிகாட்டலில் உங்கள் முயற்சி உயர்ச்சி பெறுவதாக.

விழா சிறக்கவும், மலர் சிறப்புறவும் சாகித்தியத்தினால் நற்பேறுகள் கிடைக்கவும் எனது மனமார்ந்த நல்லாசிகள்!

இவ்வண்ணம்,
ஏ. ஆர். ஏ. மன்சூர் - எம். பி.
வர்த்தக வாணிப அமைச்சர்.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள்
திணைக்களப் பணிப்பாளரின்

ஆசிச் செய்தி

மட்டக்களப்புப் பிரதேச சாகித்திய விழாவினை முன்னிட்டு வெளிவரும் மலருக்கு இச்செய்தியை அனுப்புவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இப்பகுதியின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக உழைத்து வரும் கலைஞர்கள் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கிவரும் இம்மலரினைச் சிறப்புறத் தயாரித்து அளித்துள்ள விழாக்குழுவினர் பாராட்டிற்குரியவர்கள். விழா சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்.

க. சண்முகலிங்கம்
பணிப்பாளர்.

இந்துசமய கலாசார தமிழ் அலுவல்கள் இராஜாங்க
அமைச்சின் செயலாளர்

திரு கா. தயாபரன் அவர்களின்

ஆசிர் செய்தி

தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழாக வகுத்து, தமிழ் வளர்த்த பெருமை தமிழர்களுக்குண்டு. சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரை, முத்தமிழின் வளர்ச்சி பல்வேறு துறைகளில் பரிணாமம் கண்டுள்ளது. இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சும் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு தன்னாலான பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பத்தாண்டுகளுக்குப் பிற்பாடு கண்டியில் முதன்முறையாகச் சாகித்திய விழா 1991ம் ஆண்டு மிகவும் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. சென்ற ஆண்டு இவ் விழா கொழும்பில் இடம் பெற்றது. இவ்வாண்டு சாகித்திய விழா பல்வேறு பிரதேசங்களை இணைத்து விழாக்கோலம் பூண்டு, இறுதியில் ஈர்பெரும் சிறப்பு விழாவாக நடைபெற ஏற்பாடாகியுள்ளது.

முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்தர் பிறந்த மண்ணின், தலைநகரான மட்டக்களப்பில் பிரதேச சாகித்தியவிழா சிறப்புடன் அமைவது கண்டு நான் உள்ளம் பூரிக்கின்றேன். இதற்காகக்கலாசாரப்போட்டிகள், கண்காட்சி, பண்பாட்டு ஆய்வுரை என்பவைகள் நடைபெறுவதுடன் சிறப்பான மலர் ஒன்றும் வெளியிட விருப்பது பாராட்டித்திரியது. இவை முத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மேலும் மெரு கூட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிரதேச சாகித்திய விழாவை ஒழுங்கு செய்த அனைவரையும் நான் மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன். இனிதே இவ்விழா நடந்தேற என் இதயம் கனிந்த நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்-

கா. தயாபரன்
செயலாளர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபரும் மாவட்ட
ஆணையாளருமான

திரு. இ. மோனகுருசாமி அவர்கள் வழங்கிய

ஆசிர் செய்தி

கலை இலக்கியப் பிணைப்பு மனிதன் தோன்றிய நாள்முதல் இணைந்து செல்வது வரலாறு. கிராமத்திற்குக் கிராமம் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் கலை நிலை குலையாது காக்கப்படலாம். ஆனால் மீன்பாடும் தேன்நாட்டுக் கலை இலக்கியங்களை நினைக்கும் போதே இனிக்கும். நெஞ்சம் நிறைவு பெறும். நாட்டுக்கூத்து, காவடியாட்டம், சும்மி, கொம்பு விளையாட்டுப் போன்ற நம் பரம்பரைக் கலைகள் நமது மக்களின் வெள்ளையுள்ளத்தினைப் பிரதிபலிப்பதுடன், அவர்கள் வாழ்வாங்கு வீரவாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும் நிரூபிக்கின்றன. இதே போன்று எமது இஸ்லாமியச் சோதரர்கள் மிகவும் போற்றிக் காக்கும் கோலாட்டம், வாள் விளையாட்டு, நாட்டுப்பாடல் போன்றவை அம்மக்கள் எவ்வளவு உற்சாகமாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

காலம் மாறலாம். மக்களின் கஷ்டங்கள் குவியலாம். ஆனால் கலை இலக்கியங்கள் கசங்கிவிடாது காக்கப்பட வேண்டும். இதன் முதற்படியே மட்டக்களப்பு சாகித்திய விழா. மக்கள் இதனை வரவேற்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

இ. மோனகுருசாமி
அரச அதிபர்
மட்டக்களப்பு.

பொருளடக்கம்

1. பாரத ஆம்மாணை.....	1
2. என்னா சின்னத்தங்கம்.....	12
3. 16ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டக்களப்பு.....	13
4. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின்.....	25
5. “அரங்கநாயகி”.....	31
6. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அருகிவரும்.....	35
7. கன்னித் தமிழ் அணங்கே.....	40
8. மட்டக்களப்புத் தமிழும் மலையாளமும்.....	41
9. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் முதல் முஸ்லிம்.....	51
10. வைத்திய இரகசியம்.....	58
11. மட்டக்களப்பின் நாடக அரங்கம்.....	59
12. 19ம் நூற்றாண்டில் மட்டக்களப்பில்.....	63
13. மட்டக்களப்புப் பகுதி நாடக முயற்சிகள்.....	65
14. அழுகிறது சிரிப்பு.....	70
15. கூரைமுடி.....	71
16. முக்குகர் வரலாறு.....	75

முன்னுரை

மட்டக்களப்பில் நடைபெறும் பிரதேச சாகித்திய விழாவின் நினைவுச் சின்னமாக இம் மலர் வெளிவருகிறது.

இன்று இப்பிரதேசம் எங்கும் புதியதோர் விழிப்பும் துடிப்பும் ஏற்பட்டு வருவதை ஆய்வாளர் அறிவர். ஆக்க இலக்கிய நூல்களும், ஆராய்ச்சி நூல்களும், கவிதைத் தொகுதிகளும் மலர்களுமென இன்னோரன்ன படைப்புகள் அடிக்கடி வெளிவருகின்றன. இவையாவும் வரவிருக்கும் நற் பிரசவம் ஒன்றின் அறிகுறிகளாகக் கொள்ளலாம்.

1976 ஆம் ஆண்டு அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்து இலங்கைக் கிளை பெரும்பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் தலைமையில் 'மட்டக்களப்பு மகாநாட்டு நினைவு மலர்' ஒன்றினை வெளியிட்டது. அதன் பதிப்புரையிலே பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“மட்டக்களப்புப் பற்றி ஆக்கபூர்வமான ஆய்வுகளையும், தகவல்களையும் இயன்றளவு தருவதற்கு இவ்வெளியீட்டிலே ஒருசில முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி கருத்தின் தொடர் வளர்ச்சிபேரல 1980 ஆம் ஆண்டில் வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்களைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு “மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும்” என்ற நூல் வெளிவந்தது. இவற்றின் தொடர் வளர்ச்சியாக மட்டக்களப்புப் பிரதேச சாகித்திய விழா மலர் மிகக்குறுகிய கால முயற்சியில் மிக இக்கட்டான சூழ்நிலையில் வெளிவருகிறது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்தக் கூடுமாயின் நமது ஆய்வுகள் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்துள்ளனவென்பதைக் கோடிட்டுணர முடியும்.

இன்றைக்கு நூறாண்டுகளுக்கு முன்பே திரு. ஹியூநெவில் என்னும் உயர் உத்தியோகத்தர் ஒருவர் மட்டக்களப்பின் மூலை முடுக்குகளெல்லாஞ் சென்று பல பயனுள்ள ஆய்வுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார், நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு, சம்மாந்துறைக் கல்வெட்டு, வெருகல் கோயிற் கல்வெட்டு, உகந்தமலைக் குறிப்புகள் மட்டக்களப்பின் பழைய நாடாக அமைவு ஆகிய பலவற்றை முதன் முதலில் வெளிக் கொணர்ந்தார், இதுவரை காலம் நாம் அவைபற்றி ஆழமான ஆய்வுகளை நிகழ்த்தவில்லை. இக்கல்வெட்டுக்களில் அழிந்துபோன இடைவெளிகள் ஆராய்ந்து திரப்பப்படவில்லை. காலத்துக்குக் காலம் அவை மறு பிரகரஞ் செய்யப்படும் நிலை யிலேயேயுள்ளன.

மட்டக்களப்பில் வழங்கிய ஆனைகட்டுங் காவியம், புறாவணக்க வரலாறு, மட்டக்களப்பில் வதனமார் வழிபாடு, பட்டிருப்பு அம்மன் கோயிலில் வழங்கிய

ஐவர் காவியம், 'தங்கையைக் கொல்லி' பற்றிய சுவையான கதைக் குறிப்புகள், தீக்குளித்தல் போன்ற பல விஷயங்கள் நூறு வருடங்களுக்கு முன்பே இவரால் ஆராயப்பட்டன. அதிகம் போவானேன், மட்டக்களப்பிலே போர்த்துக்கேயர் மத்தியில் வழங்கிய நீண்ட நாட்டுப் பாடல்கள், அவர்தம் திருமணச் சடங்கு முறைகள் மட்டுமன்றி நம்மவர் ஒரு காலத்திற் காதுகுத்தித் துளைபோட்ட விபரங்கள் கூட அவரால் ஆராயப்பட்டன. ஆனால் நாம் இவ்வாய்வுகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதிலே சற்றுப் பின்தங்கிவிட்டோம்.

இது மட்டுமன்றி இங்கு மறைந்துள்ள ஏட்டுச் கவடிகள் பல. பாரத அம்மாணைகள், இராமர் அம்மாணை, வசன நடையிலான இராமர் கதை, பிரமபுராணம் வசன நடையிலான சுருதி விளக்கம், வைத்திய ஏடுகள் என்பன அவற்றுட் சிலவாம்.

இவைபற்றிய ஆய்வுகளும் பதிப்புகளும் தனிமனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டன. ஒரு கூட்டு முயற்சியாக நிறுவன ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்று. இதற்கு நாம் தயாராக வேண்டும். இன்று இச்சிந்தனையையும் வேண்டுகோளையும் முன்வைக்க விரும்புகிறோம்.

இம் மலரிலே இயன்ற அளவு ஆய்வியற் கட்டுரைகளுக்கு இடமளிக்க முயன்று உள்ளோம். மேற்படி நோக்கத்துக் கமைவாகக் கட்டுரை, கவிதை தந்துதவிய படைப்பாளிகளுக்கும், ஆசிரியரைகள் தந்து எம்மை ஊக்குவித்த பெரியார்களுக்கும், எமது அரசாங்க அதிபர் திரு. ஆர். மோனகுருசாமி, அயராதுழைத்த அமைப்பாளர் திரு. காசிபதி நடராசா, இவர்கள்தம் துலையில் ஒழுங்குகளை மேற்கொண்ட விழாக்குழு உறுப்பினர், அவ்வப்போது அறிவுரை நல்கி வழிநடத்தி உதவிய மலர்க்குழுவினர், வளர்மதி அச்சகத்தார், ஆய்வரங்கு, கண்காட்சி, கலை நிகழ்ச்சி, பல்வேறு போட்டிகள் ஆகியவற்றை ஒழுங்கு செய்தவர்களுக்கும், கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், இவ்விழா சிறப்புற நிகழப் பெருப்பணியாற்றிய சுவாமி விபுலானந்தர் இசைநடனக் கல்லூரி, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், மாவட்டச் செயலகம், மாநகர சபை, சமய நிறுவனங்கள், பிரதேசச் செயலகங்கள், அரச திணைக்களங்கள், கூட்டுத் தாபனங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், இலக்கிய மன்றங்கள், செய்தியாளர்கள், பொருள்நனி கொடுத்தோர், விழாக்குழுவினர் சகலருக்கும் எமது நன்றி.

சா. இ. கமலநாதன்

பாரத அம்மாளை

வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன் B. A.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் அச்சேற்றப்படாது ஒலைச் சுவடிகளாக மறைந்து கிடக்கும் இலக்கியச் செல்வங்கள் பல. அவற்றில் பாரத அம்மாளையும் ஒன்று. மட்டக்களப்பிலே சிறிதும் பெரிதுமாக வெவ்வேறு பட்ட அமைப்பிலான இரண்டு பாரத அம்மாளைகள் வழக்கில் இருந்தன. சிறிய அம்மாளை 9360 அடிகளைக் கொண்ட அகவற் பாவால் ஆனது. இந்த ஏட்டின் ஆரம்பத்திற் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

‘ககூ0உ ஆம் ஆண்டு (1902) தை மாதம் 7ந் திகதி இந்தப் பாரத அம்மாளை ஏடு எழுதி நிறைவேற்றப்பட்டது.....
.....குறித்த இந்த ஏட்டை எழுதி நிறைவேற்றியது எருவிற் பகுதியைச் சேர்ந்த மகிழூரி சின்னத்தம்பிப் போடியடையார் புத்திரன் பாரபரிப்புக் கண்ணுப்போடி..... இதைக் கிராமாய்க் குறுமன்வெளியிலிருக்கும் கதிர வண்ணான் மூத்த வண்ணானுக்கு என்னால் கொடுக்கப்பட்டது — கிரயம் ரூபாய் ஏழு-சதம் ஐம்பது’

மேற் சொன்ன திகதி அம்மாளை - பாடப்பட்ட திகதியைக் குறிப்பிடாது. ஏற்கெனவே வழக்கில் இருந்த ஒன்றை ஏடெழுதுபவர் பிரதி செய்த திகதியையே குறிக்கும்.

எமக்குக் கிடைத்துள்ள பிறிதொரு அம்மாளை அளவில் மிகப் பெரியது. இது 24000 அடிகளைக் கொண்டது. வில்லி புத்தூராழ்வார் எழுதிய பாரதத்தில் இன்று நமக்குக் கிடைப்பவை ஏறத்தாழ 4300 பாடல்களே. அதாவது 17200 அடிகள். பழைய பாடல் ஒன்று வில்லி புத்தூராழ்வார் 6000 பாடல்கள் பாடியதாகக் கூறுகிறது.

‘கலியுக வியாதன் சொல்லக் கணபதி யெழுது பாடல்
பொலிவுறு தமிழி லாறா யிரமென விருத்தம் போற்றிச்
சலிவற வில்லி புத்தூ ரிறைவனாஞ் சார்வ பெளம
னொலிகெழு மறையோர் கோமா னுயர்ந்தவ ருவப்பச் செய்தான்’

மேற்படி செய்யுளின்படி வில்லிபாரதம் 24000 அடிகளைக் கொண்டிருந்த தென்பது தெளிவு. மட்டக்களப்பில் எமக்குக் கிடைத்துள்ள பெரிய பாரத அம்மாளை இன்றுகூட 24000 அடிகளைக் கொண்டுள்ள தென்பது நோக்கற்பாலது.

மக்கள் இலக்கியம்

இப்பெரிய அம்மாணை மூல ஏட்டிலிருந்து மிக வண்மைக் காலத்திற் படியெடுக்கப்பட்டது. சித்தாண்டிக் குடியைச் சேர்ந்த வள்ளுவருடைய பேரன் தம்பிமுத்துவின் மகன் சுப்பிரமணியம் என்பவர், அதே ஊரைச் சேர்ந்த பாலிப் போடி வினாயகம் பிள்ளையினுடைய ஏட்டை 1969 ஆம் ஆண்டு கீல வருஷம் பங்குனி மாதம் வெள்ளிக்கிழமை எட்டாந் திகதி எழுதி நிறைவேற்றியதாக அறிய முடிகிறது.

கடதாசி பேனா அறிமுகமாகிய பின்னருங்கூட ஓலையில் எழுதிப் படிக்கும் ஒரு மரபு அண்மைக்காலம் வரை மட்டக்களப்பில் நிலவி வந்தது என்பதை நாம் இதிலிருந்து அறியமுடியும். அத்தோடு போடியார், உடையார் தொடங்கி சுவைத் தொழிலாளிகளும் படித்து இன்புறும் ஒன்றாகப் பாரத அம்மாணை மட்டக்களப்புக் கிராமங்கள் தோறும் நிலவி வந்துள்ளது. அதாவது இது ஒரு மக்கள் இலக்கியமாக வீட்டுக்கு வீடு வழங்கி வந்துள்ளதென்பது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியதோர் அம்சமாகும்.

மட்டக்களப்பு மக்களின் பேச்சு வழக்குத் தமிழை அறிய முற்படுவோர்க்கு இந்த இரண்டு பாரத அம்மாணைகளும் பேருதவி புரியக்கூடும்.

இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் இரு அம்மாணைகளும் அவற்றின் ஆரம்ப நிலையில் இருந்து பல மாற்றங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதொன்றாகிறது. இவை எங்கு எக்காலத்திற் படிக்கப்பட்டதோ அவற்றுக்கேற்ப மொழித்துறை யிலே பல இடைச் செருகல்களையும் பெற்றுள்ளன. அதேபோற் கலைஞர்களின் மனநிலைக்கேற்ப கதை நிகழ்வுகள் அழுத்தம் பெற்றதோடு கர்ணபரம்பரையாக வழங்கி வந்த கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றைப் பின்னர் ஆராய் வோம்.

காப்புச் செய்யுள்

இரண்டு அம்மாணைகளுமே தமது காப்புச் செய்யுளாக,

“ நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தொன்று நிலைநிற்கவே ” என ஆரம்பிக்கும் வில்லிபாரதக் காப்புச் செய்யுளையே எடுத்தாள்கின்றன. சிறிய பாரத அம்மாணை இதை மட்டுமே காப்புச் செய்யுளாகப் பயன்படுத்த பெரிய பாரத அம்மாணையோ வில்லிபாரதத்தின் ஏனைய இரண்டு செய்யுள்களையும் அப்படியே எடுத்தாளாது வினாயகர்மீது மேலுமிரண்டு புதிய செய்யுள்களையும் தரு கிறது. மேலும் சுப்பிரமணியர் துதி, கலைமகள் துதி, சரஸ்வதி துதி என மூன்று செய்யுள்களை மேலதிகமாகத் தருகிறது. இது வில்லிபாரதத்தில் இருந்து மாறு பட்ட ஒரு போக்காகும்.

அவையடக்கம்

வில்லிபாரதம் சிறப்புப் பாயிரத்தில் காணப்படும் 24 அடிகளைக் கொண்ட ஆறு கவிதைகளில் அவையடக்கமாக,

“எண்ணிலா நெடுங்காதையை யானறிந் தியம்பல்
விண்ணி லாதவன் விளங்குநீ டெல்லையை யும்ன்
கண்ணி லாதவன் கேட்டலுங் காண்டலுங் கடுக்கும்”

என்றும், “.....மாபெருங் காப்பியந் தன்னைத்
தென்சொ லாலுரை செய்தலிற் செழுஞ்சுவை யில்லாப்
புன்சொலாயினும் பொறுத்தருள் புரிவரே புலவோர்”

என்றும் மிகச் சுருக்கமாக அவையடக்கம் கூறப்படுகிறது. ஆனால் சிறியபாரத அம்மானையோ 75 அடிகளில் மிக விரிவாக அவையடக்கங் கூறுகிறது.

“என்னவிதந் தானென்று எண்ணாம லிக்கதையைப்
பண்ணுதமிழ்ப் பாவலர்முன் பாடத் துணிந்தேனே
செந்தமிழீர் உங்களுடைத் திருத்தாழிற் சப்பாணி
என்றலைமே லென்று மிருக்குஞ் சிறியேன் காண்
பூவுலகோர் முன்புசிவ பக்கியற்ற நாயடியேன்
பாவலரே யுங்களுடைப் பாலகன்காண் அம்மானை
என்பேர் தனக்கெழுத் தித்தனை யென்றறியேன்
முன்பு பெரியோர் மொழிந்த மொழியறியேன்

.....
அன்பாக இக்கதையை அவையடக்கம் பாடுகிறேன்”
எனத் தொடங்கி,

“பாரதத்தை நாயடியேன் பாடத் துணிந்தேனே
பாரதனில் ஓடும் வாய்க்கால்நீ ரொத்ததுவே
எண்ணாமல் சிற்றெறும்பு ஏழு சமுத்திரத்தை
யுண்ண மனத்தினிலே ஒருமித் ததுபோல
காண மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானுஞ் சிறகைவிரித் தாடலுற் றதுபோல
பாசமுள்ள ஈசர்முன்னே மதனன்போ ரேற்றதுபோல

.....
மட்டுறையுஞ் செங்கழுநீர் வண்கமலப் பூவுடனே
கொட்டிகளும் பூத்தொக்கக் குளந்தனிலே நிற்கலையோ
மற்பயிலுந் திண்புவியில் வாழும் பெரியோரும்
அற்பமுள்ள மன்ன ரரசாண் டிருக்கலையோ
புத்தியுள்ள வண்மைப் புலவோர் பொறுத்தருள்வீர்!”

எனக் கூறிச் செல்கிறார்.

பாடியவர் யார்?

மேற்படி அவையடக்கத்திலே தான் இப் பாரதத்தைக் கவியுகத்திற் பாடுவதாகவும் தன்னைத் ‘தனியுண்ணான் தன்மதலை’ எனவும் குறிப்பிடுகிறார். அத்தோடு தனது ஆசிரியர் பற்றி,

“பேராளன் புத்தூர் பெரியதேவன் சுமதி
சிற்றடி வாமநல் சீஷன்காண் அம்மானை” என்று

கூறி தனது ஆசிரியர் பெயர் பெரியதேவன் சுமதி எனவும் தான் அவருக்குச் சீஷன் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். சுமதி என்பது நற்குணன், நன்மதி எனவும் பொருள் கொள்ளும்.

திருகோணமலை ஸ்தலபுராணத்தில் 'தனியுண்ணான் பூபாலன்' என்னும் ஒரு பெயர் காணப்படுகிறது. குளக்கோட்டு இராடனாற் காரைக்காவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட வரிப்பத்தார், தனத்தார் என்பாருக்கிடையே உண்டான தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகக் காரைக்காலில் இருந்து தனியுண்ணான் பூபாலன் என்பான் திருகோணமலைக்கு அழைத்து வரப்பட்டான். 1 'தனியுண்ணான்' என்பது தனிப்பட்ட ஒருவரின் பெயரல்ல. இது ஒரு குடும்பத்தைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயர். இவர்கள் திருகோணமலைப் பகுதியிற் சிற்றரசர்களாக 2 நிர்வாகம் நடத்திய 'இராஜபுட்' வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனவும், கூறப்படுகிறது. 3

அடுத்ததாக 'இலங்கையிற் புறா வணக்கம், என்னும் கட்டுரையிற் பிறிதோர் குறிப்புங் காணப்படுகிறது. இது கண்ணகி வணக்கத்தோடு தொடர்புபட்டது. அதன்படி சீதவாக்கையில் இடம்பெற்ற சில நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாகப் பெண்துறவி ஒருவர் கண்ணகி சிலையுடன் மட்டக்களப்பின் தென்பாலுள்ள திருக்கோயிலுக்கு வந்திருக்கிறார். இது நிகழ்ந்தது கி.பி. 1078 ஆம் ஆண்டிலும், இவர், ஏறமனவே இராஜ புத்தானத்தில் இருந்து குடிபெயர்ந்து வந்து திருக்கோயிலில் வாழ்ந்த மங்கலப்போடி என்பவரைத் திருமணஞ் செய்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. 4

இதுவரை நாம் கூறியவற்றில் இருந்து பின்வரும் முடிவுக்கு வரலாம். திருகோணமலை, ஸ்தல புராணத்தில் குறிக்கப்பட்ட 'தனியுண்ணான் பூபாலன்' இராஜ புத்திர வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். 'தனியுண்ணான்' என்பது மேற்படி வம்சத்திலுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின்ருக்கான அடைமொழி. எமக்குக் கிடைத்த சிறிய பாரத அம்மானையைப் பாடியவரின் தந்தை 'தனியுண்ணான்' என்னும் அடைமொழியைக் கொண்டிருப்பதால் இவரும் மேற்படி வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். அடுத்ததாக திருக்கோயிலில் வாழ்ந்த மங்கலப்போடி இராஜபுத்தானத்தில் இருந்து குடிபெயர்ந்து வந்தவர்களில் ஒருவர் எனக் கூறப்படுவதால் கி. பி. 1078 ஆம் ஆண்டு வரையும் மேற்படி வம்சத்தவரின் தொடர்பு மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்தில் நிலவியுள்ளது என்பதும் புலனாகும்.

மேலும், போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கும், டச்சுக்காரர் காலத்துக்கும் இடைப்பட்டது. என நாம் கருதும் "நாடுகாடு பரவணி" கல்வெட்டிற் காணப்படும் போடிகளில் ஒருவராக மங்கலப்போடி 5 என்னும் ஒரு பெயருங் காணப்படுகிறது. கண்ணகி சிலையுடன் திருக்கோயிலுக்கு வந்த பெண்துறவி திருமணஞ் செய்த மங்கலப்போடியின் வழிவந்தவராக இவர் இருக்கலாம். இவற்றிலிருந்து போர்த்துக்கேயர் காலம் வரையிலும் கூட இராஜபுத்தானத்தோடு தொடர்பு கொண்டோரும், அவர்தம் வழிவந்தோரும் மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

மட்டக்களப்பில் பூபால கோத்திரம்

பல வரலாற்றுண்மைகளைக் கொண்டுள்ள மட்டக்களப்பு மான்மியத்திலும் பங்கு தடுக்கும் முறையைக்கூறும் வகையிலே 'பூபாலகோத்திரம்' என்ற தலைப்பிற் சில தகவல்கள் தரப்படுகின்றன. அதாவது,

“ பூபால கோத்திரத்தின் புகழைக்கூறப் புவியதனில்
பூபாலன்போ லெழுந்துவந்தீர் நில்லுநிலு
பாவலர்கள் கவிபாடி வைத்த தெங்கே
படையரசு புரிந்தெந்த மதத்தில் நின்றோன்

தேவதன தானமெங்கே '...?' எனக் கேட்கப்படுகிறது. இந்த வினாக்களின் மூலம் சில உண்மைகள் புலப்படுகின்றன. முதலாவது 'பூபால கோத்திரம்' என ஒன்று மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்ததென்பதும் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட திரு கோணமலை ஸ்தல புராணத்தில் குளக்கோட்டு இராமனால் அழைத்து வரப்பட்ட 'தனியுண்ணாப் பூபாலன்' என்பவனுடைய பரம்பரையாக இவர்கள் இருக்கலாம் என்பதுமாம். 'பாவலர்கள் கவிபாடி வைத்ததெங்கே?' எனக்கேட்பதன் மூலம் இவர்தம்பரம்பரையினர் கவிபாடிய பாவலர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். இவர்கள் 'பூபால' கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்களாயிருப்பின் தம் இனத்தார் கவிபாடிய விபரங்களைத் தெரிந்தவர்களாய் இருத்தல் வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இவற்றையெல்லாம் கருத்திற் கொள்ளும்போது நமது சிறிய பாரத அம்மானையைப் பாடிய புலவனாகிய 'தனியுண்ணான் மதலை' என அழைக்கப்படுபவன் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த பூபால கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பது நிறுவப்பட்ட ஒன்றாகலாம். 'தனியுண்ணா' என்பது பூபால கோத்திரத்திடையே வழங்கப்பட்ட ஓர் அடைமொழி என்பதும் நினைவு கூரத்தக்கது.

மட்டக்களப்பிலே பாரதம்

அடுத்த அம்சமாக மட்டக்களப்புப் பகுதியில் பாரதக் கதையைப் பரப்ப மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு முயற்சிகளையும் சேர்த்து ஆராய்தல் பொருத்த முடையதாகும். இதற்கு மட்டக்களப்பு மான்மியத்திலே ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் இருந்து வந்த நாதன் என்பானின் கூற்றாகச் சில வரிகள் காணப்படுகின்றன. இதன்படி அவன் பாரதக் கதையை ஏட்டில் எழுதிக் கொண்டு மட்டக்களப்புக்கு வந்ததாகவும் காணப்படுகிறது.

“கோங்கு நகர்மேவும் கோவசியர் தன்குலத்தில்
பாங்குடனே நானுதித்துப் பாரதமென் றோர்மதத்தை
வங்கம் கலிங்கம் மலையாள புத்திபுரம்
அங்கங்கு சென்று அரியோன் அடியார்க்குக்
காட்டியபின் தென்னிலங்கைக் கலிங்கர் குலத்தோர்க்கு
குட நினைவுகொண்டு துளசிமணி மலையிட்ட
வந்தேன்.....” எனக் கூறும் நாதன் என்பான் தான் வரும் போது “மடலில் வரைந்து” கொண்டு வந்ததாகவும் கூறுகிறான். அத்தோடு அவன் “மட்டக்களப்புக்கு வந்து நாகர்முனைத் திருக்கோயிலைக் கண்டு தெரி

சனை செய்து மகாபாரத இதிகாசத்தை அவ்வாலயத்தில் போதித்தனன்'' என்றும் மாண்மியம் கூறுகிறது. இது கிட்டத்தட்ட கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாய் இருக்கலாம். அவ்வாறாயின் தாதனுடைய வருகை வில்லிபாரதம் எழுந்த பின்னரே இடம் பெற்றதெனலாம். இவன் கொண்டு வந்ததாகக் கூறப்படும் ஏடுகள் வில்லிபாரத ஏடுகளாக அன்றேல் அதைத் தழுவினவாக இருக்கலாம். ஆயினும் நாம் குறிப்பிடும் பாரத அம்மானைகள் இரண்டும் தமிழ் நாட்டில் எழுதப்பட்டன என்று கூறமுடியாது.

மொழி நடை, (சிறிய பாரத அம்மானை)

இதன் மொழி நடை இது மட்டக்களப்புப் பகுதியில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகிறது. இங்கு காணப்படும் சொற்கள் சில மட்டக்களப்புப் பகுதியில் மட்டும் வழங்குவனவாகும்.

“கொம்பல், கொம்புதல்” என்னும் சொற்கள் பிறருக்குப் பெருஞ் சத்தமாய் ஏசுதலைக் குறிக்கும்.

“அம்பை எடுத்துக்கொண் டருச்சுனன் தன் பிறகே
கொம்பாதே வாரு மென்று கொடுபோனான்.....”

“வியழம்” என்ற சொல் விஷயம், செய்தி, சங்கதி என்னும் பொருளில் மட்டக்களப்பில் வழங்குகிறது.

“அந்த வியழங்கேட்டு ஆனதிரி யோதனனும்
வென்றியுள்ள ஊரின் வியழம் உரையுமென்றார்”

“ஏராத்” என்ற சொல் இயலாது, பொருந்தாது என்ற பொருளில் வழங்குகிறது.

“தேவ குமாரத்தி அடியேற்குத் தங்கையல்லோ
மூவர்முதற் கேராத் முறைமைகெட்ட வார்த்தை சொன்னீர்”

“விதறு” என்பது சிதறு, நடுங்கு, பயப்படு என்னும் பொருள்களில் வழங்கி வருகிறது.

“அனுமார் பிராமணனாய் அவ்வழியில் தானிருந்து
மனுப்போம் வழிதனிலே வாலை நீட்டியே யிருந்தார்
லீமசேனன்கண்டு விதறி யருகில் வந்து நின்று”

“மங்கு” என்னும் சொல் “சிறிய” என்ற பொருளில் இங்கு வழங்கி வந்தது. இன்று கூட சிறிய சூடை மீனை “மங்குச் சூடை என மக்கள் அழைப்பர்.

“மங்குப் படைகளெல்லாம் மடிந்ததுவே அம்மானை”

ஒரு காலத்தில் மட்டக்களப்பில் வழங்கியதும் இன்று வழக்கற்றதுமான ஒரு சொல் “சிலுக்கு” என்பது. இது “சிலுப்பு” என்னும் பொருளுடையது⁸ நடுங்கு, விரைவு என்னும் பொருள்களுமுண்டு. இச் “சிலுக்கு” என்னும் சொல் “இடு” என்னும் வினையுடன் சேர்ந்து சிலுக்கிட்டான், சிலுக்கிட்டார் என வழங்கிய துண்டு.

“ என்ற மொழிகேட்டு எழிலரசன் சேனையெல்லாம்
சென்று மறித்துச் சிலுக்கிட்டார் அம்மாணை ”

“ சிலைவேட னெய்த அம்பு சிலுக்காகத் தைத்ததுவே ”

வாளபிமன்யுவை மட்டக்களப்பில் “ வாளவீமன் ” என்றே வழங்குவர். அபிமன்யுவைப் பல இடங்களில் “ வாளவீமன் ” என்று இந்த ஏடு குறிப்பிடுகிறது. இங்கு “ வாளவீமன் ” நாடகமென ஒரு நாட்டுக் கூத்தும் அழைக்கப்படுகிறது. மட்டக்களப்புப் பேச்சுத் தமிழில் மொழிமுதல் அகரம் சில போது எகரமாவதுண்டு கருடன் > கெருடன்; கங்கை > கெங்கை; கர்ச்சனை > கெர்ச்சனை; பலி > பெலி

“ தப்பாமலே பெலிதான் தருவிக்கி றேனெனவே
ஊட்டுப் பெலிதரு வேன் உந்தனுக்கு என்று சொல்லி ”

இது போன்ற உதாரணங்கள் பல ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. விரிவஞ்சி விடுகிறோம்.

பாரத சமூகத்தைத் தமிழராக்கல்

இச் சிறிய அம்மாணை வில்லிபாரதத்தைத் தழுவியே எழுந்துள்ளது என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் நூலிலே நிறையக் காணப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் சுவைஞர்களின் எதிர்பார்ப்புகளைத் திருப்தி செய்வதற்காகப் பல மாற்றங்களையும் அடைந்துள்ளது. தமிழர் தம் பண்பாடுகளுக்கேற்ப வியாச பாரதம், வில்லிபாரதத்தில் அடைந்த மாற்றங்களைப் போலவே இந்த அம்மாணை களும் பயிலப்பட்ட மக்களின் மன நிலைக்கேற்பப் பல மாற்றங்களை யடைந்துள்ளன. சுருக்கமாய்ச் சொன்னால், பாரத கதாபாத்திரங்களைக் கூட தமிழர்களாகக் காட்ட எத்தனித்துள்ளன; பாண்டவர்களைத் தென்னாட்டவராகக் காட்ட முயன்றுள்ளன.

பரராச முனிவரைப் “ பண்ணு தமிழ்வல்லார் பரராச மாமுனிவர் ” என்றும், தருமரை.

“ தண்டமிழ் நூல்வல்ல தன்மருடன் பிறந்தான் ” எனவும் அருச்சுனனை, “ தண்டமிழ் நூல் வில்விசையன் தானெடுத்தே கொடுத்தான் ” எனவும் பஞ்ச பாண்டவர் ஐவரையும் ஒருசேர, “ தென்னவர்கள் ஐவரையும் செயிக்கும் வகை சொல்லுமென்றார் ” எனவும் கூறுவது மாத்திரமன்றி,

“ விதுரனுடை மாதாவின் மிக்கவர வாறு தன்னை
ஓது தமிழ் வாணர் முன் உரைத்தனர்காண் அம்மாணை ”
எனவும் கூறுவது நோக்கற்பாலது.

கதை வேறு பாடு

அடுத்ததாக மேற்படி பாரத அம்மாணை வில்லிபாரதத்தில் இருந்து மாறு படும் ஒரு சில இடங்களை நோக்குவோம்.

வில்லி பாரதத்தின் முதற் சருக்கமாகிய குருகுலச் சருக்கத்தில் சந்தனுவின் கதை கூறப்படுகிறது. தன்னை விவாகஞ் செய்யுமாறு சந்தனு கங்கையைக் கேட்டபோது அவள் சந்தனுவிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

“இருந்து மெய்ந் நடுங்கிட யாதி யாதுநான்
புரிந்தது பொறுத்தியேற் புணர்வ லுன்புயம்
பரிந்தெனை மறுத்தியேற் பரிவொ டன்றுனைப்
பிரிந்தகன் றிடுவனிப் பிறப்பு மாற்றியே”

அதாவது தான் எதைச் செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் அவ்வாறு பொறுக்காவிட்டால் சந்தனுவைப் பிரிந்து அகன்று விடுவதாகவும் கூறுகிறாள். அதனைச் சந்தனு ஏற்றுக் கொள்கிறான். எந்த இடத்திலாவது தான் பெறும் பிள்ளைகளைக் கொண்டு விடுவதாக அவள் கூறவுமில்லை, சந்தனு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவுமில்லை. ஆனால் பாரத அம்மானையிலோ தான் பெறும் பிள்ளைகளைக் கொண்டு விடுவதாகச் சந்தனுவிடங் கூறிச் சத்தியமும் பெறுகிறாள்.

“வல்லவனே எந்தன் வயிற்றி லுகிப்பவரைக்
கொல்லுவே னுண்மையிது கொற்றவனே கைகொடுத்தால்
ஒப்பி மணம்புரிவே னுத்தமனே.....” என்று அவள் கூறுகிறாள்
“அப்பொழுது சந்தனுவும் ஆரணங்கி னாசையினால்
பின்னே வரும்பலனைப் பேதைதா னெண்ணாது
முன்னே கைகொடுத்தே முத்துச் சிவிகைதனில்
கங்கையொடு மன்னன் களித்தேறி யேநகரில்
மங்களமாய்ச் சென்றே மணமுடித்தா ரம்மாளை” எனப் பாரத அம்மா
னையிற் கூறப்படுகிறது.

ஏழாவது பிள்ளையைக் கங்கை பெற்றபோது அப்பிள்ளையைக் கொல்ல விடாது சந்தனு தடுக்கிறான். அவன் தடுத்ததும் கங்கையானவள் சந்தனுவிடம் அனுமதிபெற்றுப் பிள்ளையைத் தான் வளர்த்துப் பல்கலையும் பயிற்றி உரிய காலத் திற் சந்தனுவிடம் ஒப்படைப்பதாக வாக்குப் பண்ணி மன்னனைப் பிரிந்து செல்கிறாள். ஆனால் சிறிய பாரத அம்மானையோ இதற்கு முற்றிலும் மாறான பிறி தொரு செய்தியைத் தருகிறது. சந்தனு பிள்ளையைக் கங்கையிடம் கொடுக்காது தாதிமாரிடம் கொடுத்து வளர்த்ததாகவும் பரசுராமரைக் கொண்டு பல்கலையும் பயிற்றியதாகவும் கூறுகிறது.

“.....மன்னவனும் பாலகனை
பக்தியுடன் வளர்த்துப் பாங்காயநாமங் காங்கேயரென்
றுற்ற புதல்வனுக் குயர்நாம முஞ்சாற்றி
பரசிராம ரிடத்திற் பஸ்தொழிலுந் தான்பயிற்றி” எனக்காணப்படுகிறது.

குந்ததேவி கன்னியாய் இருக்குப்போது முனிவர் கொடுத்த ஐந்து மந்திரங் களில் ஒன்றைச் செபிக்கக் கருணன் பிறந்தானென வில்லி பாரதம் கூறுகிறது. ஆனால், சிறிய அம்மானையேடு பிறிதோர் கதை கூறுகிறது. முனிவர் ஐந்து பிண்டங்களைக் குந்திக்குக் கொடுத்ததாகவும் அவள் அவற்றிலொன்றை விழுங்

கியதாகவும், அதைக் கண்ட சேடிபர் அவளது தொண்டையை நெருக்கிப் பிடித்ததாகவும் அதன் காரணமாக அவளது கன்னம் வெடித்துக் கருணன் பிறந்ததாகவும் கூறுகிறது. இதனைக் குந்தியே பாண்டு மன்னனுக்குக் கூறுவதாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

“அந்நேரம் நான்நான் ஆதித்தனை நினைந்து
வேண்டி ஒருபிண்டம் விழுங்கினேன் கண்டரே,
பூண்டபுகழ்ப் பாங்கியரும் புகழ்பெரிய மாதாவும்
கண்டே யெனைச் சினந்து.....
இன்றே யிப்பண்டம் விழுங்கினா யென்று சொல்லி
தொண்டை தனையிறுக்கித் தோகையர்கள் தான்பிடிக்க
தண்டமிழ்நூல் வல்ல தலைவரே யப்பொழுது
எண்டிசையந் தோன்ற இயல்சே ரொளியாக
மின்னொளிசேர் குண்டலமு மிக்க சுகந்தமுமாய்க்
கன்னம் மிகவெடித்துக் கன்னன் மிகப்பிறந்தான்”

விராட மன்னனிடம் விரதசாரணி என்ற பெயருடன் மறைந்து வாழ்ந்த திரௌபதியைக் கண்ட கீசகன் அவள்மீது காமுகனாகி அவள் காலில் விழுந்து அவளைக் கெஞ்சியதாக வில்லிபாரதம் கூறுகிறது.

“உருகு கின்றவக் காளையு நாணமுற் றொடுங்கி நின்ற வுயர்தவப்
- பாவைதன்

“இருபதங்களில் வீழ்ந்தென தாவி நீயென்று மீளவு மெத்தனை கூறினான்” ஆனால் சிறிய பாரத அம்மானையோ இவைபற்றி எதையும் குறிப்பிடவில்லை. மாறாக கீசகன் அவளுடன் நேராக எதையுங் கதையாது ஒரு தூதுவன் மூலம் தனது விருப்பத்தைத் திரௌபதியிடம் தெரித்ததாகவும் உடனே அவள் தானாகவே சிந்தித்து அவளைக் குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு வரச்சொல்லி, பின்னர் அதை வீமனிடம் கூறி அவளைக் கொலை செய்யத் தூண்டியதாகவும் கூறப்படுகிறது. கீசகனின் மேற்படி செயலை விராடனிடமோ, அவன் மனைவி சுதேட்டிசையிடமோ முறையிட்ட செய்தியும் கூறப்படவில்லை.

“மங்கை தனைக்கண்டு மனமுருகிக் கீசகனும்
சிந்தைமையல் கொண்டெழுந்து சொல்லிவிட்டார் தூதுவனை
தூதுவன் தான்சென்று துரோபதையே டேதுரைப்பான்
தூதுபயில் மார்பன் தரணியாள் மன்னவனார்
கன்னல் மொழியாரே கமலத் திருமகளே
அன்ன நடையாரே யாயினையே கேட்டருளாய்” எனக் கீசகனின் விருப்பத்தைக் கூறியதாகவும் அதற்கு அவள்

“தூதுவனே நான் வருவன் துய்யதொரு கீசகனை
நீதியுடனே யிரவில் நீகொடுவா காவிடத்தே” எனக்கூறி அனுப்பியதாகவும் கூறப்படுகிறது. அது வில்லிபாரதக் கதைக்கு முற்றும் மாறுபட்டது, பின்னர் தனது திட்டத்தை வீமனுக்குக் கூற, வீமன் கீசகனைக் கொல்கிறான். ஆனால் வில்லிபாரதத்திலோ வீமனே திட்டம் வகுத்து திரௌபதிக்குக் கூறியதாகவும் காணப்படுகிறது.

வியாச பாரத அறிவு.

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட 24000 அடிகளைக் கொண்ட பெரிய பாரத அம் மானையும், வில்லிபாரதத்தையே தழுவி எழுந்துள்ளது. எனினும் இவற்றைப் பாடியவர்கள் வியாச பாரதக் கதைகளையும் நன்கு தெரிந்துள்ளார்கள் என்பதற்குப் பல அகச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

கிருஷ்ணன் தூதுசென்ற சருக்கத்தில் தருமர் கிருஷ்ணனிடம் தனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கும்போது

“முந்தூர்வெம் பணிக்கொடியோன் மூதூரி னடந்துழவர் முன்றி நோறு
நந்தூரும் புனனாட்டின் றிறம் வேண்டு நாடொன்று நல்கா னாகில்
ஐந்தூர்வேண் டவையிலெனி லைந்நிலம்பேண் டவைமறுத்தா லடுபோர்
- வேண்டு”

என்கிறார். இங்கு தருமர் “ஐந்தூர் வேண்டு” எனச் சொல்கிறாரேயன்றி அவ் வுர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட வில்லை. வியாசர் பாரதத்தில் மாத்திரமே ஐந்தூர்களின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. நாம் குறிப்பிடும் பெரிய பாரதத்தில் மேற்படி ஊர்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. இது ஒன்றே அவர்கள் வியாசர் பாரதத் தையும் தெரிந்திருந்தனர் என்பதற்குத் தகுந்த சான்றாகும்.

“கண்ணனே யானும் கழறுவதைக் கேளும்
அஸ்தினா புரிசென்று அரவக் கொடியோனிடம்
விஸ்தார மாய்நீரும் விளம்பியே சங்கதியைப்
பெரியோ ருரைப்படியே பேர்பாதித் தேசமதை
அறியவே கேளும் அதுவு மில்லையென்றால்
இந்திரப் பிரசித்தம் ஏமப்பிர சித்தமொடு
மந்திர வாரணாபுரி மன்னர்வா ழஸ்தினாபுரி
வீமா புரியுடனே விளங்கின ஐந்தூரை
நேயமாய்க் கேள்

மேலும் பிறிதோர் உதாரணத்தையும் நோக்குவோம். வீஷ்மர், அருச்சுனனின் அம்பு துளைத்து வீழ்ந்தார். அப்போது அவர் துரியோதனன் முதலானவர்களை நோக்கி, “என் தலை தொங்குவதால் அதைத் தாங்கத் தலையணையொன்று கொண்டு வாருங்கள்” எனக் கேட்டார். உடனே அவர்கள் மெல்லிய பல தலையணைகளைக் கொடுத்தனர். அவர் அவற்றை மறுத்து விட்டு அருச்சுனனிடம் கேட்டார். அவன் மூன்று அம்புகளை எடுத்து ஆதாரமாகத் தொடுத்து அதில் வீஷ்மருடைய தலை நிற்குமாறு செய்தான். இக்கதை வில்லிபாரதத்திலுமுண்டு, வியாசர் பாரதத்திலுமுண்டு. ஆனால் வீஷ்மர் துரியோதனனாதியாரிடம் கேட்ட கதை வியாசர் பாரதத்தில் மாத்திரம் உண்டு. இது பெரிய அம்மானையிலுங் காணப்படுகிறது.

அடுத்தநாள் வீஷ்மருக்குத் தாகம் எடுத்தது: வீஷ்மர் அருச்சுனனிடம் கேட்க, அவன் காண்டீபத்தை எடுத்து நானேற்றி வீஷ்மருக்கு வலது பக்கத்திற் பூமிமீது ஒரு அம்பை விட்டான். பூமி பிளந்து திவ்வியமான நீர் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியது. அந்த நீரைப் பருகி பீஷ்மர் தாக சாந்தி செய்து கொண்டாரென வியாச,

பாரதம் கூறுகிறது. வில்லி பாரதத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி இல்லை. ஆனால் வியாசர் பாரதத்திலும், பெரிய பாரத அம்மானையிலும் உண்டு. பின்னர் அருச்சுனன் ஆறு அம்புகளை எய்து தருப்பை பெற்று, சயனிப்பதற்குத் தருப்பையினால் ஒரு படுக்கை ஆக்கியளித்தான் எனப் பெரிய அம்மாளை கூறுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சி வில்லிபாரதத்திலோ, வியாசர் பாரதத்திலோ காணப்படவில்லை. எமது ஏட்டுப் பிரதியில் மட்டும்,

“அப்போ விசைய னாறு கணைதொடுத்தே
தப்பாது சொல்லிவிடத் தர்ப்பையது கொண்டுவந்தும்
ஆசனமாய்ச் செய்து ஆகாயந் தன்னிலே

பாசமாய் வீஷ்ணுவையும் படுக்கவே வைத்திடவே” எனக்காணப்படுகிறது. இவற்றிலிருந்து இந்த இரண்டு அம்மாளைகளையும் பாடியவர்கள் வில்லி பாரதத்தைமட்டு மன்றி வியாசர் பாரதத்தில் வரும் கதை நிகழ்ச்சிகளையும் பல கருணபரம்பரைக் கதைகளையுந் தெரிந்தவர்களாகத் தென்படுகின்றனர்.

மேற்படி இரு அம்மாளைகளும் அச்சுப் பிரதியாக வெளிவரக் கூடுமானால் மேலும் பல சுவையான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

அடிக்குறிப்பு

1. The Kalvetty or Chronicle of Trincomalai the Taprobanian - Pg 173
2. மேலது - பக் 173
3. மேலது - பக் 175
4. I Pigeon Worship in Ceylon - Pg 21
II பொற்புறா வந்த காவியம் - சி. கணபதிப்பிள்ளை பதிப்பு - பக்கம் 102
5. நாடுகாடு பரவணி கல்வெட்டு - பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் மட்டக் களப்பு மகாநாடு நினைவு - மலர் - அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் பக்கம் 88
6. மட்டக்களப்பு மான்மியம் - வித்துவான் F. X. C. நடராசா பதிப்பு - பக்கம் 105
7. மேலது தாதன் கல்வெட்டு பக்கம் 81
8. ஜூபிலி தமிழ்ப் பேரகராதி.

என்னகா சின்னத்தங்கம்!

- செ. குணரத்தினம் -

'என்னகா' சின்னத்தங்கம்
"இஞ்சாலப்" பக்கம் வாறா?
உன்னநான் கண்டு பேசி
'ஊர்ப்பட்ட' காலமாச்சே!

பொண்ணண்ணன் விதானையாரின்
பொட்டையும் பொலிசாம் மெய்யா?
'பொண்டுகள்' எல்லாமின்று
பாராளத் தொடங்கிவிட்டார்!

வயல்வெட்டை எல்லாம் பேயாம்!
வராதாகாபின்ன அங்கே
உயிரோடு குமர்கள் குஞ்சு
உரமாகச் செத்துப் போனால்!

'கிறுகி' நீ நிண்டுபாரன்
கிட்ணரின் பொட்டை சாளி!
உறுமிடப் பறந்து வாறாம்!
ஓ...மாரித்தாயே காக்க!

அச்சமும், மடமும், நாணம்
அதுயிது என்பதெல்லாம்
கொச்சையாய்ப் போச்சிதின்று
குமராரு சொல்லுகா நீ!

வாய் திறந்தால் ஆபத்து!
வயதறிவை ஆர்மதிக்கா!
காய்ந் தோலையை மதிக்கும்
குருத்தோலை எங்கிருக்கு?

'அயினைக்கு' வந்து போக
ஆசைதான் இந்த நாளில்
பயணத்தை நினைக்கத்தானே
புளிக்கரைக்கு தென் வயிறு!

'புறகொரு' காலம் பாப்பம்!
போர் சண்டை முடிஞ்சிரட்டும்
'மறுகா' நாம் கத்ச்சிப்பேசி
மகிழலாம் பொயித்துவாகா!

16-ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டக்களப்பு

போடி கல்வெட்டு, போத்துக்கீச ஆவணங்கள் பற்றிய
ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு

(த. சிவராம்)

மட்டக்களப்பின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தறிவதற்குப் 'போடி கல்வெட்டும்' ஒரு முக்கியமான ஆதாரமாகும். இது வித்துவான் நடராஜர் அவர்கள் பதிப்பித்த மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் பின் இணைப்புகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. இக் கல்வெட்டின் சில கையெழுத்துப் பிரதிகள் மட்டக்களப்பில் சிலரிடம் உண்டு. இதனை மட்டக்களப்பின் வரலாற்றைப்பற்றி சரித்திர மூலங்களுடன் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்தற்குரிய ஒரு 'அகச்' சான்றாகக் கருதலாம்.

பிற நாட்டார் ஆவணங்கள்:-

மட்டக்களப்பிற்கும் போத்துக்கீசருக்கும் கோட்டை இராச்சியத்தின் காலத்திலேயே (1546) தொடர்பு ஏற்பட்டு விட்டதென்பதையும் அக்காலகட்டத்தில் மட்டக்களப்பு ஒரு தனி இராச்சியமாக இருந்திருக்கிறதென்பதையும் இக் 'கல்வெட்டையும்' வேறுபுறச் சான்றுகளையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்கையில் புலனாகிறது. மட்டக்களப்பின் பாரம்பரிய வரலாற்று மூலங்களில் காணப்படும் தகவல்களை வேறு வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்கையிலேயே இப்பிரதேசத்தின் வரலாற்றை ஓரளவேனும் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். தமிழக, போத்துக்கீச, ஒல்லாந்த, ஆங்கில வரலாற்று மூலங்களில் (Sources) கிழக்கு இலங்கையின் சமூகம், அரசியல், சமயம் பற்றிய தகவல்கள் பரக்கப்படுதையுண்டு கிடக்கின்றன. இவற்றை ஓரளவேனும் தேடிக்கண்டு பிடித்து வகுத்தும், தொகுத்தும், பாரம்பரியச் சான்றுகளுடன் ஒப்பு நோக்கியும் ஆராய்வது மட்டக்களப்பைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ள உதவும். மட்டக்களப்பைப்

பற்றிய பல போத்துக்கீச ஒல்லாந்த ஆவணங்கள் 'இன்னும் மொழி பெயர்க்கப்படாமல் இருப்பது இவ்வாறான முயற்சிக்குப் பெரும் தடைக்கல்லாகவே இருக்கிறது. இதனால் கிழக்கிலங்கை பற்றிய பல புதிர்கள் அவிழ்க்கப்படாமற் தேங்குவனவாயின, போர்த்துக்கீச, ஒல்லாந்த ஆங்கிலேயே வரலாற்று மூலங்களை, மட்டக்களப்பின் பாரம்பரிய வரலாற்று மூலங்களுடன் ஒப்பு நோக்கி ஆயும் வழிவகைகளையும் இக்கட்டுரை கோடிட்டுக் காட்டும்.

போடி கல்வெட்டின் காலம்:-

அறுமக்குட்டிப்போடி மண்முனைப் பகுதிக்குத் தலைமைப் போடியாக நியமிக்கப்பட்டதும், அதற்குரிய பொருத்தனை எழுதியதும் போடி கல்வெட்டில் கூறப்படுகிறது. அறுமக்குட்டி நியமிக்கப்பட்டது 1766இல் ஆகும். இவ்வாண்டிலேயே கண்டி மன்னனுடன் ஒல்லாந்தர் இலங்கையின் கரையோரங்கள் பற்றிய ஒரு உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டனர். இதன்படி மட்டக்களப்பினுடைய பரிபாலனத்தின் முழுப் பொறுப்பு ஒல்லாந்தர் வசமாயிற்று. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நடைபெற்ற அறுமக்குட்டிப் போடியின் நியமனம் பற்றி எடுத்துக்கூறி, அவருடைய காலிங்காகுல மரபில் வந்தவன் நான் என ஒருவன் எடுத்துக்கூற அவனை 'ஆட்சியார்' வன்னிபமாய் வைத்தனர் எனக் கல்வெட்டு கூறுகிறது.

“..... இருமரபில்

எழுத்து நானோதினேனிது முறையல்லால்
ஒழிந்தது தானில்லை உத்தம அரசே
எனக்குகனோத ஆட்சியார் தாமும்
மனக்களிப்புடனே வன்னிமை மரபாய்
வைத்தனர் மட்டமாநகர் தன்னில்
லீத்தகக் குகன் முறை விளம்பினனறிந்தே(1)

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நடைபெற்ற நிய
மனம் பற்றி “ஆட்சியார்க்கு” தெரிவிக்கின்ற
காரணத்தால் இங்கு குறிப்பிடப்படும் அரசு
ஆங்கில அரசே என்பது பெறப்படும்.
ஆங்கிலேய ஆட்சியின் எக்கால கட்டத்தில்
இது எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைத் தீர்
மானிக்கப் பின்வரும் விடயங்களை நோக்
கலாம்.

புரட்சி

1796 இல் மட்டக்களப்பைக் கைப்பற்றிய
ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்த நிர்வாக ஒழுங்கு
களை மாற்ற முற்படவில்லை, ஒல்லாந்தரின்
கீழ் தலைமைப் போடியாய் இருந்தவர்களே
புதிய ஆட்சியின் கீழும் தொடர்ந்து இருந்து
வந்தனர். 1796 - 97ல் மட்டக்களப்பினு
டைய ஒல்லாந்த நிர்வாக அமைப்பில் பிர
தான பதவியான நில விதான(Land Vidhan)
என்றும் உத்தியோகத்தை வகித்து வந்த
அருமைப் பெருமாள் என்பவர் முஸ்லீம்
கூளுடன் சேர்ந்து ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக
பெரும் கிளர்ச்சி யொன்றில் ஈடுபட்டார்.
இக்கலகத்தின் போது நற்பிட்டிமுனையில்
இருந்த அரச நெற்களஞ்சியம் முற்றாக எரிக்க
கப்பட்டது. 1796 - 1797 காலப் பகுதியில்
ஆங்கிலேயரால் மட்டக்களப்பில் (இன்றுள்ள
அம்பாறை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய
பிரதேசம்) எவ்வித வரியும் அறவிட முடியாத
நிலை இக்கிளர்ச்சியால் ஏற்பட்டது அருமைப்
பெருமாளை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றிக்
கிளர்ச்சியை அடக்கினர். சங்கிலிகளால்
பிணைக்கப்பட்ட கைதியாக அருமைப்பெரு
மாள் கொழும்பில் சிறை வைக்கப்பட்டார்.
(2) ஐரோப்பாவிலும், இந்தியாவிலும் பிரஞ்சு
இராச்சியத்தின் அச்சுறுத்தலையும், இலங்
கையில் கண்டியின் அச்சுறுத்தலையும் எதிர்
தொக்கியிருந்த ஆங்கிலேயர் உள்ளூர்க்கிளர்ச்சி

களை (Insurrections) - குறிப்பாக அக்கால்
கட்டத்தில் கேந்திர முக்கியத்துவம் பெற்றி
ருந்த கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் எதிர் கொள்ள
விரும்பவில்லை. தம்முடைய படை பலத்தை
இவற்றை அடக்கவெனப் பயன்படுத்தவும்
இந்நிலையில் அவர்களால் முடியாதிருந்தது.

எனவே மட்டக்களப்பின் தலைவர்
களோடு பெரிதும் முரண்பட ஆங்கிலேயர்
விரும்பவில்லை இதன் காரணமாக அவர்கள்
அருமைப்பெருமானையும் நீண்ட காலம்
சிறையில் வைத்திருக்க வில்லை. ஆயினும்
அருமைப்பெருமானும் மட்டக்களப்பின் தலை
மைப் போடிகளும் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப்
போராடி மட்டக்களப்பைத் தம்வசப்படுத்த
வே சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்தனர். சென்
னையிலிருந்து கிழக்கிந்தியக் கம்பனியார்
(East India Company 1802 வரை இலங்கை
கம்பனியின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தது)
மட்டக்களப்பிற்கு வரியிறுப்பதற்கென
அனுப்பி வைத்த அமில்தார் (Hamildar)
எனும் உத்தியோகத்தரின் அடாவடித்தனங்
களாலேயே இந்நிலை உருவாகியது என
அந்நேரம் தேசாதிபதியாய் இருந்த பிரடறிக்
நோத் குறிப்பிடுகிறார்.

1803 இல் அருமைப்பெருமானின் சகோதர
ராண தியாகப்பர், மற்றும் வள்ளியப்பர்,
மட்டக்களப்பின் தலைமைப் போடிகள்,
முஸ்லீம் அதாரிகள் ஆகியோர் ஊவாப்
பகுதியின் திக்கதிபனது (Disava) துணையுடன்
ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரிட்டு புளியந்
திவு தவிர்ந்த மட்டக்களப்பின் ஏனைய பிர
தேசங்களைத் தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்
கொணர்ந்தனர். (3) புளியந்திவு வாகிகளான
தொன் பிலிப்புராசகாரிய பாஸ்க்கால் முதலி
யாரும் பிறரும் ஆங்கிலேயருக்கு விகவாச
மாகச் செயற்பட்டமையால் புளியந்திவை
மட்டுமே ஆங்கிலேயர் காப்பாற்றக் கூடிய
தாயிற்று. (4) இது நடந்து சில மாதங்களின்
பின் ஆதர் யோன்ஸ்டன் (Captain Arthur
Johnston) என்னும் தளபதியின் கீழ் ஆங்கி
லேயரின் 19ம் படைப் பிரிவின் (19th Regi
ment) ஒரு பகுதி மீண்டும் மட்டக்களப்பை
கைப்பற்றியது. இதனால் கிளர்ச்சியில் ஈடு
பட்ட மட்டக்களப்பின் தலைமைப் போடிகள்

அனைவரும் கண்டிக்குப் பின் வாங்கிச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. ஆங்கில இராணுவம் இவர்களுடைய உடமைகளையும் சொத்துக்களையும் பறிமுதல் செய்தது,

ஆங்கிலப் படைகளுக்கு இக்காலகட்டத்தில் விசுவாசமாக இருந்த ஒருசிலரையும், போரில் ஈடுபடாமல் இருந்த சிறு போடிகளையும் மட்டக்களப்பில் அப்போது பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்த இராணுவச் சட்டத்தின் கீழ் (Martial Law) மாகாணத்தலைமைப் போடிகளாக ஆதர் யோன்ஸர்ன் நியமித்தான். (5) (மட்டக்களப்பு பற்றுக் கள் ஒல்லாந்தராலும் ஆரம்பகால ஆங்கில அதிகாரிகளாலும் மாகாணங்கள் -Provinces- எனவே குறிப்பிடப்படுகின்றன.) இதன் பின்னர் கோல்புறாக் - கமரோன் ஆணைக்குழு 1833இல் இலங்கையின் சிவில் நிர்வாகத்தைத் திட்டம் செய்யும் வரை பல்வேறு காரணங்களுக்காக மட்டக்களப்பின் போடிகள் பலர் மாற்றப்பட்டுப் புதியவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். கிளர்ச்சி செய்வார்களோ என்ற சந்தேகமும், அரசாங்கத்திடம் பெற்ற விதை நெல்லை மீள்ச் செயல்தாமையுடைய இவற்றில் முக்கிய குற்றச்சாட்டுகளாக ஆங்கிலேயருக்கும் அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகச் செயல்பட்டுவந்த கச்சேரி முதலியார் பால்காலுக்கும் பயன்பட்டன.

குலத்தொன்மையும்

நியமனங்களும் :-

இங்ஙனம் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட பலர் கொழும்பில் இருந்த தேசாதிபதிக்கு (Governor) மனுப் போட்டனர். இது தொடர்பாக 1812இல் நடைபெற்ற விசாரணையில் மட்டக்களப்பின் கலெக்டர் (Collector) சைமன் சோவார்ஸ் (Simon Sawers) சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் கரவாகுப் பற்றுக்குத்தான் புதிதாக நியமித்த தலைமைப் போடி மிகப் பழமையான ஒரு முக்குவக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர், எனவே புதிய தலைமைப் போடியின் நியமனம் செல்லுபடியாகும் எனக் கூறுகிறார்.

(6) எனவே இக்காலகட்டத்திலும் ஆங்கிலேயர் நாட்டுவழக்கம் (Country Custom) குலத்தொன்மை (lineage) ஆகியவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டே நியமனங்களைச் செய்தனர் என்பது தெளிவு. அரசியல் நில

மையை கமுகமாகப் பேணுவதற்கு இது மட்டக்களப்பில் அன்று ஆங்கில அரசுக்கு அவசியமாயிற்று. புதிய நியமனம் கோரியவர்கள் தம் குலத்தொன்மையையும் இராஜவிசுவாசத்தையும் கூறும் ஆவணங்களை சமர்ப்பிக்க வேண்டிய ஒரு தேவை இதனால் உருவாயிற்று. 1833இல் கோல்புறாக் ஆணைக்குழு அறிமுகப்படுத்திய நிர்வாக மாற்றங்களின் பின்னரே நியமனங்களின் அடிப்படைகள் சிறிது சிறிதாக மாற்றப்பட்டன.

7) 'கல்வெட்டு' ஆங்கிலேயர் வன்னிபம் எனும் பதவியைக் கொடுத்தனர் எனக் கூறுகிறது. ஆனால் 1812இலும் தலைமைப் போடிகள் தம்மை 'நிலமை' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.

(8) நிலமை எனும் பதவி கோல்புறாக் காலத்தின் பின்னரே வன்னிபம் எனும் சம்பள உத்தியோகமாய் மாறியது. 'கல்வெட்டு' வன்னிபமாய் நியமனம் பெற்றவரின் முன்னோர் நிலமை உத்தியோகம் பெற்றனர் எனக் கூறுவதும் இங்கு நோக்கற்பாலது. இவற்றிலிருந்து 1833 அளவில் மண்முனைப் பற்றுக்கு வன்னிபமாக நியமிக்கப்பட்ட காலிங்கா குலப் போடி ஒருவரால் தம் குடிப்பழமையை நிறுவ எழுதிவிக்கப்பட்ட ஒரு ஆவணந்தான் இப் 'போடி கல் வெட்டு' எனத்துணியலாம்.

போர்த்துக்கீசர் வருகை:

'போடி கல் வெட்டில்' ஒல்லாந்த அரசுக்கு கலிங்க குலத்தவர் கூறுவதாக பின்வரும் விடயம் கூறப்படுகிறது. மண்முனைக் கதிபனாக பங்குடாவெளியில் இருந்த கண்ணனென்பான் வாழ்ந்து வரும் நாளில் மட்டக்களப்பு மன்னன் ஒருவன் (குசன் நகர்) முடியைச் சூட்டென பறங்கி மன்னனிடம் கூறித் தன் இடர்களைக் எடுத்தோத அம்மன்னும் மகிழ்ந்து. இலங்கையின் வளம் கண்டு போருக்கெழுந்து இடிபோல் வெடியை இட்டிட விசையவாகு எதிர்த்து இறந்தான்') (பட்டான்) என்கிறது. 'கல் வெட்டு, மேலும் கண்டியால் பெயர்குறிப்பிடப்படாத ஒரு திறத்தினர் அகற்றப்பட்டதும், கரையோரப்பகுதிகள் (போத்துக்கீசருக்குக்

'கைவசமாக' கொடுத்துக் கப்பம் பெறப்பட்டதும், கலிங்க குலத்தவரை 'போத்து நாட்டரசன், (போர்த்துக்கீச மன்னன்) மட்டக்களப்புக்கு நிலமையாய் வைத்தான் என்பதும் கூறப்படுகிறது. 'போடி கல் வெட்டில்' வரும் விசயவாகு யார்? விசயவாகு என்ற பெயருடன் இலங்கையில் 6 மன்னர்கள் ஆண்டுள்ளனர், இவர்களில் 6ம் விசயவாகுவே போர்த்துக்கீச காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவனாவான். இவன் கோட்டை இராச்சியத்தின் மன்னனாக 1513 இல் முடிசூட்டிக் கொண்டான். 1505 இல் போர்த்துக்கீசர் முதன் முதலில் கொழும்பில் வந்திறங்கி அக்காலகட்டத்தில் கோட்டையை ஆண்ட மன்னனாக தர்ம பராக்கிரமபாகுவடன் (1489-1513) கறுவா திறையாகப் பெறவும், முஸ்லீம் வர்த்தகர்களின் ஏக போகத்தை இலங்கையில் தகர்க்குமுகமாக கொழும்பில் கோட்டை கட்டவும் ஒரு உடன் படிக்கையை மேற்கொண்டிருந்தனர். போர்த்துக்கீசரிடம் இருந்த பீரங்கிகளும், துப்பாக்கிகளும் கோட்டை இராச்சியத்தின் உட்சிக்கல்களில் ஈடுபட்டிருந்தோர்க்குத் தேவையாயிருந்தன. விசயவாகுபட்டங்கட்டுமுன் அரசனாயிருந்த அவனது சகோதரன் தர்ம பராக்கிரமபாகு தனது எதிரிகளுக்கு எதிராக போர்த்துக்கீசரின் உதவியை நாடி இருந்தான். விசயவாகுவின் காலத்தில் (1518 இல்) போர்த்துக்கீசர் கொழும்பில்கோட்டைகட்டி முடித்தனர். 1511 இல் கோட்டையின்கீழ் ஒரு குறுநில ஆட்சியாக இருந்த கண்டி தனித்தியங்க முற்பட்டு, தர்ம பராக்கிரமபாகுவின் இளைய சகோதரர்களான சிறிராஜசிங்கன், சகல கவா வல்லபன் ஆகியோரால் இருமுறை அடக்கப்பட்டது. 15ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே உடரட்ட எனப்பட்ட (பின்பு கண்டி இராச்சியமாகிய) நிர்வாகப் பிரிவுக்கு கோட்டை இராச்சியத்தின் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் தம்மைக் குறுநில மன்னர்களாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் நோக்குடன் கலகம் விளைத்து வந்தனர்.

காலத்துக்குக் காலம் இவர்கள் அடக்கப்பட்டிருந்தாலும் தம் எண்ணத்தை அவர்கள் கைவிடவில்லை.

எனவே 1511 இல் கண்டிக்குத் தலைவனாக இருந்த சேனாசம்பட்ட விக்கிரமபாகு (1469 - 1511) அடக்கப்பட்ட பின் சந்தர்ப்

பம் பாத்திருந்த அவனது வாரிசான ஜயவீர பண்டாரம் எனும் விக்கிரமபாகுவிற்கு தக்க குழந்தை 1520 இல் உருவாயிற்று. 9 அவ்வாண்டில் கோட்டை மன்னனான 6ம் விஜயபாகு கொழும்பிலிருந்த போர்த்துக்கீசருடன் மோதியபோது, லோப்போடி, பிரிட்டோ Lopo de Britto) எனும் தளபதி கொச்சியிலிருந்து (cochin) உதவி பெற்றுக் கோட்டைப் படைகளை முறியடித்தான். சிங்களப் படைகளால் போத்துக்கீசரின் பீரங்கிகளை எதிர் கொள்ள முடியவில்லை. இராஜவாளிய என்னும் சிங்கள நூல் அவை இடியை விடப் பேரொலி எழுப்பின எனக் கூறும். விசயபாகுவிற்கு எதிராக போத்துக்கீசரின் பீரங்கிகள் "இடிபோல் வெடியை இட்டதாக" போடி கல்வெட்டுக் கூறும். 1520 இல் 6ம் விசயபாகு போத்துக்கீசருடன் மோதியதையே 'போடி கல்வெட்டு' கூறுகிறது. என்பது தெளிவு.

திருகோணமலையில் வியாபாரக் கேந்திரம்

1521 இல் 6ம் விசயபாகுவிற்கு எதிராக அவனது மூன்று புதல்வர்களும் கிளர்ந்தெழுந்தனர். இவர்களில் ஒருவனான மாயாதுன்னை கண்டியின் உதவியை நாடினான். விசயபாகுவை வீழ்த்த உதவினால் தன்னுடைய உடரட்டப் பகுதியை தனி இராச்சியமாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ளலாமெனக் கருதிய விக்கிரமபாகு மாயாதுன்னைக்கு வேண்டிய உதவிகளை வழங்கினான். 1521 இல் விசயபாகு அவன் புதல்வரால் கைப்பற்றப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டான்.

இதன் பின் கோட்டை மூன்று இராச்சியங்களாக விசயபாகுவின் புதல்வர்களிடையில் பங்கிடப்பட்டது.

முடி சூடிய பின் விசயபாகுவின் புதல்வர்களான புலனேகபாகுவும் (கோட்டை அரசன்) மாயாதுன்னையும் (சீத்தா வாக்கை அரசன்) மீண்டும் உடரட்ட எனப்பட்ட கண்டிப் பகுதியை கைப்பற்ற முனைந்தனர். 10 இந்நிலையில் அதன் குறுநில அதிபதியாயிருந்த விக்கிரமபாகுவிற்கு போத்துக்கீசரின் இராணுவ உதவியை நாடுவதைத் தவிர தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேறு வழி

இருக்கவில்லை. கண்டி அஜிபன் இவ்வாறு உதவி நாடுவதை அறிந்த நனோ அல்வாரஸ் பெரைரா (Nuno Alvarez Pereira) எனும் நீர்கொழும்பில் இருந்த போத்துக்கீச வீரன் ஒருவன் உதவி பெறத் தன்னால் ஆவன செய்ய முடியுமெனக் கூறி விக்கிரம பாகுவின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவனாகக் கண்டியில் சென்று தங்கியிருந்தான். பெரைராவின் உதவியுடன் விக்கிரமபாகு இந்தியாவில் போத்துக்கீசரின் பிரதான கேந்திரமாக இருந்த கோவாவின் (Goa) போத்துக்கீச ஆளுநர்க்கு (Governor) ஒரு ஓலையும் பரிசுகளும் அனுப்பி, திருகோணமலையில் ஒரு வியாபாரக் கேந்திரம் (Feitoria) அமைக்கும் படியும் அதற்குப் பிரதியீடாக தனக்கு இராணுவ உதவி வழங்கும் படியும் கேட்டுக் கொண்டான்.

கோவாவில் இருந்த போத்துக்கீசத் தலைமைப் பீடத்தினால் விக்கிரமபாகுவின் திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு 1543 இல் திருகோணமலைக்கு ஒரு குழு வியாபார கேந்திரம் அமைக்கும் நோக்குடன் புறப்பட்டது. திருகோணமலையில் தனித்தியங்கி வந்த ஒரு சிலரின் எதிர்ப்புக் காரணமாக இம் முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. 3/4/1545இல் மீண்டும் ஒரு கடிதம் கோவாவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. இதில் விக்கிரமபாகுவின் அரச சபையில் திருகோணமலையின் வன்னியர்கள் வந்திருப்பதாகவும் அவர்கள் தம் குடி மக்கள் 3000 பேருடன் கிறிஸ்தவராக விரும்பி இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

முதலாவது கத்தோலிக்க அரசன்

போத்துக்கீசரின் இராணுவ உதவிக்குப் பிரதியீடாக விக்கிரமபாகுவும் அவன் மகன் கரவியத்த பண்டாரவும் கத்தோலிக்கராக மதமாற்றம் பெறத் தயாராக இருப்பதாகவும் இக்கடிதத்தில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. கிறிஸ்தவனாகி விட்டால் எப்படியாவது இராணுவ உதவி பெற்று விடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் விக்கிரமபாகு 9/3/1546 இல் தொம் மனுவேல் (Dom Manoell) என்னும் பெயரில் இரகசியமாக ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கிறிஸ்தவனானான். இந்நிலையில் இலங்கையின் முதலாவது கத்தோலிக்க அரசனுக்கு எவ்வாறாயினும் உதவ வேண்டும் என்ற

முயற்சியில் பிரான்ஸிஸ்கன் (Franciscan) சபைக் கத்தோலிக்கக் குருமார் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். இதன் பயனாக கோவாவிலிருந்து ஆந்திரே டிகுசா என்னும் போத்துக்கீச வீரனும், சைமாவோ டி கோயம்பரா (Symao de Coimbra) எனும் பாதிரியாரும் கண்டி செல்வதற்காக இலங்கையை நோக்கிப் பயணமாயினர். கண்டியை அடைந்த டிகுசா கோவாவிலிருந்த ஆளுநர்க்கு 27/5/1546 இல் எழுதிய கடிதத்தில் "இங்கு (கண்டி அரச சபையில்) மட்டக்களப்பு மன்னனுடைய தூதுவர்களும் திருகோணமலை மன்னனுடைய தூதுவரும் வந்துள்ளனர். அம்மன்னர்கள் கிறிஸ்தவராக விரும்புகின்றனர். நாம் குறைந்த அளவினராக இருப்பதால் இந்த விடயத்தைத் தற்போது கவனிக்க முடியாதுள்ளது" என்று குறிப்பிடுகிறான்.

ஆயினும் போத்துக்கீசரின் இராணுவ உதவி கோவாவிலிருந்து வரத் தாமதமாகிக் கொண்டிருந்தது. இதனால் சைமாவோ டி கோயம்பரா பாதிரியார் 1546 ஆறாம் மாதம் கண்டியிலிருந்து கோவாவிற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

சைமாவே பாதிரியாரும் மட்டக்களப்பு மன்னனும்

இலங்கையில் மேற்குக் கரையோரத்தின் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று கடுமையாக இருந்ததால் சைமாவோ பாதிரியார் மட்டக்களப்பு இராச்சியத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டிய தாயிற்று. அங்கு நடைபெற்றவற்றைப் போத்துக்கல் மன்னனுக்கு அவர் 25/12/1546 இல் கோவாவிலிருந்து எழுதிய கடிதத்தில் பின்புறமாறு குறிப்பிடுகிறார். "நான் இந்தியாவிற்கு வரும்போது மட்டக்களப்பு இராச்சியத்திற்கு ('the Kingdom Batticaloa') செல்ல வேண்டியிருந்தது. இவ்விடம் ஒரு துறைமுகமாக இருந்தமையால் இங்கிருந்து சாம்தோம் (Sam Tome, சென்னை மயிலாப் பூரிலிருந்த போத்துக்கீசக் கோட்டை இன்று சாந்தோம் என அழைக்கப்படுகிறது.) செல்வதற்காகவும், மட்டக்களப்பு மன்னன் கண்டி மன்னனுக்கு நண்பனாதலாலும், இருவருடைய இராச்சியங்களும் அடுத்தடுத்து அமைந்திருப்பதாலும், நான் மட்டக்களப்பினூடு பிரயாணம் செய்யலாமெனக் கருதி அங்கு சென்றேன்.

என்னைக் கண்ட உடனேயே மட்டக்களப்பின் மன்னர் என்னை மிகவும் மதித்து உபசரித்தார். எனது கையில் இருந்த சிலுவையை நோக்கி அது என்ன பொருள் என அவர் வினவினார், இறைவன் எவ்வாறு என்னை வழி நடத்துகிறார் என்பதையும், சிலுவையானது எவ்வாறு தங்களது அரச இலச்சணையில் காணப்படும் சின்னம் என்பதையும் அவருக்கு நான் விளக்கிய அதே வேளை தங்களது (போத்துக்கல் மன்னன்) பராக்கிரமத்தையும், புகழையும் அவருக்கு எடுத்துரைத்தேன். நான் இவ்வாறாக அவரிடம் கூறிய பல விடயங்கள் அவரை அதிசயிக்க வைத்தன. இதன் பின்னர் கண்டி மன்னன் கிறிஸ்தவனாகியுள்ளதால், தானும் பட்டத்து இளவரசனாகிய தன் மகனும் அதே போலக் கிறிஸ்தவராக விரும்புவதாக மன்னர் கூறினார். இது தொடர்பாக அவருக்குத் தேவையான விடயங்களைப் போதித்தேன். ஆனால் இறுதியாக அவர் கிறிஸ்தவராக மதமாற்றம் பெற இருந்த வேளையில் அவருடைய மாமி யார் ஒருத்தி அவர் மீது போர் தொடுத்தாள். இச் சூழ்நிலையில் தான் கிறிஸ்தவனாக முடியாதிருப்பதாகவும், எனினும் பட்டத்து இளவரசனான தன் மகனைக் கிறிஸ்தவனாக்க விரும்புவதாகவும், நம் தேசாதிபதி இங்கு வந்தாலோ, அல்லது யாரையாவது அனுப்பி வைத்தாலோ தானும் தன் குடிமக்களும் கிறிஸ்தவராவோம் எனவும் மன்னர் என்னிடம் கூறினார். இதன் பின்னர், அவருக்குத் தேவையென எனக்குத் தோன்றியதைப் போதித்ததோடு, அவரது மகனையும், பிரதான அமைச்சரையும் (Regedor) கிறிஸ்தவராக்கினேன்."

இவ்வாறு எழுதிச் செல்லும் கோயம்பரா பாதிரியார், மட்டக்களப்பு மன்னன், போத்துக்கல் மன்னனுடைய நண்பனாக விரும்பியதாக கூறுகிறார். மட்டக்களப்பின் மன்னனுக்கு எழுபது வயதென்றும், அவன் வேட்டையாடுவதில் மிகவும் திறமை மிக்கவன் என்றும் அவன் நீதி நெறி பிறழாதவன் என்றும் குறிப்பிடும் கோயம்பரா, மட்டக்களப்பு மன்னன் தன்னிடம் இரு உயர்ந்த வேட்டை நாய்கள் மட்டுமே. தான் திரும்பி வரும்போது கொணர்ந்து தரும்படி கேட்டுக் கொண்டதாகவும் தம் கடிதத்தில் எழுதியுள்ளார்.

மட்டக்களப்பின் இளவரசனுக்குப் பன்னிரண்டு வயதென்றும் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவனாவதற்கு அவனுக்கு அது சரியான வயது என்றும், இளவரசன் தன் கையில் இருந்த சிலுவையை மட்டுமே கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டதாகவும் கோயம்பரா போத்துக்கல் மன்னனுக்கு எழுதிச் செல்கிறார்.

மட்டக்களப்பு இளவரசன் தொம் உலுயிஸ் என்னும் பெயரில் கிறிஸ்தவனானான். மட்டக்களப்பு இராச்சியத்திற்கும், சீத்தாவாக்கை இராச்சியத்திற்கும் இடையில் யாள (Yala) இராச்சியம் அமைந்திருந்ததென்றும், அவ்விராச்சியத்தை ஒரு அரசி ஆண்டு வந்தாளெனவும், மட்டக்களப்பு இளவரசன் அவருக்கு மருமகன் ஆவான் எனவும், ஆகவே அங்கு நிலவிய முறைப்படி யான இராச்சியமும் அவனுக்கே உரியது எனவும் கோயம்பரா எழுதியுள்ளார்.

மட்டக்களப்பு மன்னன் போத்துக்கீசரின் இராணுவ உதவியை நாடி, கோவாவிலிருந்த போத்துக்கீசத் தளபதிக்கு கோயம்பரா பாதிரியார் மூலமாக ஓர் ஓலை கொடுத்தனுப்பினான். அவர் அவ்வோலையின் பிரதி ஒன்றைப் போத்துக்கல் மன்னனுக்குத்தாம் அனுப்பிய கடிதத்தில் இணைத்துள்ளார். அதன் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு வருமாறு:

மட்டக்களப்பு மன்னனின் ஓலை
Senhor Governor

Your Lordship will know how the Padre Frey Symao de Coimbra came here to cross to India to give you an account of what was done. He informed me of the truth and of your holy catholic faith, a matter which I was desiring much for so long a time, both to save my soul as also to make myself a brother in arms and faith with the King of Portugal. Nevertheless I remain much disappointed as I did not receive the water of Baptism so as to be able to call myself a Christian, although I am already that in the faith which remains in my heart; and therefore I am not failing to be one through lack of will, but through not knowing the

conditions of my Kingdom. However I made the Prince my son, the heir of my Kingdom, whom they call Dom Luis; and I am waiting to become one when your Lordship of your son comes, together with the whole of my household, and the rest of the people whom I rule; for I hope in holy Maria that with your coming, this your holy faith will be spread; and therefore, Senhor, I beg you, on the part of God and of holy Maria, that you should come or send to make the Prince of Camde and me Christians, because from this time forward my son, who already is, and I who hope to be, place ourselves in the hands and under the protection of the King of Portugal. And I beg your Lordship to help and protect me as a Christian Vassal and a friend in arms of the King of Portugal, for from now onwards he can make use of me and my Kingdom as if they were his own property, and he can also order to build in my port naos, navious, gallions and catures, and for everything I shaj give him as much timber as he wants, if he wishes to learn more about me, he can ask this padre since I told him all that he will say, in order that he might iay it. God give you much health.

மன்னனின் ஓலையுடன் மட்டக்களப்பில் இருந்து புறப்பட்டுக் கோவாவைச் சென்ற டைந்த கோயம்பரா பாதிரியாரின் முயற்சியால் 1547 பங்குனி மாதம் அந்தோனியோ மோணில் பரட்டோ (Antonio Moniz Barretto) என்னும் போர்த்துக்கீசப் படைத் தலைவனின் ஆணையின் கீழ் கிழக்கிலங்கையை நோக்கி கோவாவிலிருந்து கடல் மார்க்கமாக ஒரு குழு புறப்பட்டது. வழியிலும் மேலதிகமாகச் சில படை வீரரைத் திரட்டிக் கொண்டு பரட்டோ நூறு பேருடன் மட்டக்களப்பில் வந்திறங்கினான். கோமஸ்டா சில்வா (Gomes da Silva) எனும் இன்னொரு போர்த்துக்கீச வீரன் மட்டக்களப்பில் பரட்டோவின் வருகைக்கான ஒழுங்குகளை முன்

கூட்டியே செய்திருந்தான். இலங்கையின் பிரான்ஸீஸ்கள் திருச்சபைப் பிரதம குருவான டி. கொண்ட் (Joham de Villa de Conde) என்பவரும் வேறு சில பாதிரியாரும் பரட்டோவுடன் வந்திருந்தனர். தான் கோரிய உதவி வந்ததைக் கண்டு மட்டக்களப்பு மன்னன் தன் குடிமக்கள் பலருடன் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினான். ("We converted the king of Batticaloa with his people" - de Conde to Governor. 11 - 10 - 1547) விந்தனைப் (Benachym Bintenne) பட்டத் தரசியும் இவர்களுடன் சேர்ந்து மதம் மாறியதாகத் தெரிகிறது. மட்டக்களப்பிற்கு வந்த பரட்டோ என்னும் படைவீரனே 1573 இல் போத்துக்கீசரின் கீழைத்தேய கேந்திரங்களுக்கும், குடியேற்றங்களுக்கும் பொறுப்பான பிரதம தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டவனாவான்.

கோயம்பராவின் கடிதமும் போடி கல்வெட்டின் செய்தியும்

போடி கல்வெட்டில் கூறப்படும் காலவிலக்காக குடி முன்னோனே கோயம்பரா பாதிரியார் கண்டு பேசிய மட்டக்களப்பு மன்னனாக இருக்கலாம் என்பதற்குப் பின்வரும் விடயங்கள் ஆதாரமாய் உள்ளன.

(அ) கல்வெட்டின் படி மட்டக்களப்பின் அதிபன் தன் இடங்கள் பற்றிப் பறங்கி பன்னனுக்குக் கூறிய காலம் 16ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பதை விஜயபாகு போர்த்துக்கீசருடன் மோதிய செய்தி அதில் காணப்படுவதைக் கொண்டு தீர்மானிக்கலாம்.

(ஆ) மட்டக்களப்பு அதிபனின் 'இடர்' கோட்டை மன்னன் விஜயபாகுவினால் உருவாகியது என்பதும், அதன் காரணமாகவே, பறங்கி மன்னன் மட்டக்களப்பு மன்னனுக்கு உதவுமுகமாக விஜயபாகுவுடன் போர் தொடுத்தான் என்பதும் போடி கல்வெட்டிலிருந்து கிடைக்கும் செய்திகள். போர்த்துக்கீச ஆவணங்களையும், அன்றைய வரலாற்றையும் நோக்குகையில் மட்டக்களப்பு மன்னன் கோட்டை அரசர்களது இராச்சிய விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கைகளை எதிர்ப்பதற்காகவே போர்த்துக்

போர்துக்கீசரின் இராணுவ, கடற்படை உதவியை கோயம்பரா மூலம் நாடினான் என்பது தெளிவு.

எனவே 'போடி கல்வெட்டுக்' கூறும் காலிங்கா குலத்து மண்முனைத் தலைவன் கண்ணனின் காலத்தில் மட்டக்களப்பில் 'மன்னர்க்கதிபனாக' இருந்தவனே கோயம்பரா பாதிரியார் சந்தித்த மன்னன் என்பது இதனால் பெறப்படும். 1546 இல் எழுபது வயதான மட்டக்களப்பு மன்னன் 6ம் விசய பாகுவின் (ஆண்ட காலம் 1513 - 1521) சம காலத்தவன் என்பதில் ஐயமில்லை.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறும் வருடக் கணக்குகளை நோக்கும்போது, இம் மன்னன் மான்மியத்தில் கூறப்படும் மாருதசேனனாக இருக்கலாம் எனக் கருதக் கூடியதாய் உள்ளது. 12 இவன்மத்திய நகரத்தை(கோட்டை?) எதிர்த்துச் சுதந்திர மன்னனாக இருந்தான் என 'மான்மியம்' கூறுகிறது. எனினும் இவன் போத்துக்கீசரின் உதவியை நாடினதையோ, கிறிஸ்தவனானதோ மான்மியத்தில் கூறப்படவில்லை. எனினும் மட்டக்களப்பின் பல திக்கதிபர்கள், போத்துக்கீசர் மன்னர், யாழ்ப்பாணம் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றியதை (1560) அறிந்து மாருதசேனனின் ஆட்சியின் கீழ் தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர் என மான்மியம் கூறுவது நோக்கற்பாலது. மாருத சேனனின் போத்துக்கீசர் தொடர்பினை கண்டஞ்சியே அவர்கள் அங்ஙனம் செய்தார்கள் என்பதே மான்மியத்தின் கருத்தெனக் கொண்டு நோக்கினால் கோயம்பராவும், போடி கல்வெட்டும் குறிப்பிடும் மன்னன் மாருதசேனனே எனக் கொள்ளலாம்- ஆயின் மான்மியம் ஏன் மாருதசேனன் கிறிஸ்தவனாகிய சம்பவத்தைக் கூறவில்லை.

மான்மியத்தை ஆராயப் புகுவோர்க்கு அது மட்டக்களப்பை ஆண்டவர்களை 'தமிழ் மதத்தின்' (சைவத்தினை இவ்வாறே மான்மியம் குறிப்பிடும்) காவலர்களாகச் சித்தரிக்கும் நூல் என்பதும் புலனாகும். கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பலை பிற்காலத்தில் மட்டக்களப்பு நிலமைகள் எதிர்த்ததையும் அது சித்தரிக்கும். 13 எனவே அது மாருதசேனனின் மத மாற்றத்தைக் கூறிற்றிலது. எனல் பொருந்தும்.

இனி, 6ம் விசயவாகு இறந்த ஆண்டிற்கும் (1521) மட்டக்களப்பு மன்னன் ஓலை அனுப்பிய ஆண்டிற்கும் (1546) 25 வருட இடைவெளி காணப்படுகிறது. ஆனால் 'போடி கல்வெட்டு' மட்டக்களப்பு மன்னன் போர்த்துக்கீசரின் உதவியை நாடிய பின்னரே விசயவாகு இறந்தான் எனக்கூறும்.

மான்மியத்தில் காணப்படும் சம்பவ மறைப்பு போடி கல்வெட்டில் காணப்படும் 'சம்பவக் கலப்பு' ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ள பாரம்பரிய வரலாற்று ஆவணங்களின் ஒப்பாய்வு இன்றியமையாததாகும்.

மறவர் வம்சாவளிகள்

தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் இருக்கின்ற போர்வீரர் சாதியான மறவர் (தேவர்) வகுப்பைச் சேர்ந்த பானையக் காரர்களின் பாரம்பரிய வரலாற்று ஆவணங்களான வம்சாவளிகள் பற்றி ஆய்வு செய்த நிக்கல்ஸ் டேக்ஸ் (Nicholas Dirks) என்பவர் கூறுகின்ற விடயங்கள் 'போடி கல்வெட்டில்' காணப்படும் 'சம்பவக் கலப்பு' தொடர்பான பிரச்சனையை குறிப்பாகவும் மான்மியம் போன்ற பாரம்பரிய வரலாற்றுச் சான்றுகளை அணுகும் முறையை பொதுவாகவும் புரிந்துகொள்ள உதவும், மறவர் வம்சாவளிகளை அவர் பாரம்பரிய வரலாற்று ஆவணமாக (Ethno-history) வரையறுக்கிறார். இவ்வகை ஆவணங்கள் வரலாற்றுக் காலத்தை நேர்கோட்டியக்கம் கொண்டதாகப் பார்ப்பதில்லை. இவ்வகையான பார்வை நவீன மேற்கத்திய வரலாற்றுக்கே உரியது. மறவர் வம்சாவளிகளும் வரலாற்றையே இயம்புகின்றன எனினும் அவை கையாளும் சொல்முறை (Narrative device) காலத்தின் நேர்கோட்டியக் கத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் வேறு அடிப்படையில் செயல்படுகிறது. எனவே மறவர் வம்சாவளிகள் போன்ற பாரம்பரிய வந்லாற்று ஆவணங்களை (Ethnohistories) இந்நோக்கில் ஆராய்வதாலேயே அவை உருவாகும் சமூகத்தைப் பற்றியும் அதன் வரலாற்றைப் பற்றியும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்பது டேக்ஸ் இவ்வாதம். 14 இது பயனுள்ள ஒரு அணுகு முறை எனக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் வம்சாவளிகள் தமக்கே உரிய சொல்முறையினூடாகக் கோடிட்டுக் காட்டிய விடயங்களை 18ம், 19ம்

நூற்றாண்டு ஆங்கில ஆவணங்களுடனும் கள ஆய்வின் தகவல்களுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த வேளையிலேயே காலனியாதிக்கத் திற்கு முற்பட்ட தமிழ் அரசமுறையின் (Tamil Kingship) சமூக அரசியல் பரிமாணத்தை சரியான கோணத்தில் பகுத்தாய்வு செய்யக் கூடியதாயிற்று.

எனவே விசயவாகுவின் காலந்தொடர் பாக போடிகல்வெட்டில் காணப்படும் சிக்கலை இவ்வடிப்படையில் ஆராய்வோமேயானால் ஒன்று புலப்படும், அதாவது அது எழுது விக்கப்பட்ட காலத்து அரசியல் தேவைகளை மையமாக வைத்தே போடிகல்வெட்டினுடைய சொல்முறையின் தொடர்ச்சியும் (Narrative Sequence) சம்பவங்களின் வைப்பு முறையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

போர்த்துக்கீசரின் உதவியை நாடி இலங்கை மன்னன் ஒருவனின் விழ்ச்சிக்கு வழி வகுத்தமையும், பின்னர் அவர்களால் நில மைப்பதவியும் அதன் பின் ஒல்லாந்தரால் போடிப் பதவியும் பெற்று சிறப்புடன் இருந்தமையையுமே போடி கல்வெட்டு தன் சொல்முறைக் கருவாகக் கொண்டுள்ளது. இது அரசியல். இது எழுதப்பட்டது, இராஜ விசுவாசத்தை முன்னிறுத்தி பாரம்பரியத்தை எடுத்தோதிப் பதவிபெற வேண்டிய சூழ்நிலை நிலவிய காலம் என்பதை முன்னர் கண்டோம். ஒல்லாந்த தேசாதிபதியான வான் கூன்ஸ் (Van Goens) காலத்தில் ஏறாவுர் வன்னிய னான இளஞ்சிங்கன் தவிர ஏனைய மட்-வன்னியரும் அவர்களுடைய குடும்பங்களும் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டமையோ,¹⁵ 1675 இல் ஒல்லாந்தருக்கெதிராக மட்டக்களப்பில் போடிகள் கிளர்ச்சியும் கலகமும் விளைத்ததையோ, 1785 இல் ஒல்லாந்தரின் நெல் வரிக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து போராடியதையோ¹⁶ 1803 இல் மண்முனைப் போடியும் ஏனைய தலைவர்களும் ஆங்கிலப் படைகளை முறியடித்து மட்டக்களப்பைக் கைப்பற்றி மூன்று மாதம் ஆண்டதையோ போடிகல்வெட்டு கூறவில்லை. இக் 'கல் வெட்டு' மண்முனைக் கதிபர்களாக இருந்த காலிங்க குலப் போடிகள் வம்சத்தைப் பற்றியே கூறுகிறது. எனினும் போத்துக்கீசருக்கும் ஒல்லாந்தருக்கும் இராஜ விசுவாசிகளாக அவர்கள் இருந்தமை மட்டுமே காட்டப்படுகிறது. கிளர்ச்சிகளுடன்

சம்பந்தப்பட்டமையோ, கண்டி மன்னனுடன் தொடர்பு கொண்டு இருந்தமையோ கூறப்படவில்லை.

இவ்வாவணத்தின் சொல்முறையைத் தீர்மானித்திருப்பது காலனித்துவ ஆட்சிமீதான இராஜ விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவையேயாகும். எனவே விசயவாகுவின் மரணம், மன்னனின் உதவிகோரல் ஆகிய இருசம்பவங்களின் வைப்பு முறை (Sequence) இத் தேவையை ஒட்டியே இவ்வாவணத்தில் இயல்பாக மாறி அமைந்து விட்டன எனக் கொள்ளலாம்.

கொண்டையம் கோட்டை மறவரான ஊத்துமலைப் பாளையக்காரரிடம் (பின்னர் ஜமீன்தார்) ஆங்கிலேயர் அப்பாளையத்தின் வம்சாவளியைக் கோரிய போது ஊத்துமலை ஜமீன்தாரின் இராஜ விசுவாசத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்காத முறையில் அவ்வம்சாவளியில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட பின்னரே இது ஆங்கிலேயரிடம் கையளிக்கப்பட்டது. ஊத்துமலை வம்சாவளியின் பிற்பகுதிகள் அப்பாளையக்காரர்கள் அந்நிய ஆட்சியாளருக்கு விசுவாசிகளாக இருந்தமையே சித்தரிக்கிறது.¹⁷

போடி கல்வெட்டு காலிங்க குலத்தை "இராச குடும்பமாய்" வைத்து போத்துக்கீசர் ஆதரித்ததையும் கூறும், 'கல்வெட்டின்' நிகழ்ச்சிப் போக்கின்படி பார்க்கையில் இது 1546ஐ தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் மட்டக்களப்பை 1622இலேயே போர்த்துக்கீசர் கைப்பற்றினார்கள் என வரலாறு கூறும். ஆனால் கீழ்க்காணும் விடயங்களின் அடிப்படையில் 1546 இன் பின்னரும் மட்டக்களப்பில் தொடர்ச்சியாக போர்த்துக்கீசர் செல்வாக்கு பல்வேறு அளவுகளில் இருந்துள்ளது. என தெரிகிறது.

(அ) 1582 - 1597 காலத்திற்கான போர்த்துக்கீச நிர்வாக ஆவணமொன்றில் (Regimentos) மட்டக்களப்பு அதிபன் போர்த்துக்கீசருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 300 அவணம் நெல் கொடுத்து வந்ததாகப் பதியப்பட்டுள்ளது.¹⁸

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

(ஆ) கி.பி. 1602 இல் மட்டக்களப்பில் வந்திறங்கிய வேட் (Sebalt de Weert) என்னும் ஒல்லாந்தத் தளபதி, மட்டக்களப்பு வன்னியன் இரகசியமாகப் போர்த்துக்கீசருடைய நண்பனாக இருந்தானென்றும், கண்டி மன்னனின் பலத்திற்கு அஞ்சியே தன்னுடைய தொடர்பை வெளிப்படுத்தாமல் இருக்கிறான் என்றும் தனது பதிவேட்டில் குறிப்பிடுகிறான். போர்த்துக்கீசரிடம்படைத்தலைவனாகதொன் ஐுவான் ஓப் அவுஸ்த்திரியா (Don Juan of Austria) எனும் பெயருடன் வேலை செய்த கத்தோலிக்கனான ஜெயவீர பண்டார, சிதறிக் கிடந்த கண்டிக்குறுநில அரசைத் தனி இராச்சியமாக உருவாக்க, 16ம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் முயற்சித்த போது அவனுக்கு மட்டக்களப்பும் அதன் துறைமுகமும் இன்றியமையாமல் இருந்தன. (இவனே விமல தருமன் எனச் சிங்கள வரலாற்றாசிரியரால் புகழப்படுபவன்). எனவே மட்டக்களப்பில் அவன் தன் செல்வாக்கை நிலை நிறுத்த கி.பி. 1600 அளவில் முயன்று கொண்டிருந்தான் அங்கு கோட்டை இல்லாத காரணத்தால் போர்த்துக்கீசருக்கும் இதைத் தடுக்க முடியவில்லை. நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே மட்டக்களப்பில் ஒரு கோட்டை கட்டும்படி போர்த்துக்கல் மன்னன் ஆணையிட்டிருந்ததாகவும் ஆனால் பல்வேறு காரணங்களால் இது சாத்தியப்படவில்லை எனவும் குவைரோஸ் பாதிரியார் கூறுகிறார்.

கி.பி. 1616 இல் மட்டக்களப்பிற்குக் கோட்டை கட்ட இடம் பார்க்கவும், அவ்விட நில வரங்களை ஆராயவும் வந்த போர்த்துக்கீசத் தளபதிகொன்ஸ்ரான் டி சா, கண்டியை அடக்குவதற்கு மட்டக்களப்பைப் பலப்படுத்துவது இன்றியமையாதது என ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தான். எனவே கி. பி. 1616 இலும் போர்த்துக்கீசருக்கு மட்டக்களப்புடன் பழைய தொடர்பு இருந்து வந்தமை புலப்படும்.

மட்டக்களப்பு அரசின் சிதைவு

வீழ்ச்சியடைந்து போர்த்துக்கீசரிடம் முழுமையாகச் சரணடைந்து விட்ட விக்கிரம பாகுவின் பேரனான தொன் பிலிப்புவிடம் இருந்து கண்டியை அபகரித்துக் கொண்ட தொன் ஐுவான் (பின்னர் விமலதருமனாகிய) நீண்டகாலம் போர்த்துக்கீசருக்கு வேலை

பார்த்தவனாகையினால் அவர்களுடைய பலங்களையும் பலவீனங்களையும் தெளிவாகத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் அவர்களுடைய நவீன போர்த்தொழில் நுட்பத்தையும், தந்திரோபாயங்களையும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தான்.²² கண்டி மன்னனாகத் தன்னை நிலை நாட்டிக் கொள்ள இவையே அவனுக்கு உதவின. எனவே 1602 இல் மட்டக்களப்பை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தவன் விமலதருமன் எனப்பட்ட தொன் ஐுவானின் இராணுவபலத்தை வெளிப்படையாக எதிர்க்க முடியாதவனாய் இருந்தான். 1546 இல் போர்த்துக்கீசருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பைத் தொடர்ந்தும் மட்டக்களப்பின் அதிபர்கள் பேணி வந்திருந்தாலும், மட்டக்களப்பில் போர்த்துக்கீசரால் ஒரு கோட்டையைக் கட்டி தம் இராணுவ, கடற்படைப் பலத்தை நிலை நாட்டிக் கொள்ள முடியாதிருந்ததாலேயே, 1602 இல் விமலதருமனை வெளிப்படையாக எதிர்த்துக் கொண்டு மட்டக்களப்பு அதிபனால் இயங்க முடியவில்லை எனக் கூறலாம். அதே வேளை விமலதருமனாலும், மட்டக்களப்பு அதிபன் தன் பகைவர்களான போர்த்துக்கீசருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்ததைத் தடுத்து மட்டக்களப்பு மீது தன் செல்வாக்கை முழுமையாகச் செலுத்த முடியவில்லை. விமலதருமன் பதவியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது 1592 இல். அவனை அழித்தொழிக்க 1594 இல் கண்டிக்குப் படையெடுத்துச் சென்ற போர்த்துக்கீசருக்கு 1597 இலும் 300 அவணம் நெல் கொடுத்து மட்டக்களப்பு அதிபன் உதவி வந்துள்ளான். 1546 இல் கோட்டை அரசின் விஸ்தரிப்புக்கு எதிராகவும், பின்னர் 1592 இல் தலை நிமிர்த்திய கண்டிக்கு எதிராகவும் தன் தனித்துவத்தைப் பேணவே மட்டக்களப்பு அரசு போர்த்துக்கீசரின் தொடர்பை மேற்கொண்டு வந்தது என்பது மேற் கூறிய வற்றால் பெறப்படும். 16ம் நூற்றாண்டில் கண்டிக்கு மட்டக்களப்பின் மீது எவ்வித உரிமையும் இருக்கவில்லையென்பதும் வெள்ளிடை மலை. 5 | 10 | 1545 இல் கண்டியில் தங்கியிருந்த அன்ரோனியேபெரைரா (Antonio Ferreira) என்பவர் கோவாவிற்கு எழுதிய கடிதத்தில், மட்டக்களப்பு கண்டி மன்னனுக்கு உரியதல்ல எனத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (One cannot send him - the king

of Kandy - a message by sea except through Batticaloa which does not belong to him'' Document 7 Pieris Fitzler) 1546 இல் நிகழ்ந்ததாகக் கொய்ப்பரா கூறும் உன்னரகிகரி (யாள) அரசுக்கும் மட்டக்களப்புக்குமிடையிலான குடும்ப யுத்தங்களால் மட்டக்களப்பு அரசு 16ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பல மிழக்கலாயிற்று எனலாம். இதனாலேயே

1600 அளவில் விமலதருமனுக்கும் மட்டக்களப்பில் ஓரளவு ஊடுருவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இத்துடன் மட்டக்களப்பு அரசும் சிதைவடைந்து போகலாயிற்று. எனினும் 1803 வரை எவருடைய மேலாண்மையையும் மட்டக்களப்பின் போடிகள் முற்றாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

1. மட்டக்களப்பு மான்மியம் மக்கம் 87
2. Simon Sawers (acting Collector of Batticaloa) to John Rodney Secretary to Governor. 1812. no date
3. ibid
4. Petition of the inhabitants of Poliantivu in Joseph Smitz (Agent of Revenue and Commerce Batticaloa) to John Rodney. 9 / 4 / 1809
5. Report of Simon Sawers 1812. Frederick North to Lord Robert Hobart - Colonial Secretary. 1 / 1 / 1804.
6. Report of Simon Sawers. 1812. P. 47
7. The History of Ceylon Civil Service 1802 - 1833. P. D. Kannangara. 1965. Colombo. Chapter VII
8. Petition of Eleya Pody to Governor 1812. no date
9. Ceylon : The Portuguese Era. P. E Pieris Vol I. Chapters II, III, IV A History of Sri Lanka K. M de Silva 1981. P 87 - 100
10. ibid
11. இவ்வாய்வில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள 16ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த போத்துக்கீசக் கடிதங்கள் பேர்த்துக்கல் நாட்டின் தவைநகரான லிஸ்பனிலுள்ள (Lisbon) சுவடியகங்களிலிருந்து (Arquivo da Torre do Tombo and Biblioteca Nacional) தேடியெடுக்கப்பட்டு Paul E Pieris என்பவராலும் M A H Fitzler என்னும் பெண்மணியாலும் 1927 இல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட கடிதத் தொகுப்பினுள் காணப்படுவானவாகும்.

இக்கடிதங்களின் மூலப்பிரதிகள் 1928 இல் இரு பாகங்களாக வண. பிதா G Schurhammer என்பவராலும் E. A Voretzsch என்பவராலும் வெளியிடப்பட்டன. இந்நூலிலேயே 1539 - 1552 காலப்பகுதியில் இலங்கை தொடர்பாக போத்துக்கீசர் எழுதிய அனைத்துக் கடிதங்களும் உள்ளன. Pieris and Fitzler இன் தொகுப்பு முதல் பாகத்துடன் நின்றது விட்டது

- (a) Ceylon : Zur Zeit Konigs Bhuvaneka Bahu und Franz Xavers 1539 - 1552 - G Schurhammer und E. A Voretzsch. Verlag Der Asia Major Leipzig 1928
- (b) Ceylon and Portugal Part I. P E Pieris and M A H Fitzler Verlag Der Asia Major Leipzig 1927

கோய்மபரா பாதிரியாரினுடைய கடிதத்தின் மூலப்பிரதியில் அவர் மட்டக்களப்பு மன்ன
 னுடைய ஓலையை “Ola que el Rey de Battecalou” அதாவது மட் / அரசனது ஓலை
 என்றே குறிப்பிடுகிறார் Rey என்னும் சொல்லையே கோட்டை மன்னனைக் குறிப்பிட
 வும் பயன்படுத்துகிறார். இதனால் மட் / மன்னனும் கோட்டை அரசனுக்குக் குறையாத
 இறையான்மை கொண்டவானாக இருந்திருக்கறான் என்பது புலப்படும்

- 12 மட்டக்களப்பு மான்மியம் ப 56 - 57
- 13 ம. மா பக்கம் 65
- 14 The Hollow Crown: The Ethnohistory of an Indian Kingdom - Nicholas Dirks
 Cambridge Univ Press 1987 P P 94 - 96, 106 - 107
- 15 Memoir of Van Goens April 1675: trans E Rjemers, Govt Press, Colombo 1932
 P 44
- 16 Dutch Political Council Minutes 25 / 6 / 1785 - 2 / 8 / 1785
- 17 Dirks op cit P 77
- 18 Portugese Regimentos on Sri Lanka - translated by Tikiri Abeyasinghe, Dept of
 National Archives (year not given) P 8 - 9
- 19 Letter of Sebalt de Weert 28 / 11 / 1602 translated in “The Orientalist” Vol: III
 (Kandy)
- 20 Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon. Fernao Queyroz P 74
- 21 Portugese Regimentos op cit P: 50
- 22 A History of Ceylon, Rev S G Perera, P 63

PRE - HISTORIC SOURCES IN BATTICALOA.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத் தடயங்கள்

க. தங்கேஸ்வரி B. A. (Hons.)

தமிழகத்தின் நாகரீகம் பெருங்கற்காலப் (Megalithic) பண்பாட்டுடன் ஆரம்பமாவது போலவே, ஈழநாட்டின் நாகரீகமும் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடனே ஆரம்பமாகிறது. ஆகவே ஈழத்தின் கிழக்குக் கரையின் வரலாறும் அத்தகைய தொன்மை வாய்ந்தது எனலாம். எனினும் முழுமையான துருவி ஆராய்தலோ (Exploration) அகழ்வாராய்ச்சியோ (Excavation) இப் பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்படாத படியினால் திட்டவாட்டமான நிருபணங்களைப் பெற முடியாதுள்ளது. இலங்கையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் ஒருசில கருத்திற்கொள்ள முடியும்.

தொல்பொருளியல் (Archeological) அடிப்படையிலே ஓரிடத்தின் வரலாற்றினை ஆராய்விடத்து அதனை மூன்று காலப்பிரிவுகளாக வகுத்துக் கொள்வதுண்டு.

அவையாவன :

1. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் (Pre - Historic period)
2. வரலாற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலம் (Proto - Historic period)
3. வரலாற்றுக் காலம் (Historic period)

இவ்வடிப்படையிலே மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் பண்டைய வரலாற்றினை ஆராயலாம்.

பண்டு மட்டக்களப்பு என்று கருதப்பட்டது, தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டத்தினையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும். இதற்கமைய மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத் தடயங்களை நோக்கலாம்.

1. கிழக்கிலங்கையின் தொன்மை :

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், கிழக்கிலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலச் சம்பந்தமான ஆய்வுகள் எதுவுமே ஒழுங்கான முறையில் இதுவரை நடைபெறவில்லை. கிடைக்கும் ஆதாரங்களோ மிசவும் குறைவு. எனவே இலங்கைத் தீவின் வரலாற்றுடன் தொடர்புபடுத்தியே கிழக்கிலங்கையின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியை ஆராய வேண்டும். இலங்கைத்தீவானது குமரிக்கண்டத்திலிருந்து பிரிவுற்ற ஒரு நிலத்திணிவு என்பது வரலாற்று ஆய்வாளர் கருத்தாகும். மண்ணியலாளர்களும் (Geologists) இக்கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளனர்.¹ 2 குமரிக்கண்டம் என்பது விலங்கியலாளர்களால் "லெமூரியா" எனவும், மண்ணியலாளர்களால் "கொண்டு வானாலாந்து" எனவும் அழைக்கப்பட்டது. கொண்டு வானாலாந்திலிருந்து பிரிவுபட்ட நிலத்திணிவான இலங்கைத்தீவின் நிலப்பரப்பில் பத்தில் ஒன்பது பகுதிக்கு மேல் தொல்காலப்பாறைகளே அமைந்துள்ளன. இத் தொல்காலப்பாறைகள் கேம்பரியன் (Cambrian), யுகத்திற்கும் முற்பட்டன. தொல்காலப்பாறைகள் உருமாற்றத்திற்கு உட்படும் போது பளிங்குப்பட்டைப் பாறைகள் (Greiss) ஆகின்றன. கிழக்கிலங்கையின் பெரும் பகுதிகள் இப்பளிங்குருப்பாறைகளைக் கொண்டமைந்தவை.³ எனவே இலங்கைத் தீவு எத்தகைய பழமை வாய்ந்ததோ அத்தகைய பழமை வாய்ந்தது மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் என்று கொள்ளலாம்.

உலகில் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்ட கடற்கோள்களினால் குமரிக்கண்டம் சிதைந்து பல கண்டங்களும் தீவுகளும் உருவாகின. கடற்கோள்களின் போது மாண்டவர் போக மீண்டவர் வடக்கேயும் வேறு இடங்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்தனர். துண்டிக்கப்பட்ட இலங்கைத்தீவிலே தங்கினோர் தனித்து விடப்பட்டனர், வடக்கே இடம்பெயர்ந்தோர் சிந்துவெளி, மெசப்பத்தோமிய நாகரீகங்களை உருவாக்கினர். நாகர் அல்லது ஆதி திராவிடர் எனப்படும் இவர்களே இலங்கைத் தீவிலும் தங்கியிருந்தனர்.⁴ இதனைப் பல்வேறு இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும், ஆய்வுகள் மூலமும் அறிய முடிகிறது.⁵

2. மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் கற்காலம் (Stone Age)

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் முதலிடம் வகிப்பது கற்காலமாகும். இது பழங்கற்காலம் (Palaeolithic), இடைக்கற்காலம் (Mesolithic), புதியகற்காலம் (Neolithic), சிறுகற்காலம் (Microlithic) எனப்படும் காலப்பிரிவுகளைக் கொண்டது. கற்காலம் இடத்துக்கிடம் வேறுபடும். எனினும் பொதுவாக, கற்காலம் என்பது கி. மு 35,000 - கி. மு 5,000 எனக் கொள்ளப்படும். இக்காலக்கற்கருவிகளும், Abbblian, Acheulian, Amyathian, Chillean, Clatonian, Pevellocian, Auringanesian, Magdalenian, Mountainion Solutranian, எனப்படும் வகைப்படும்.

இலங்கையிலே இரத்தினபுரி, பலாங்கொடை, பதளிகம்பொல, எம்பலிப்பிட்டிய, கதகத்தான (Gatahata) கலவான, குருவிந்த. கேகால, வம்பறகல, லுணுகல, உடுப்பிட்டிகல, இப்பன்கட்டுவ போன்ற பல இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் மூலம் பல வகையான கற்கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.⁶ ஆதிமனிதன் வாழ்ந்த குகைகளில் அவனால் உபயோகிக்கப்பட்ட பல்வேறு பொருட்கள், மிருக எலும்புகள் போன்றனவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன, இவைகள் நர்மதா நதிக்கரை, அவுஸ்திரேலியா, இத்தாலி, சிசிலி, கீரீர், யாவா போன்ற இடங்களில் கிடைக்கப்பெற்ற ஆதிமனித எச்சங்கள் போன்றே காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திலும் கி. மு 10,000 - கி. மு 700 காலப்பகுதிக்குரியதெனக் கருதப்படும் சிறுகற்காலத்துக்குரிய கல்லாயுதங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.⁷

குமரிக்கண்டத்திலிருந்து பிரிவுற்ற இலங்கைத்தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் காணப்பட்ட ஆதிமனித எச்சங்கள் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலும் இருக்கவேண்டும். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தின் ஒரு பிரிவான பிந்திய கற்காலத்துக்குரிய (Neolithic) எச்சங்கள் இங்கும் காணப்படுவதாக அறிகின்றோம். 8 புதிய கற்காலத்துக்குரிய பிளேக் (Plaka) எனப்படும் கற்கருவிகள் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலே காணப்படுவதையும் அக்கால ஆதிக்குடிகளின் சந்ததியினரே இன்றும் மட்டக்களப்புக் காட்டுப்பிரதேசங்களில் வாழும் வேடர்கள் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. இவ் வேடர்களின் மூதாதையினரே "ஓஸ்ரிக்" மொழி பேசும் கூட்டத்தவர் எனவும் கொள்ள முடியும். இவர்களை, மானுடவியலாளர் ஓஸ்ரலோயிட் (Austroloid) இனமக்கள் என அழைப்பர்.⁹

மஜும் தார், சட்டர்ஜி போன்ற பிரபல ஆய்வாளர்கள் கிழக்கு மாகாணத்திலே காணப்படும் திராவிடர்களுக்கு முற்பட்ட இவ்வேடர்களே இயக்கர் நாகர் என இதிகாசங்களில் குறிப்பிடப்படுவோர் என்று கூறியுள்ளதும் கவனிக்கத்தக்கது.¹⁰ ஆகவே கி. மு 6ம் நூற்றாண்டில் (கி. மு 543) விஜயகிராம இலங்கைக்கு வந்தபோது இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் எனக் கருதப்படும் இயக்கர், நாகர் என்போர் இங்கு வாழ்ந்தனர் என்பது வரலாறு. பிரபல தொல்வியலாளரான செளிக்குமன் (S. G. Shelligmen) இதனையே வலியுறுத்தியுள்ளார்.¹¹

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே காணப்படும் கற்காலத்தடயங்கள் பற்றி ஜி. சி. மெண்டிஸ், Wayland, பி. ஈ. பி. தெரனியகல பேசுபவ் பிரபல ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதும் கவனிக்கத்தக்கது.¹²

3. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் வரலாற்று இடைக்காலம் (Proto Historic period)

வரலாற்று இடைக்காலம் என்பது பொதுவாக கி. மு 8000 - கி. மு 5000 காலப்பகுதி பாகும். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் வரலாற்று இடைக்காலமும் தகுந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாத ஒரு காலப்பகுதியாகும், என்னும் ஒரு சில துருவி ஆய்வுகள் (Exploration) மூலம் சில தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான நாகர் இயக்கர் என்போரை பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் மனிதர்களாகக் கருதவில்லை. அவர்களை அமானுஷ்ய சக்தி படைத்தவர்கள் என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். பேராசிரியர் பரணவிதான அவர்களை மனிதர்களை உண்டுசீவிக்கும் ராட்சதர் என்றே கூறியுள்ளார்.¹³

நாகர்கள் பற்றிய கருத்துத் தெரிவிக்கும் பலர் அவர்களைத் தென்கிழக்குக் கரை யோரம், வடபகுதி, போன்ற பகுதிகளில் வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனைப் பல்வேறு இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும் அறிய முடிகிறது. மட்டக்களப்பின் பண்டைய வரலாற்றிலே முக்கியத்துவம் பெறும் ஓர் இடம் நாகர் முனை என்பது, இது இன்றைய திருக்கோவில் பகுதி. இப்பகுதியில் நாகர் வாழ்ந்ததால் இது நாகர் முனை எனப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். இது போன்றே இந்தியாவில் பாண்டிநாடு சேரநாடு முதலாம் பல இடங்களில் நாகர் வாழ்ந்தமைக்கான சான்றுகள் ஏராளம் உள்¹⁴ இலங்கையின் வடபகுதியில் நயினாதீவு போன்ற இடங்களில் நாகர் எச்சங்கள் உள்.

குமரிக்கண்டத்திலே வாழ்ந்த மக்களே இயக்கர், நாகர் என்பதும் இவர்கள் இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் மட்டுமல்லாது நாட்டின் பெரும்பாலான இடங்களில் ஆதிக்குடிகளாக வாழ்ந்தனர் என்பதும் தெளிவாகிறது. துண்டாடப்பட்ட இலங்கைத் தீவிலே தனிப்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாம் ஏற்கனவே இருந்த நாகரீக நிலையில் இருந்து குறைந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கலாம். பெரிய உருவைக் கொண்ட இக் குமரிக்கண்ட மக்களை இராட்சதர்கள் என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டதிலும் ஆச்சரியமில்லை.

விங்க வழிபாடு, மரவழிபாடு, நாகவழிபாடு தாய்த்தெய்வ வழிபாடு போன்றவை சிந்துவெளி மக்களிடையே காணப்பட்ட வழிபாடுகளாகும். இவையே கிழக்கிலங்கையிலும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. இன்றும் இப்பகுதியில் வேரூன்றி நிற்கும் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, நாகவழிபாடு முதலியன இக்கருத்தினை மேலும் வலியுறுத்துவதாக அமைகின்றன.

4. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் பெருங்கற்காலம் (Megalithic Period)

வரலாற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலம் என்பதிலே முக்கியம் பெறும் ஒரு காலப்பகுதி பெருங்கற்காலமாகும். இது புதிய கற்காலத்துக்கும் வெண்கல காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதி ஆகும். சிந்துவெளி, மெசப்பத்தோமியா போன்ற புகழ்பெற்ற நாகரீகங்கள் கட்டியெழுப்பப்பெற்ற காலப்பகுதி இதுவேயாகும். இதனை ஏறக்குறைய கி. மு 5000 - கி. மு 2000 எனக் கொள்வர். பிணங்களைப் பெரிய தாழிகளில் அடைத்துப் புதைத்தல் (ஈமத்தாழிகள்) நினைவுச் சின்னங்களை அமைத்தல் முதலியன இக்காலப்பகுதியில் பரவலாக நிலவிய வழக்கமாகும்.

எனவே, பெருங்கற்காலப் பண்பாடுகளில் முக்கியம் பெறுவன இடுகாடுகள், ஈமத்தாழிகள் என்பனவாகும். இலங்கையில் பொன்பரிப்பு, புத்தளம், யாழ்ப்பாணம், புதுகல, கதிர்காம பிரதேசம் முதலாம் பல்வேறு இடங்களில் ஈமத்தாழிகள் பெருமளவு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் நடுகல் வணக்கமுறை காணப்பட்டது மட்டக்களப்பின் கதிரவெளி என்னுமிடத்திலாகும். இவைகளைப் பரணவிதான அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார். கதிரவெளியிலே குரங்கு படையெடுத்த வேம்பு என்னுமிடத்திலே கற்சலாகைகள் இங்குமங்குமாகக் காணப்படுகின்றன. கற்களை நீள்சதுர சலாகைகளாக வெட்டியெடுத்து பூமியில் பதித்து வைத்துள்ளனர். இது

யக்க வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டது என்பது [பேராசிரியர் பரணவிதான கருத்தா கும்: 15

தென்னிந்தியாவிலே இத்தகைய கற்சலாகைகள் - மூலம், நடுகல் வணக்கம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு பெருங்கற்காலப் பிரேதக்குழிகள் பலவிதமான அமைப்புக்களுடன் காணப்பட்டன. கி. மு. 3000 அளவில் மெசப்பத்தேமியா பாரதீகம். சிரியா, எனிப்து போன்ற இடங்களில் கல்லறைகளில் பிரேதங்களை மூடிக் கட்டும் வழக்கம் வெவ்வேறு விதமாக இடம்பெற்றது. சைபிரஸ் முதலாம் மத்தியதரைக் கடற் பிரதேசங்களிலும் இவ்வழக்கம் காணப்பட்டது.

தென்னிந்தியாவிலே பல இடங்களில், ஆதிச்சநல்லூர் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் மைசூர், பிரமகிரி, புதுக்கோட்டை முதலாம் பல இடங்களில் பிணத்தைத் தாழிகளில் புதைக்கும் வழக்கம் காணப்பட்டது. இத்தாழிகள் புதைக்கப்பட்ட இடத்திலே பெரிய கற்கள் குவிக்கப்பட்டன. 16 இதனையே புறநானூறு போன்ற நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. இவை முதுமக்கள் தாழி, ஈமத்தாழி எனவும் இவ்விடங்கள் "புறங்காடு", "இடுகாடு" எனவும் அழைக்கப்பட்டன. 17 சில இடங்களில் இதனை "குரங்குப்படை" "குரங்குப்பட்டடை" என்பர். 18 இதுவே கதிரவெளியில் "குரங்குப்பட்டடை" என்றாகி பின்னர் குரங்குப்படை எடுத்த வேம்பு ஆயிற்று எனலாம்.

இவ்வழக்கம் பின்வரும் வழிகளில் இடம் பெற்றிருக்கலாம்.

அ. தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த குடிகளே இவ்வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டிருக்க வேண்டும்., அல்லது

ஆ. இப்பகுதியில் தமிழர் குடியேற்றம் ஒன்றிருந்திருக்க வேண்டும்' அல்லது

இ. இவ்விடங்களில் போர் வீரர்கள் புதைக்கப்பட்டிருக்கலாம்,

எவ்வாறாயினும் கி. மு. 5ம் நூற்றாண்டுக்கும் கி. மு. 2ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்

பட்ட காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே சிறந்த ஒரு நாகரீகத்தையுடைய மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது இதனால் தெளிவாகிறது.

சூடுமண் உருவங்கள் (Terracotta Figures)

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் சூடுமண் உருவங்கள் பல இடங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை லிங்கம், பெண்தெய்வம் குதிரை, யானை முதலிய உருவங்களாகும். இவை கிழக்கு மாகாணத்திலே தப்போவா, மருதமடு, நவக்கிரிநகர், கதிர்காமத்தை அண்டிய பிரதேசம், அம்பாறை போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அண்மையில் பெரியநீலாவணையிலும் இத்தகைய உருவங்கள் அடங்கிய குடம் ஒன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது.

இப்பெண் தெய்வ உருவங்கள் ஈழத்து பண்டைய வழிபாடுகளில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு ஒரு முக்கிய அம்சமாக விளங்கியதைக் காட்டுகிறது, 19 உலகில் ஆதிவரலாறுகளில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு முதன்மையானது, இது திராவிடருக்கே உரிய சிறப்பான வழிபாடும் மிகப் பழமையானதுமாகும். ஆகவே இங்கு காணப்பட்ட சூடுமண் உருவங்கள் பழமையைபறைசாற்றுவனவாய் அமைகின்றன, இவ்வுருவங்கள் பல்வேறு முகுர்த்தங்களைக் காட்டுகின்றன. இவ்வழிபாடே பின்னர் கி. பி. 113ல் ஈழத்திற்கு வந்த கண்ணகி வழிபாட்டோடிணந்து கொண்டது. இன்னும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு முக்கிய இடம் வகிப்பது இதற்குச் சான்றாகும். சிலப்பதிகாரம் கூறும் பூத வழிபாடும் இதுவேயாகும். எனவே மட்டக்களப்பு வரலாற்றின் பழமைக்கு இச்சூடுமண் உருவங்களும் சான்றாக அமைகின்றன.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட கால பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்

கிழக்குப் பிரதேசத்திலே காணப்படும் குகைகளிலே பல பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன, இவற்றையெல்லாம் பரணவிதான அவர்கள் வாசித்து விளக்கம் வெளியிட்டுள்ளார். 20 குசலான் கந்த தொடக்கம் போவத்தகல வரையும்

உள்ள பகுதியில் கி. மு. கால பிராமிக்கல் வெட்டுக்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை எல்லாமே குகைக் கல்வெட்டுக்களாம். பெரும்பாலானவை “அபய” “நாக” “தேவநம்பிய” “கமினிதிச” போன்ற அரச பெயர்களைக் கொண்டவர்களால் வழங்கப்பட்ட நன்கொடை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. “சங்க” “பருமக” “தேரக” போன்ற சங்கப் பெயர்களைக் குறிப்பன சில. “நாக” “அபய” “திச அபய” “கண” போன்ற சிற்றரசர்களைக் குறிப்பன சில. இவற்றில் பெரும்பாலானவை கி. மு. 3ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி. 1ம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்டவையாகும். இவை நன்கொடைகளையே பெரும்பாலும் குறிக்கின்றன. இவை கி. மு. கால சமய நடவடிக்கைகளையும் திராவிட முறையிலிருந்து எவ்விதம் பௌத்த நடவடிக்கைகள் மேலோங்கின என்பதையும் உணர்த்துகின்றன.

7. தொகுப்பு

மேற்கண்ட தகவல்களிலிருந்து மட்டக் களப்புப் பிரதேசத்தின் தொன்மை நன்கு நிரூபணமாகின்றது. பின்வரும் ஆதாரங்கள் அதற்குத் துணைபுரிகின்றன.

- 1) குமரிக்கண்ட காலத்து நாகரீகத்தின் தொடர்ச்சியாக இயக்கர், நாகர் என்னும் பழங்குடிகள் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களின் சந்ததியினரே இன்றுள்ள வேடர்கள்.
- 2) பழைய கற்கால இடைக்கற்கால பெருங்கற்காலத்துச் சான்றுகளும் இங்கு புதையுண்டு காணப்படுகின்றன.
- 3) பெருங்கற்காலத்துச் சான்றுகளான ஈமத்தாழிகள், சுடுகாடுகள், சுடுமண் உருவங்கள் இப்பிரதேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.
- 4) கி. மு. கால பிராமி குகைக் கல்வெட்டுக்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன
- 5) முறையான அகழ்வாராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் திராவிடர் நாகரீகமும் பழந்தமிழர் பண்பாடும் மிகவும் தொன்மையான காலத்தே மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் நிலைந்திருந்தமைக்கு வலுவான சான்றுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. i) Lemuria the lost continent of Pacific - N. S. Cave P. 16.
ii) The Story of Atlantis and the Lost Lemuria by Scott Eliot P. 18
iii) குமரிக்கண்டம் அல்லது கடல்கொண்ட தென்னாடு - அப்பாத்துரை . க
2. E. K. Cook - Ceylon in Geomy P. 63
3. இலங்கையின் புவிச்சரிதவியல் - க. குணராசா பக். 16
4. தமிழ்நாட்டு வரலாறு - இறையரசன் 1983 சென்னை பக். - 33
5. The Lost Lemuria - by Scott Eliot
காலவாராய்ச்சி - டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் பக். - 45
வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட வடக்கும் தெற்கும் - அ. மு. பரமானந்த சிவம் பக். - 13
6. Ancient Ceylon - Journal of the Archaeological Survey of Ceylon 1971 January Chapter I, II
7. வீரகேசரி வாரவெளியீடு 5 - 2 - 1984 சுட்டுரை செ. சிறுவரம்பகா
8. A. S. C. A. R. S. G. Taylor - Bedward Primitive Culture - 1946 December பக் - 48
9. சிந்தனை - ஆடி 1983 கலாநிதி சிற்றம்பலம் - கட்டுரை ஈழத்து யக்ஷநாக வழிபாடுகள்

10. The History and Culture of Indian People
by Majudar பக் - 8, 49
Heritage and life of Ceylon editor Pusadar
Calcutta - 1946 Page 235
11. The Vadda - by C. G. Shligmen Page 419, 430
Cambridge - 1911
12. The Early History of Ceylon G. C. Mendis
Calcutta - 1948 Page 3,45
13. J. R. R. S. C. B (NS) VII PP 181 - 2, 1961
"The Ariyakingdom in North Ceylon Parनावitana"
14. The Aboriginal Tribes of Hyderabad I
by Chritaph Von. London P. 82 1943
The Serpent Worship - James Fergusoon and
Edition 1873 - PP - 64
15. Ceylon Journal of Science Vol. II 1928 December
1933 February - PP 94 - 95
16. Ancient India 9, 1953 Mergalatic
17. புறநானூறு பாடல் 2 - 28
18. Ancient India - Mergalatic Burials and Urn fields of South Indja in the Tamil
Lierature and Tradition - No. 2 1945 January.
19. சிந்தனை - 1983 சூடி பக் 48, பண்டைய ஈழ யக்க நாக வழிபாடு கட்டுரை
பேராசிரியர் சிற்றம்பலம்
20. Inscription in Ceylon - S. Parनावitana Page 30 - 40
கல்வெட்டு இல: 308 - 549.

“அரங்கநாயகி”

— மட்டக்களப்பின் முதல் நாவல்.

செ. யோகராசா, எம். ஏ.

தமிழின் முதல் நாவல் 1879ல் வெளியான பிரதாப முதலியார் சரித்திரமாகும். இலங்கையின் முதல் நாவலாக 1856ல் வெளிவந்த காவலப்பன் கதையை ஒரு சிலர் கருதுவர். அவ்வாறெனில், தமிழின் முதல் நாவலும் அதுவெனப் பெருமைப்படமுடியும். ஆயினும், அது மேலைத்தேயச் சமயக் கதைகளுள் ஒன்றென்பதே பொருத்தமானது. அதே வேளையில் 1885ல் வெளியான அசன்பே சரித்திரம் இலங்கையின் முதல் நாவலாகக் கருதப்படுவதில் பலருக்கும் உடன்பாடுள்ளது. திருக்கோணமலையின் முதல் நாவல் 1891ல் வெளியிடப்பட்ட ஊசோன் பாலந்தைக் கதை யாகும். யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் நாவலாக 1905ல் வெளிவந்த “வீரசிங்கன் அல்லது சன்மார்க்க விஜயம்” என்பதனைக் கொள்ளலாம். இவ்விதத்தில் மட்டக்களப்பின் முதல் நாவலாக (இன்று வரையிலான ஆய்வின்படி) அமையக் கூடியது 1934ல் வெளியான அரங்க நாயகி.

அரங்கநாயகியை எழுதியவர் மட்டக்களப்பு தாமரைக்கேணிப் பகுதியைச் சேர்ந்த வே. ஏரம்பமுதலி என்பவராவார். இவர் நீண்ட காலமாக நீர்ப்பாசன இலாகா மேற்பார்வையாளராகவும் சில காலமாக ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தவரென அறிய

முடிகிறது. பெருமாள்பிள்ளை வேலுப்பிள்ளை என்பவரது மகனாகப் பிறந்த இவர் அரசடி சாதனா பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வி பயின்று பின் உவெஸ்லியன் மிஷன் மத்திய ஆங்கில கலாசாலையில் கேம்பிறிச் சீனியர் வகுப்பில் சித்தி எய்தி கொழும்பில் உயர் கல்வி கற்றவராகத் தெரிகிறது.

அரங்கநாயகி, ஆங்கில நாவலாசிரியரான வால்ரர் ஸ்கொட் என்பர் 1811ல் எழுதிய கெனில் வேத் என்ற ஆங்கில நாவலின் தழுவாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நாவல் ஏரம்பமுதலி கல்வி கற்ற போது கேம்பிரிஜ் சீனியர் பரீட்சைக்கு ஒரு பாட நூலாக வைக்கப்பட்டிருந்தது.

அரங்கநாயகி 1934ல் வெளிவந்தமை, தமிழ் நாட்டிலோ, இலங்கையின் பிற பிரதேசங்களிலோ நாவல்கள் வெளியாகிப் பல வருடங்களுக்குப் பின்னரே மட்டக்களப்பில் நாவல் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. இதற்குக் காரணம் யாது? நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவம் மேலைத்தேயத்திலிருந்து தமிழிற்கு வந்த நவீன இலக்கிய வடிவமென்பது யாவருமறிந்ததே. ஆங்கில ஆட்சியினால் தமிழ் நாட்டில் உருவான சமூக, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களின் அறுவடையே அது. இத்

தகைய மாற்றங்கள் சற்றுப் பின்னரே சிற்சில ஏற்ற இறக்கங்களுடன் இலங்கையின் பிற பிரதேசங்களில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் நிசழ்கின்றன. மட்டக்களப்பில் மேலும் சற்றுப் பின்னர் ஏற்படுகின்றன. (அவையும் முழுமையாக ஏற்படவில்லை) இதனாலேயே முதன் நாவலின் பிறப்பு பிந்திவிடுகிறது.

மட்டக்களப்பிலே முதன் நாவல் 1934ல் வெளிவரும் போது அதாவது முப்பதுகளில் - தமிழ் நாவல் வளர்ச்சிப் போக்கு எத்தகையதாகக் காணப்படுகிறது? அவ்வேளை தமிழ் நாட்டின் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி இரண்டாவது காலகட்டத்தை அண்மித்துக் கொண்டிருக்கிறது. துப்பறியும் நாவல்களும், மர்ம நாவல்களும், மொழி பெயர்ப்பு நாவல்களும், தழுவல் நாவல்களும் பெருமளவில் குவியத் தொடங்குகின்றன. வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார், ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், ஜே. ஆர். ரங்கராஜ் முதலியோர் இத்தகைய எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவராகின்றனர். இலங்கையிலும் எச். செல்லையா முதலானோர் இக்காலப் பகுதியில் இத்தகைய நாவல்களை எழுதி வருகின்றனர். இவ்வாறு நோக்கும் போது அரங்க நாயகியும் சமகாலத் தமிழ் நாவலின் பொதுவான போக்குடன் ஒத்ததாக விளங்குகின்றமை புலப்படுகின்றது.

இவ்விடத்தில் இன்னொன்றும் நினைவுக்கு வருகிறது. தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியின் முதற் கால கட்டம் சமூகச் சீர்திருத்த நாவல்களுக்குரியது. தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் அத்தகு நாவல்கள் பல வெளிவருகின்றன. மட்டக்களப்பில் அத்தகு நாவல்கள் எவையும் அக்காலப் பகுதியில் வெளிவரவில்லை. இதற்குக்

காரணம் யாது? நாவலின் பிறப்பு மட்டக்களப்பில் பிந்தியமைக்கு மேலே கூறப்பட்ட காரணம் இவ்விடத்திலும் பொருந்துகிறது. இன்னும் நுணுகிக் கவனிப்போம். இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட தீவிர மதமாற்றமும், அது தந்த எதிர்ப்புணர்வும், மத்திய தரவர்க்கத்தின் தோற்றமும், கல்வி வளர்ச்சியும், சீர்திருத்த வேட்கையுணர்வும் மிகப் பிந்தியே மட்டக்களப்பில் ஏற்படுகின்றன. மேலும், இங்கு மத்திய தரவர்க்கத்தினர் மத்தியில் நவீன இலக்கிய வேட்கை தீவிரமாகக் காணப்பட்டது என்றும் கூறமுடியாது. இத்தகைய நிலையில் மட்டக்களப்பு பிரதேச நாவல் வளர்ச்சியின் ஆரம்பம் சமூக சீர்திருத்த நாவலாக அமையாமல், தழுவல் நாவலாகவும், மர்மநாவலாகவும் அமைவது தவிர்க்க இயலாததாகிவிடுகிறது!

ஏரம்பமுதலி அவர்கள் அரங்கநாயகியை எழுதியமைக்கான 'அகத்தூண்டல்' யாது? அவரே சொல்கின்றார்.

“இக்கதையை நான் ஏன் எழுதினேன் என்பதை இங்கு சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. ஆங்கிலத்திலுள்ள 'கெனில்வோர்த்' என்னும் புத்தசமானது 1914ம் ஆண்டு மேம்பிரிச் சீனியர் பரீட்சைக்கு ஓர் இலக்கிய பரீட்சை என்னால் வாசிக்கப்பட்டது. அப்போர் அக்கதையின் சுவையும், ஆசிரியர் அவர்களின் பாஷாவன்மையும் கதையிலே காணப்பட்ட அரிய படிப்பினைகளும் என் மனதைக் கவர்ந்தன. ஆகவே, பாடசாலையைவிட்டு விலகிய பின்பும் சில சமயங்களில் அக்கதையை வாசிக்கலானேன்.

பின்னர் 1919ம் ஆண்டு சிறிது காலம் உபாத்திமைத் தொழிலில்

அமர்ந்திருந்தபோதும் நேரப்போக்கிற்காக அக்கதையைச் சிலவேளை வாசித்ததைக்கண்ட எனது மனைவி அதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தால் ஆங்கிலம் அறியாதாரும் வாசித்தறியலாமே என வேடிக்கையாகச் சொல்லவே வேலையற்றிருக்கும்போது விளையாட்டாய் இக்கதையை எழுதலானேன்.”

நோக்கம் எதுவாயினும் ஆசிரியரது நாவல் இலக்கிய முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. அதேவேளையில் தமிழ் முதல் நாவலாசிரியர்களுக்கிருந்த இலக்கிய நோக்கும், சமூக நோக்கும் ஏரம்பமுதலியிடம் காணப்படவில்லையென்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

நாவலின் மூலக்கதை இங்கிலாந்தில் இரண்டாம் எலிசபெத் இராணியின் காலத்தில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களைத்தழுவி எழுதப்பட்டதாகும். அரங்கநாயகி என்பவளே நாவலின் கதாநாயகி. அவள் திருமணமானவள். ஒரு பிரபுவின் மனைவி. சூழ்ச்சியினால் மரகதமாளிகையில் சிறைவைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அவள் விடுவிக்கப்படும் வரை அவளைச் சுற்றிச் செல்கிறது கதை. வீரதீரச் செயல்களும், சூழ்ச்சிகளும் அதிகமிடம் பெறும்நாவலின் அடிநாதமாக இழையோடுவது மர்மமே. தமிழ் நாட்டுச் சூழலுக்கும் பண்பாட்டிற்குமேற்ப மூல நாவலின் சில பகுதிகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. தழுவின அமைந்த இந்நாவல் தமிழ் நாட்டில் நடப்பது போன்றே காணப்படுகின்றது. இடையிடையே வரும் செய்யுள்கள் கூட தமிழ்ச் செய்யுள்களாகவே அமைகின்றன. ஓரிடத்தில், அம்பிகாபதி இயற்றிய “சற்றே... தலையலங்காரம் புறப்பட்டதே” என்ற செய்யுள் இடம் பெறுவது இவ்விடத்தில் நினைவுக்குவருகிறது.

அதே வேளையில் நாவல் தமிழ்ச் சூழலில் நடப்பதாக விருந்தாலும் அச்சூழல் தமிழ் நாட்டிற்குரியசூழலே தவிர இலங்கைக்குரிய தமிழ்ப் பிரதேச (அல்லது மட்டக்களப்பு பிரதேசச்) சூழலுக்குரியதல்ல என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. நாவலின் உள்ளடக்கமும் தமிழ் நாட்டு நாயக்கர் காலச் சூழலுக்கே ஏற்புடையதென்பதுமுண்மையே.

தமிழில் அக்காலப்பகுதியிலே வெளிவந்த மர்மநாவல்கள், துப்பறியும் நாவல்கள், மொழிபெயர்வு நாவல்கள், தழுவல் நாவல்கள் எவையாயினும் அவை நீதி போதனை நிகழ்த்துவதை முக்கிய நோக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டுசெயற்பட்டன. நாவலாசிரியன் விரும்பினாலென்ன விரும்பாவிட்டாலென்ன தனது நாவல் ‘அறிஞர்’களின் அங்கீகாரம் பெறவேண்டுமாயின் அவன் அறப்போதனையாளனாகத் திகழ வேண்டியிருந்தது. அரங்கநாயகி ஆசிரியரும் இதற்கு விதிவிலக்கானவரல்லர்.

அரங்கநாயகியிலும் பலபோதனைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தீயநட்பின் தீமை, வாய்மையின் வெற்றி, பெண்ணின் மேம்பாடு, கடவுளை நம்பினோர் எய்தும் சிறப்பு, வாழ்க்கைத் தூய்மையின் அவசியம் முதலியன இவற்றுட் சிலவாம். கதா பாத்திரங்கள் இவற்றைக் கூறுவது மட்டுமன்றி, நாவலாசிரியரும் ஏற்ற இடங்களிற்கதையை நிறுத்தி வாசகரை விளித்து இவற்றை எடுத்துரைப்பார். இவ்வாறே பாத்திரங்களின் உரையாடல்களினூடாகவும் பழமொழிகளும் நீதிவாக்கியங்களும் அடிக்கடி வெளிப்படுவதைக் கவனிக்கலாம். இவ்விவரங்கள் கதைப்போக்கிற்கும் பாத்திரங்களின் இயல்புகளுக்கும் இடையூறு செய்யும் என்று அக்கால

நாவலாசிரியர்களால்
தில்லை.

கருதப்படுவ

மிப்பூட்டும் கருமங்களும் அத்தகைய
னவே.

சாதாரண வாசகரையும் மனங்
கொண்டு நாவல் எளிய நடையில்
அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
(அதே வேளையில் பழந்தமிழ் இலக்
கியச் சொற்கள் ஆங்காங்கே கையாளப்
படுவதையும் அவதானிக்கின்றோம்.)
மேலும் அத்தகைய வாசகரின் வியப்
பார்வத்தைத் தூண்டும் விதத்தில்
கதா பாத்திரங்களின் செயல்களும்
சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளன. அரங்க நாயகி
யின் குருட்டுக் காதலும், சந்திர
சேகரனின் சாமர்த்தியமும் கமல
நாதனின் சபடகுழ்ச்சியும் இராச நாய
கத்தின் புத்திக் கூர்மையும் இரு பிரபுக்
களின் பகைமையும் வீரசிங்களின் பிர

கருங்கக் கூறின், மட்டக்களப்பின்
முதல் நாவலானது சமகாலத் தமிழ்
நாட்டு, நாவல் போக்கிற்கமையவும்
சமகால இலங்கையின் குறிப்பாக யாழ்ப்
பாணப் பிரதேச நாவல் போக்கிற்
கமையவும் மர்ம நாவலாகவும், தழுவல்
நாவலாகவும் விளங்குகின்றமை புலப்
படுகின்றது.

அது மட்டுமன்று (முதற்பந்தியிற்
கூறியவாறு) ஏனைய பிரதேசங்களின்
முதல் நாவல்களுக்குரிய பண்பினையும்
(இரண்டாவது காலிகட்டமாயினும்)
மட்டக்களப்பின் முதல் நாவல் பெற
றுள்ளது.

பண்ணிசை பாட !

ஆடா தோடையோ டைந்து மிளகு
வாடா நெல்லி வசம்பு கடுக்காய்
கோடாத் தேனில் குழைத்து விழுங்கப்
பாடா மிடறும் பண்ணிசை பாடும்

வேறு

(ஆரியம் பாட !

சுக்க டாகடுக் காயொடு திப்பிலி
வக்கடா வாலு முவைவ சம்புடன்
நொக்கடா வெரு மண்டலந் தேனிலே
யக்கடா குர லாரியம் பாடுமே !

(மட்டக்களப்பில் வழக்கிலிருந்த பழைய ஓலைச் சுவடியிற்
கண்டது.)

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அருகிவரும் முஸ்லிம் திருமண சம்பிரதாயங்கள்

ஜனாப். எம். உதுமாலெவ்வை, B. A., Dip-in-Ed.

அதிபர், மட்/மீரா பாலிகா மகா வித்தியாலயம், காத்தான்குடி.

முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் திருமணம் 'சன்னத்' எனப்படும் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியதான, இக பர நன்மை தரும் நற்கருமங்களில் ஒன்றாகும். இஸ்லாமியத் திருமணம் மிகவும் எளிதானது. பெண்ணின் தகப்பனோ அல்லது உரித்துடைய சகோதரனோ 'வலி' காரணாக இருந்து, இரு சாட்சிகள் முன்னிலையில் 'ஆலிம்' (மார்க்க அறிஞர்) ஒருவர் 'நிகாஹ்' என்னும் திருமண ஒப்பந்தத்தைப் பூர்த்தி செய்து, மணமகளுக்கான 'மகர்' தொகையைக் கையளிப்பதுடன் திருமணம் முடிந்துவிடும். மணமகன், தனது திருமணத்தை யொட்டி தனது வசதிக்கேற்ப 'வலிமா விருந்து' வழங்குவார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்களிடையே மேற்கூறிய சமய நிகழ்வுகள் குறைவின்றி நடைபெறுகின்றன, எனினும், இவற்றுக்கும் மேலாகக் காலாகாலமாகக் கைக்கொள்ளப்படும் பல்வேறு திருமண சம்பிரதாயங்கள் நடைமுறையில் இருந்துவந்துள்ளன. இவற்றுள் சீதனம், கூறை, தாலி, மேளதாள வாத்தியங்கள் என்பன தாம் வாழும் சூழலில் காணப்பட்ட இந்துமத மக்களின் நடைமுறைகளிலிருந்து பின்பற்றலாக வெகுகாலமாக இப்பகுதி முஸ்லிம்களிடையே வழக்கில் இருக்கின்றன. அன்றியும் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கும் பெண் வீட்டாருக்கும் இடையே பல்வேறுவிதமான சீர்வரிசைகளும் இடம்பெறும். இவ்வகையான சம்பிரதாயங்கள் பல தற்கால சமூக பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு மாற்றங்களாலும் சமயப் பிரச்சாரங்களாலும் நலிவடைந்தும் முடிவடைந்தும் விட்டன. இவ்வாறு அருகிவரும் வழக்கங்களையும் அவை அருகி வருவதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களையும் தொட்டுக் காட்டுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

" உங்களுடைய திருமணங்களைப் பிரபலமாக்கிக் கொள்ளுங்கள்." என நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த அடிப்படையில் திருமண வைபவங்களில் கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பெண்களிடையே பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது 'குரவை' ஆகும். நடுத்தர வயதுடைய பெண்கள் பலர் வளைத்து நின்று, வலது கையினால் வாயை மறைத்தவர்களாக நாக்கைப் பக்கங்களுக்கு அசைத்து ஓசை எழுப்புவர். இவ்வோசை பல்வகையான தாளவயங்களுடன் எழுப்பப்படும். மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்கள் மட்டுமன்றி அம்பாறை, திருமலை மாவட்ட முஸ்லிம் பெண்களாலும் இக் குரவை ஒலிக்கப்பட்டது. இன்று முற்றாகக் கைவிடப்பட்டுப்போன இக்குரவை அராபிய பாரம்பரியத்தை அடியொற்றி யெழுந்த தொன்றென்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்யாணப் பேச்சு உட்பேச்சாக 'ஊசாடி' கொடுக்கல் வாங்கல் பேரம் நடைபெற்று, உறவினர்களையும் 'அல்வசல்' காரர்களையும் அழைத்து ஆலிம் ஒருவரினால் 'பாத்திஹா' (பிரார்த்தனை) ஒதப்பட்டால் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டுவிடும். இந் நிச்சயதார்த்தம் மணமகனின் இல்லத்தில் 'இஸா' தொழுகையின் (இரவுத் தொழுகை) பின் நடைபெறும். மறு நாள் 'அஸர்' (பிற்பகல்) தொழுகையின் பின் மணமகளில்லத்தில் கூடும் மணமகனின் உறவினரான பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து 'பெட்டி' கொண்டு செல்வர். 'பெட்டி; என்பது மணமகள் இல்லத்தார் மணமகனின் குடும்பம் உறவினர் நண்பர்களுக்குப் பங்கிடுக்கூடிய அளவு சீனி, பழவகைகளைக் கொண்டு செல்வதைக் குறிக்கும். பெரும்பாலும் இரு நூறு இராத்தலுக்கும் மேலான சீனி இவ்வாறு கொண்டு செல்லப்படும். 'பேச்சுப் பெட்டி' கொண்டு செல்ல அனைவரும் கூடி

விட்டதை அயலவர்களுக்கு அறிவிப்பதற்குக் குரவை எழுப்புவார். இவ்வாறே திருமணத்தின் முக்கிய நடைமுறைகள் ஒவ்வொன்றும் குரவையாற் சிறப்பும். 'காவின்' (திருமண ஒப்பந்தம்) நடைபெறப் போகிறது. மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் புறப்படப் போகிறது. தாலி கட்டப்படுகிறது. என்பன போன்ற செய்திகளை அனைவருக்கும் அறிவிக்கும் ஒரு மங்கல ஒலியாகவும் இது அமைந்திருந்தது. எனினும், தற்கால முஸ்லிம் யுவதிகள் குரவையை முற்றாகவே கைவிட்டுவிட்டனர்.

திருமணத்தையோ 'சுன்னத்துக் கலியாணம்' என வழங்கும் விருத்தசேதன வைபவத்தையோ சிறப்பித்துப் பிரபலப்படுத்த நடைமுறையிலிருந்து தற்போது முற்றாகவே கைவிடப்பட்டுப்போன மற்றுமொரு வழக்கம் மேளம் கொட்டுவதாகும். நாதஸ்வரக் கச்சேரியினருக்கு நமது முஸ்லிம் மக்களால் வழங்கப்படும் சொற் பிரயோகம். மோள காரர் 'அல்லது' 'நட்டுவன்' என்பதாகும். திருமணத்திற்கு முதல்நாள் பெண்கள் மருதோன்றி கொண்டுபோவர். மாப்பிள்ளை வீட்டார் மருதோன்றி அரைத்துக் கொண்டு பெண்ணுக்கு மருதோன்றி கொண்டு செல்வர். மணமகனின் சகோதரியை அலங்கரித்து அவருடைய கையில் மருதோன்றிப் பீங்கானைக் கொடுத்து, வெள்ளைச் சீலையினால் போர்த்தப்பட்ட கறுத்தக்குடையின் கீழ் அவர் நடந்துவர மேளவாத்தியத்துடன் பெண்கள் வீதியில் வர, இன்னுமொரு குடையை பெண்வீட்டார் அலங்கரித்துக் கொண்டு எதிர்கொண்டுவருவர். இடைநடுவில் இருகுழுவினரும் சந்தித்துமருதோன்றிபிசகுவார்கள். மருதோன்றி பிசகுவதென்பது இருவீட்டுக் குடைகளையும் மருதோன்றி வைத்துள்ள பெண்ணின் தலைக்குமேல் சுற்றிக் கொள்வதாகும். அப்போது 'கெட்டிமேளம்' இசைக்கப்படும். சீன வெடிவானைப் பிளக்கும். குரவை போட்டி போடும். மாப்பிள்ளை வீட்டுப்பெண்கள் ஒரு புறமும் பெண் வீட்டுப் பெண்கள் ஒருபுறமும் நின்று பல்வேறு இராகமெடுத்துக் 'சுவவஉடுவாக, மடமடத்த பட்டுச் சேலைகள், வண்ண வண்ணச் சோமன்கள், வடிவான சீத்தைகள், பளிச்சென்றவெள்ளை 'அறக்ஸ்' பிடவைகள், வாய்நிறைந்த வெற்றிலையுடன் 'காரிக்கன்' காரிகள். மருதோன்றிவந்தால் ஆண்கள் வீதியை மாற்றிக்கொண்டு சென்று விடுமளவுக்கு பெண்கள் நிறைந்துவருவர்.

பெண்வீட்டில் வந்தவர்கள் அனைவருக்கும் ஏழு வெற்றிலையும் பாக்கும் வழங்கப்படுவதுடன் கூட்டம் கலைந்துவிடும். பெண்வீட்டார் தொடர்ந்திருந்து 'இரட்டை மொக்காடு, போட்டு, கைநிறைய கழுத்து நிறைய தங்கத்தால் சோடிக்கப்பட்டு இருத்தி வைக்கப்பட்ட பெண்ணின் வலக்கரத்தில் மருதோன்றி இருவர் வெகு நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே மேளவாத்தியங்கள் முஸ்லிம் கலாச்சார வாழ் விலிருந்து விடைபெற்று விட்டன. மார்க்க அறிஞர்களால் இடைவிடாது எதிர்க்கப்பட்டு வந்த 'மருதோன்றிக் கலியாணமும்' முடிவுத் தறுவாயை அண்மித்து விட்டதெனலாம். எனினும், மாப்பிள்ளை வீட்டின் நெருங்கிய உறவினர்கள் மட்டுமே மருதோன்றியைக் கொண்டுசென்று பெண்ணுக்குப் போடுகிறார்கள். தற்காலத்தில் திருமணத்தின் முதல் நாள் பெண்கள் தத்தமது வசதிக்கேற்ப திருமண வீட்டிற்குச் சென்றுவருகின்றனர். இதற்கும் 'மருதோன்றிக்குப் போதல்' என்பதே பெயராக உள்ளது. 'ஒரு தத்தி மோளமாவது இல்லாம என்ன கலியாணம்' என்றிருந்த காலத்தில் பிற்பட்டு வந்த ஒன்று 'சூழல்' கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கும் முன்னரே மேளம் நின்று போய்விட்ட தெனினும், மாப்பிள்ளை பெண் வீடுகளில் ஒலிபெருக்கிகளைத் தென்னை மரங்களில் கட்டி சினிமா இசைத்தட்டுக்களை இரவும் பகலும் 'புள்சவுண்' டில் இசைக்க விடுவதை எல்லோரும் சகித்துக் கொள்ளும் மரபு ஒன்று ஏற்பட்டது எல்லா வீடுகளிலும் 'எல்லோரும் கொண்டாடுவோம் அல்லாவின் பேரைச் சொல்லி' என்ற டி. எம். சௌந்தரராசனுடைய பாட்டே தொடக்கப்பாட்டாக இருந்ததும் உண்டு. இந்த வழக்கம் தற்போது வீடு அடங்கிய இசையாக மாறி, வழக்கத்தில் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் குறிப்பாக திருமணங்களை நிச்சயிப்பதில் காத்தாங்குடிப் பெண்களிடையே மாதங்களுக்கான நாமா வழி யொன்று நடைமுறையிலிருந்தது. அது பின்வருமாறு.

தலக்கந்திரி, கடக்கந்திரி, முகைதீன்கந்திரி, மீராகந்திரி, தோவத்து, விராத்து, நோன்பு, நோன்புப் பெருநாள், இடையுட்டமாசம்.

ஹஜ்ஜு. நெய்னார் (நபிகளாரைக் குறிக்கும்) முடைகிடந்த மாசம், கொண்டாட்டம்.

இவை சந்திரமாதங்களுடன் கணக்கிடப்படுவதால் ஆங்கிலமாதங்களுடன் ஒத்துவராது. முஸ்லிங் குடும்பங்களைப் பொறுத்தவரையில் திருமணம், 'கத்னா', புதுமனை குடிபுகுதல் போன்ற விடயங்களில் பெண்களின் கை எப்போதும் ஓங்கியிருக்கும். எனவே இந்த மாதங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு திருமணத் தினங்கள் தீர்மானிக்கப்படும். அவ்வாறு தீர்மானிக்கும் போது பிறை 14, பெளர்ணமி தினங்களே தேர்வு செய்யப்படும், அதிலும் ஹஜ்ஜு, கொண்டாட்டம் ஆகிய மாதங்கள் கல்யாண மாதங்களாக இருக்கும்.

அக்காலத்தே பெண்கள் பாடசாலை களுக்குச் செல்வதைப் பெற்றோர் விரும்புவதில்லை. அன்றியும் பிதிரார்ஜித சொத்துக்கள் பிரிந்துவிடாதிருக்க முறைப் பையன்களையே மாப்பிள்ளைகளாகத் தேர்ந்து கொள்வர். இதனால், ஐம்பதுகளில் பாலிய விவாகம் முஸ்லீம்களிடையே ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்தது. அதிகரித்த கல்வி வேட்கை காரணமாக பாலியவிவாகம் தற்போது முற்றாக மறைந்துவிட்டது. இங்கு குறிப்பிட வந்த விடயம் அதுவல்ல; அக் காலப் பெண்கள் நாட்களைக் கணக்கிடக் கையாண்ட எண்ணல் முறையையே கூறவிரும்புகிறேன்.

சுப காரியங்களுக்கு நாட்களைக் கணக்கிட்டமுறை சுவையானது. சில உதாரணங்கள் "வெள்ளியோட வெள்ளி எட்டு, சனி ஒன்பது, நாயறு பத்து" இண்டைக்கித் திங்கள், இப்ப புற நாலுலவா? மூணு திங்கள் பதினஞ்சு, அப்ப இந்த நாயறு உட்டு அடுத்த நாயறு புறை பதினேழு எல்லாரும் நிக்கிற நாள்"

"அஞ்சு புதன் ஒண்டு சுறைய முப்பது, வியாழன் நிறம்ப முப்பது வெள்ளிக்கிழமை தலப் புறகாசவருமாதம் தொடங்கிரும். அதுக்கு முந்திக்க வேணும். இல்லாட்டி கொண்டாட்ட மாதம் வைப்பம்"

திருமணப் பேச்சின் போது 'ஆலவிட்டுப்' பக்கம் திகதி நிர்ணயிப்பதைக் கேட்க நமக்குத் தலை சுற்றும். அக்காலப் பெண்கள்

அவ்வளவு வேகமாகப் பிறையைக் கணக்கிட்டனர். ஆனால், வெளிநாட்டிலிருந்து 'வெக்கேசனில் வந்த' மாப்பிள்ளை போவதற்கு முன் திருமணங்கள் நிச்சயிக்கும் இக்காலத்தில் வளர்ந்து வரும் இளைய தலைமுறை இவற்றை அதிகமாகக் கருத்துக் கொடுத்துக் கொள்வதாகத் தெரிய வில்லை என்பதுடன் இவற்றில் பரிச்சய மில்லாதவர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

முஸ்லீம்கள் கல்வித் துறையில் பின்தங்கியிருந்தாலும் வர்த்தகத்திலும் விவசாயத்திலும் கொடிகட்டிப் பறந்த நாட்கள் அவை அக் காலத்தே திருமணங்கள் நீண்ட நேடும் பெருநாட்களாக இருந்தன. வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரை வருடத்தின் பல மாதங்கள் அவர்களுடைய பரிபாசையில் 'போத்தல் மாதங்களாக' இருந்தன. வியாபாரம் மந்தமான காலத்தை இவ்வாறு குறிப்பிட்டனர். விதைப்புக்குப் பின் அறுவடையை எதிர்நோக்கியிருந்த மாதங்கள், அறுவடையை உடன் அடுத்துவரும் மாதங்கள், சிங்கள, இந்து, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ திருநாட்களை அடுத்துவரும் மாதங்கள் இவை. இக்காலத்தே வியாபாரிகள் மட்டுமன்றி விவசாயிகளும் ஓய்வாக இருந்தனர். இம் மாதங்களிலேயே இஸ்லாமியக் குடும்பங்களில் திருமணங்கள் நிச்சயிக்கப்பட்டன, வானொலி, சினிமா, தொலைக்காட்சி, மின்சாரம் ஆகியவை தற்காலத்தைப் போன்று சமூகத்தின் எல்லா மட்டங்களக்கும் ஊடுருவி யிருக்கவில்லை. எனவே, திருமணங்களும், விருத்தசேதனம், என்பன சமூகத்தின் பொழுது போக்குடன் இணைக்கப்பட்டவையாகவே சம்பிரதாயங்கள் அமைந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

ஒரு திருமணம் தொடங்கி சீர்வரிசைகள் முடிவடைய மாதக்கணக்கிலும் எடுக்கும். ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியுடனும் சாப்பாடு, விருந்து, வேடிக்கை என்பன இரண்டறக் கலந்திருக்கும். அவைகளில்,

சலியாணம் பேசுதல்
பேச்சுப் பொட்டி அனுப்புதல்
பெண் பார்க்கச் செல்லுதல்
திருமணத்திற்கு அழைத்தல் (வட்டா - வைத்து அழைத்தல்)

மதுரோண்டி போடுதல்
காவின் எழுதுதல், காவின் தண்ணி
- வார்த்தல்.

பந்தற் கால் நாட்டுதல்
பரிசுப் பெட்டி கொண்டு போதல்
பிட்டுப் பெட்டி கொண்டு போதல்
மாப்பிளை வீட்டாருக்கு உள்வீட்டுச்
- சாப்பாடு கொடுத்தல்

மாப்பிளைச் சாப்பாடு கொடுத்தல். (மாப்
- பிளைச் சாப்பாடு கொடுக்கும் முறை
தற்போது காத்தான்குடிப் பள்ளிவாயில்
களால் கட்டாயமாகத் தடுக்கப்பட்டுள்
ளது. மிக வளமான குடும்பங்களில் இச்
சாப்பாடு நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்குக்
கொடுக்கப்படும். விருந்தில் பலவகை
மாமிசங்கள் கறிவகைகள் என ஒவ்வொரு
விருந்தினருக்காகவும் பல நூறு ரூபாய்கள்
செலவிடப்படும். இவ் விருந்தில் கலந்து
கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் தமது தகு
திக் கேற்ப பரிசுப் பொருட்கள் கொண்டு
செல்லவேண்டும். வீட்டுத் தளபாடங்கள்,
மின்சார உபகரணங்கள், வானொலி,
தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் என்பன
வும் வெகுமதிகளாகக் கொடுக்கப்படும்.
மணப்பெண்ணுக்கு மோதிரம்போடுதல்.
பெண் கூட்டுதல்

உமல் கட்டுதல்
கால் மாறிப் போதல்

என அதிகமான சம்பிரதாயங்களைப் பற்
றிப்பக்கமாக எழுதலாம். இவற்றுள் பல, நுட்ப
மான சம்பிரதாயங்களைக் கொண்டிருந்தன
எந்த நிகழ்ச்சியில் யார் யாருக்கு எத்தகைய.
முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என
பதெல்லாம் எழுதாத சட்டங்களாகவே நடை
முறையிலிருந்தன. அவை புறக்கண்கணிப்
படும்போது ல்யாணங்கள் குலைந்து போயின.
இன்றும் இவற்றில் அனேகமானவை நடை
முறையில் உள்ளன எனினும் அக்காலத்தே
கைக்கொள்ளப்பட்ட கலாசார மரபு இப்
போது அவ்வளவாகக் கடைப்பிடிக்கப்படு
வதில்லை.

தற்காலத் திருமணங்களில் இவை அடை
யாளப் படுத்தக்கூடியதாக மட்டும் அருகிவரு
வதற்குக் காரணம் எமது பாட்டன் பூட்டன்
மாருடைய வாழ்க்கை வசதிகளுக்கும், வாழ்க்
கையின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் நமது தலை

முறையினரின் இலட்சியங்களுக்கு மிடையே
காணப்படும் வித்தியாசமெனலாம்.

அன்றைய மக்கள் தமது திருமணங்களை
தமது பிள்ளைகளின் திருமணங்களை, தமது
உறவினர்களின் திருமணங்களை பெரு
விருப்போடு எதிர் கொண்டனர், அத் திரு
மணங்களினூடே தமது கலை இலக்கிய விழு
மியங்களைப் போற்றிப் பாதுகாத்தனர். அவர்
களுடைய திருமண, கத்னா மாப்பிள்ளைகள்
ஊர்வீதிகளினூடாக ஊர்வலமாக அழைத்துச்
செல்லப்பட்டனர். அப்போது, களிக்கம்பு,
சீனடி, சிலம்படி என்பன இடம்பெற்றன.
அதில் ஈடுபட்டோருக்கு நல்ல வருவாய்
கிடைத்தது. இதனால் அக்கலைகள் செழித்து
வளர்ந்தன. ஆனால், அவை இன்று வெகுவாக
அருகிவிட்டன. அன்றியும் திருமணங்கள்
அவர்களுடைய ஓய்வுகாலங்களில் நடை
பெற்றன. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் பெரிய
பெரிய ரொட்டிகளைச் சுட்டு, கோழி, ஆடு கறி
சமைத்து, தயிர், வாழைப்பழம் பரிமாறி
விருந்துகளுடன் கூடியவையாகவே இருந்தன
வயலிலிருந்து நெல்வந்தது. கலியாண வரவை
புகாரி நார்சா வரவை, கந்தூரி வரவை என
விதைக்கும்போதே வகுத்து விதைத்தனர்.
முதலாளிமாருடைய வீட்டுக்குக் குத்தகை
நெல்லும் புதிருக்கோட்டமும் வந்துசேர்ந்தன.
மந்தைகள் வயல் வரம்புகளத்தில் வளர்ந்து
வந்தன. வீட்டுவளவில் தென்னைகள் குலை
கட்டிக் காய்த்தன. கிணற்றடியில் வாழையும்
கமுகும் கரும்பும்பலாவும் சோலையாகக்
காணப்பட்டன. அவர்கள் பெளர்ணமி தினங்
களை ஆவலோடு காத்துக்கிடந்தனர். அத்
தினங்களில் திருமணங்கள் கொண்டாட்டங்
களின் தாய்க் கொண்டாட்டமாக அமைந்தது.

இன்று நிலமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது.
முஸ்லீங்களிடையே குடும்பங்களைப் பிரித்து
பரந்து குடிபெயர்ந்து செல்லும் நிலை காணப்
படவில்லை. பிறவூர்த் திருமண உறவுகளும்
பெருமளவு காணப்படவில்லை. இதனால்
மட்டக்களப்பு முஸ்லிங் கிராமங்கள் விரை
வான நகரவாக்கத்துக்குட்பட்டன. நிலத்தின்
விலை விரைவாக அதிகரிக்கத் தொடங்கி
யது. பெண்களிடையே மிகவிரைவான கல்
விப் பெருக்கம் ஏற்பட்டுவருகிறது, நாட்டில்
ஏற்பட்டுவரும் தொடர்ந்தேர்ச்சியான நிலை

வாசி உயர்வுகள் மேலதிக செலவுகளுக்கு இடந்தருவதாக இல்லை. மேலும், உலக நாடுகளில் முஸ்லீம்கள் அடைந்து வரும் ஓர் வஞ்சமான தாக்குதல்கள் அவர்களிடையே விளிப்புணர்வைத் தோற்றுவித்து வருகிறது. காழ்க்கையின் எல்லாத்துறைகளிலும் இஸ்லாமிய தடைமுறைகளை இறுக்கமாகப் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற உணர்வு மக்கள் மத்தியில் தல்லவரவேற்பைப் பெற்றுவருகிறது. இதனால் முஸ்லீம்கள் தங்கள் கலை, கலாச்சாரங்களை இஸ்லாமிய 'சரீஆ'வுடன் சுயவிமர்சனம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டனர். விரைவாக முன்னேறிவரும் உலகில் மக்களுக்கு நேரம் அருமையாகிக் கொண்டு வருகிறது.

இளைய தலைமுறையினர் திருமணம் ஒரு தேவை மட்டுமே எனக் கருதத் தலைப்பட்டு விட்டனர். முஸ்லீம் பெண்களிடையே வெளி வட்டாரப் பழக்கங்கள் அவசியமாகி விட்டன. பாடசாலைகள், காரியாலயங்கள், தொழிற்சாலைகள், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கள் என அவர்கள் சுயதொழில் முயற்சிகளில் பெருமளவு ஈடுபடத் தொடங்கிவிட்டனர். கேளிக்கைகளும் விருந்து வேடிக்கைகளும் தவிர்க்கப்பட ஏதுவாகப் பள்ளிவாயல்களில் திருமணத்தைச் செய்துகொள்ளும் இஸ்லாமிய 'சன்னா' மக்களிடையே வரவேற்பைப் பெற்று வருகிறது. கைக்கூலி வாங்குவது அவமான

மாகவும் சமூகத் துரோகமாகவும் கணிக்கப் பட்டுப் பெருந்தனவந்தர்களிடையே மட்டும் 'கள்ளச் சந்தை'யாகத் தன் இறுதி மூச்சை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. பெண் என்ன கொண்டு வருகிறாள் என்பதைவிட, என்ன பயத்திருக்கிறாள் என்பது நோட்டமிடப்படுகிறது. இப்பிரதேச முஸ்லீம்களின் நெருக்கமான குடியடர்த்தி திருமண அழைப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சமூகக் காரணியாகி விட்டது. நமது மாவட்டத்தில் கடந்த ஒரு தசாப்தகாலமாகத் தொடர்ந்து வரும் ஆயுதப் போராட்டம் சகல சமூகங்களிடையேயும் பொருளாதாரச் சீரழிவை ஏற்படுத்தி விட்டது மொய் எழுதுதல் என்று பண்டை இலக்கியங்களில் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட வெகுமதி முறை தன்னுடைய சமூகத் தார்மீகக் கடமைப்பாடுகளுக்கும் பால் சென்று, சமூக அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கடன்படுநிலையை உருவாக்கி விடுங்கட்டத்திற்குச் சென்றுவிட்டது. இதனால் காத்தான்குடி கல்யாணங்களில் வசதி படைத்தவர்களும் வசதி குறைந்தவர்களும் அன்பளிப்புக்களைத் தவிர்த்துக் கொள்கின்றனர். எனவே, இன்னும் ஓரீரு தசாப்தங்களில் மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லீம்களின் வளம்பெற்ற திருமணசம்பிரதாயங்கள் மேலும் மருவிவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை எனலாம்.

மயிர் வளர ; மயிர் கறுக்க

மயிரும் வளரும் மிகக்கறுக்கும்
மாதே மெத்த வருந்தாதே
எயிலு மெருமைப் பாலிலிரு
நாளி தனிலோர்நெல்லிப் பழச்சாறும்
பயிலு மெண்ணெய் இருநாழி
பைய வெந்து பதத்தில்வடித்துத்
தெளியத் தெளியத் தேய்த்திடுமே
மயிரும் வளரும் கறுத்திடுமே!

(மட்டக்களப்பில் வழக்கிலிருந்த பழைய ஓலைச் சுவடியிற் கண்டது)

கன்னித் தமிழ் அணங்கே

“ அவைவேந்து ”

(ஐ. எல். எம். யூசுப்)

கன்னித் தமிழணங்கே

உன்னைத் தினம் தினமும்

எண்ணி யுயர்ந்தவர்கள் கோடி — அதைப்

பண்ணில் மகிழ்ந்திடுவேன் பாடி — வெளித்

திண்ணையிலே கால்கள் நீட்டி

சின்னஞ் சிறிசி கட்டு

வண்ணக் கதைகள் சொன்ன பாட்டி — உன்னைக்

கன்னல்மொழி என்றாள்தா லாட்டி.

சீதையையும் ராமனையும்

கோத மறக்கூறி நயம்

மேதினியில் “ பா ” ரசத்தை விதைத்தாய்! — கம்பன்

சாதலையில் யாரவான் மிகைத்தார் — இறை

வேதமறை வானிறங்கி

தூதர் நபி நாயகத்தின்

காதையினைக் கூறி வளர்ச்சு “ சீரா ” — உமரின்

காவியமாய் நின்றாய், புகழ்மாறா.

கூத்தனையும் சாத்தனையும்

கச்சியப்பன் கம்பனையும்

சேர்த்தனைத்துக் கவிகளெனக் கொண்டாய்! — அந்த

நேர்த்தியினைப் பார்த்தழகைக் கண்டாய்! — ஒன்றாய்

நாட்டுவளம் வீட்டுமை

அத்தனையும் தோற்றுவிட்டு

காட்டுவழி சென்ற நளன் தன்னை! — அழகுபட

காட்டுவதே புகழேந்தி வெண்பா.

முப்பாலை செப்பமுற

இப்புலியில் ஈரடிக்குள்

தப்பாது குறளாக வைத்தாய் — சமரசத்தின்

அரணாக பொது மறையாய்த் தொடுத்தாய் — உலகோர்

ஒப்பரிய உன்னொளியில்

செப்பரிய செல்வமெலாம்

நற்பெரியராகி நலம் பெற்றார் — நல்ல

சொற் பெருக்கராகிக் களிப்புற்றார்.

புவி வேந்தர் மண்டபத்தில்

கவி வேந்தரை அழைத்து

அவை வேந்தராக்கி அக மகிழ்ந்தாய்! — உலகோர்

உனக்காக அன்னாரைப் புகழ்ந்தார்! — உந்தன்

கன்னற் சுவை இன்னமுதம்

உன்னிதழில் ஊற்றெடுத்து

எந்நேரமும் பாய்வதனை மாந்தி! — கீர்த்தி

பெற்றார்கள் உன்னருளால் சாந்தி!

மட்டக்களப்புத் தமிழும் மலையாளமும்

பேராசிரியர் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை

மட்டக்களப்புத் தமிழுக்கும் மலையாள மொழிக்கும் உள்ள உறவு பற்றி மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் நூலில் மேல்வரும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

இங்குள்ளாரது பேச்சின் ஒலிவகையும் மலையாளத்தில் உள்ளாரது பேச்சில் உள்ளதைப் போன்றதேயாகுமென இந்தியத் தமிழகத்து அறிஞர் பலர் கூறக்கேட்டுள்ளேன். பழமையான செந்தமிழ்ச் சொற்கள் பல மலையாள மொழியில் இருப்பதாக தமிழறிஞர் கூறுகின்றனர். அதே சொற்கள் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தாரது பேச்சுத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றனவென்று இங்கு வந்து சென்ற மலையாளநாட்டு அறிஞர் பலர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள்.

மட்டக்களப்புத் தமிழ் இலங்கைத் தமிழின் கிளைமொழி (Dialect) களுள் ஒன்றாகும். இலங்கைத் தமிழ் தென்னிந்தியத் தமிழிலிருந்து சில கூறுகளில் வேறுபடுகிறது. இந்தியத் தமிழ் பல கிளைமொழிகளாக ஆராயப்பட்டு வருகிறது. கிளைமொழி பிரதேச அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள் (Regional dialects)- சமூக அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள் (Social dialects) மொழிநடை அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள் (Stylistic dialects) என்று பல வகையாக வகுத்து ஆராயப்படுகிறது. இந்த நோக்கில், இந்தியத் தமிழறிஞர் இலங்கைத் தமிழை ஒரு கிளை மொழியாகக் கொள்கின்றனர். அவ்வாறு கொண்டால், மட்டக்களப்புத் தமிழ், யாழ்ப்பாணத்தமிழ் முதலியவற்றை உபகிளை மொழிகள் (Sub-dialects) என்று கொள்ள வேண்டும். ஆனால், கிளைமொழி என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் இன்னும் வகுக்கப்படவில்லை. மொழியியலார் இச்சொல்லைப் பரவலாகப் பயன்படுத்தியபோதும் இன்றைய மொழியியல் ஆராய்ச்சியில் கிளைமொழி ஆராய்ச்சி (Dialectology.) அதீத முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் போதும் கிளைமொழி என்பது இப்படியாகத் தான் இருக்கவேண்டும் என்று கூறமுடியாமலிருக்கிறது. எனவே, மட்டக்களப்புத் தமிழைக் கிளைமொழி என்றே கொள்ளலாம்.

இலங்கைத் தமிழ் என்பது இலங்கையின் பூர்வகுடிகளான இலங்கைத்தமிழர் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவோர் பேசும் மொழியையே குறிக்கிறது. இலங்கையின் வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு என்னும் பகுதிகளிலே தமிழர் பூர்வகுடிகளாக நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வருவதால், அவ்வப்பகுதிகளிலே பிரதேச அடிப்படையிலான மொழி வழக்குகள் தோன்றியுள்ளன. இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பகுதித் தமிழே மட்டக்களப்புத் தமிழ்க்கிளை மொழியாகிறது. மட்டக்களப்புத் தமிழ் இன்றைய மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலே பேசப்படுகிறது, இம்மாவட்டங்களிலுள்ள இலங்கைத்தமிழர்களும், இலங்கை முஸ்லீம்களும் இக்கிளை மொழியைப் பேசி வருகின்றனர். 2 மட்டக்களப்புத்

தமிழ்ப் பிரதேசம் இலங்கையின் பிற தேசங்களிலிருந்து ஆற்றாலும், மலையாலும், காட்டாலும், கடலாலும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மட்டக்களப்புத் தமிழகம் சமீப காலம்வரையிலே பிற பகுதி மக்களோடு நெருக்கமான தொடர்பு கொள்ளாத முறையில் வாழ்ந்துவந்ததால் அவர்கள் மொழி தனியியல்புகள் சிலவற்றைக்கொண்டு விளங்குகிறது. மட்டக்களப்புத் தமிழின் சிறப்பு வழக்காறுகள் பலவற்றை மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். அச்சிறப்பு வழக்குகளில் ஒரு பகுதி யாழ்ப்பாணத் தமிழிலேயும் காணப்படுகிறது. வடமேற்கு வடகிழக்குப் பிரதேசங்களில் பேசப்படும் தமிழுக்கும் மட்டக்களப்புத் தமிழுக்கும் இத்தகைய உறவு இருக்கவேண்டும் என எதிர் பார்க்கலாம். இவற்றிலிருந்து இலங்கைத் தமிழின் கிளைமொழி மட்டக்களப்புத் தமிழ் என்பது பெறப்படும்.

இலங்கைத் தமிழ் முழுவதற்கும் உள்ள இன்னொரு பொதுத்தன்மை, மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ள "பேச்சின் ஒலிவகை" (Intonation) யாகும். இக்கட்டுரை ஆசிரியர் ஓராண்டு காலத்திற்கு மேலாகக் கேரளத்தின் தலைநகராகிய திருவனந்தபுரத்திலே தங்கியிருந்தபோது இந்த உண்மையை உணர முடிந்தது. மலையாளிகள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டு போகும் போது, பேசிக்கொண்டு போபவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. அவர்கள் பேசிக்கொண்டு போவது என்னவென்று நின்று அவதானித்தாலே, அது வேறுமொழியான மலையாளம் என்பது புலப்படுகிறது. வேறு பலர் எடுத்துக் கூறிய ஒன்று இக்கட்டுரையாசிரியருக்கும் ஏற்பட்டமையை, இவ்விடத்திலே எடுத்துக்கூறல் தகும். தமிழ்நாட்டிலே இக்கட்டுரையாசிரியர் பலமுறை சம்பாஷிக்க முயன்றபோது 'நீங்க மலையாளமா?' என்று வினா எழுந்ததைக் கண்டார். எனவே 'பேச்சின்' ஒலிவகையில் மட்டக்களப்புத் தமிழுக்கும் மலையாளத்துக்குமான ஒற்றுமை இலங்கைத்தமிழுக்கும் மலையாளத்திற்குமிடையிலான ஒற்றுமையெனலாம். இது மட்டக்களப்புத் தமிழுக்குமட்டுமுள்ள தனித்தன்மையெனக் கொள்ளமுடியாது.

மலையாளப் 'பேச்சில்' ஒலிவகை, தென்னிந்தியத் தமிழிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தமிழிலும் காணப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தமிழிலே இந்நிலை காணப்படுவதற்குப் புனியியல் வரலாற்றுக் காரணங்கள் கூறலாம். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக மலையாளி அரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. அம்மாவட்டத்தில் மலையாளமொழிக் கல்வி போற்றப்பட்டது. இப்பிரதேசம் கேரள நாடுபோல, மலைகளாலே மிகுதித் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய சூழலில் வாழ்ந்த மக்கள் பேசிய தமிழ், 'மலையாளத் தமிழ்' ஆக மாறியமையைச் சுலபமாக விளக்கலாம். இலங்கைத் தமிழ் மலையாளச் செல்வாக்குப் பெற்றமையை அவ்வாறு சுலபமாக விளக்க முடியவில்லை.

மொழித்துறையில் மட்டுமல்லாது பண்பாடு, சமூக அமைப்பு முதலிய துறைகளிலும் இலங்கைத்தமிழர்கள் தென்னிந்தியத் தமிழர்களிலிருந்து ஓரளவு வேறுபட்டு கேரளத் தொடர்பு உள்ளவர்கள் போலக் காணப்படுகிறார்கள். இங்கு கூட, இலங்கைத் தமிழர்களுக்குக் கேரள மக்களோடு பொதுவாக உள்ள தொடர்பு மட்டக்களப்புத் தமிழர்களுக்குச் சிறப்பாக அமைந்து காணப்படுகிறது. கண்ணகி வழிபாடு சேரநாட்டிலே செங்குட்டுவனால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கடல் சூழ்

இலங்கைக் கயவாது மன்னன் அவ்வழிப் படை இலங்கைக்கு கொண்டு வந்தான் எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறும். இலங்கையெங்கும் கண்ணகி வழிபாடு காணப்பட்ட போதும் மட்டக்களப்பிலே தான் கண்ணகி வழிபாடு நிறுவப்பட்டதோ என்று ஊகிக்கும் வண்ணம் கண்ணகி கோயில்களும் பண்டைய வழக்கத்தைத் தழுவி அவ்வழிபாட்டு முறையும் இப்பகுதியிலேயே மிகுந்த இன்றுங் காணப்படுகிறது. கயவாது மன்னன் இலங்கையை ஆண்ட காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டாகும். அக்காலத்திலேயே இலங்கைக்கும் சேரநாட்டுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்தமையை இச்செய்தியிலிருந்து உணரக் கூடியதாகியுள்ளது. கயவாது காலத்திலே சேரநாட்டு மக்கள் குடியேற்றம் இலங்கையிலே நிகழ்ந்ததென்றும் அழுத்துக் கோறளையிற் குடியேற்றப்பட்டோர் மட்டக்களப்பாரோடு இணைந்து விட்டனரென்றும் மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் கூறுவர். மகாவம்சம் கூறும் வரலாற்றை இலங்கையின் பூர்வீக வரலாறென்று ஏற்றால், அனூராதபுரியிலிருந்து இலங்கையை முதன் முதல் ஆண்ட தமிழ் மன்னர் சேனன், கூத்திகன் முதலிய குதிரைப்படை வீரராகும். இவர்களும் சேரநாட்டு வீரர்களே என்று கூறும் மட்டக்களப்புத் தமிழக ஆசிரியர் இவர்கள் காலத்திலும் இலங்கையிலே சேரநாட்டார் குடியேறியிருக்க வேண்டுமென்பர்.

சமூக அமைப்பையும் பழக்க வழக்கங்களையும் பிரதேச வாரியில் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போதும் பழைய சேரநாட்டிலிருந்தனவாய், இன்றைய மலையாளக்கரையிற் காணப்படுவன சில. இலங்கைத் தமிழரிடையே, அவர்களுள்ளும் சிறப்பாக மட்டக்களப்புத் தமிழரிடையே காணப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம். மருமகட்டாய முறையின் சில கூறுகள் - மணம் முடித்த பின்னரும் பெற்றோர் தம் மகளை அவள் கணவனுடன் தம் வீட்டிலேயே வைத்திருத்தல் முதலியன - இலங்கைத் தமிழரிடையே காணப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம். தேங்காய் கலந்த உணவை உண்ணும் பழக்கமும் இவ்வாறே. மந்திரப் பயிற்சிகள், தலைக்குத் தேங்காய் எண்ணெய் பூசுதல், மங்கல நிகழ்ச்சிகளிற் குரவை இடுதல், நாட்டுக்கூத்து நிகழ்த்தல், தாய்வழிக்குடியே பிள்ளையின் குடியாதல் முதலியன கேரளத்துக்கும் மட்டக்களப்புக்கும் உள்ள சிறப்பான ஒற்றுமைகளாம்.

சேரநாட்டிலிருந்து பெருந்தொகையான மக்கள் இலங்கைக்குக் குடிபெயர்ந்தமைக்கோ அல்லது சேரநாட்டு மன்னர் இலங்கையின் எப்பகுதியையாவது கைப்பற்றி ஆண்டதுக்கோ சான்றில்லை. இலங்கை மக்கள் சேரநாட்டிற்குச் சென்று குடியேறினர் என்றும் காட்ட முடிவதில்லை. ஆனால் மலையாளிகளிலே கிட்டத்தட்டக் காற்பங்கினராக ஈழவர் என்ற சாதியினர் தாம் ஈழ நாட்டிலிருந்து தென்னையோடு கேரளத்திற்கு வந்து குடியேறியதாகக் கூறுகின்றனராம்.

கேரளமக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் உள்ள பல ஒற்றுமைகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.⁴ மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்துக் கேரளத்திலும் இலங்கையிலும் ஒருவகைப் பண்பாடு, ஒரு காலத்தில் வழங்கி பிற்காலத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டபோது, சிலசில கூறுகள் வெவ்வேறு பகுதிகளிலே, பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன என்று கொள்ள வேண்டும் போலத் தெரிகின்றது.

மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சொற்கள் மலையாள மொழியிலும் இடம் பெற்றுள்ளனவா வென ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். தமிழும் மலையாளமும் திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருப்பதனாலும், அக்குடும்ப மொழிகளுள்ளும் தமிழோடு மலையாளம் மிக நெருங்கிய தொடர்புள்ளதாக இருப்பதனாலும், சொல்வடிவங்கள் பல, தமிழிலும் மலையாளத்திலும் ஒற்றுமையுள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன. இக்கட்டுரையிலே, மட்டக்களப்புக்குச் சிறப்பாக உரிய சொல் வடிவங்களாக மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் 'செந்தமிழ்ச் சொல்வளம்' என்னும் பகுதியிலே காட்டுவன மட்டும் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இங்கு ஒரு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது. கிளைமொழிச் சொற்களையும் அவற்றின் பொருளையும் தெளிவாகக் காட்டும் தமிழ்ப் பேரகராதி எழுந்தாலே, ஒவ்வொரு கிளை மொழிக்கும் சிறப்பாக உரிய சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பது இலகுவாகும். இந்த நிலை ஏற்படக் கிளைமொழி ஆராய்ச்சி விரிவாக நடத்தப்பட வேண்டும். தமிழிலே கிளைமொழி ஆராய்ச்சி குழந்தைப் பிராயத்திலேயே இருக்கின்றது. அதனாலே, மட்டக்களப்புத் தமிழுக்கும் மட்டும் சிறப்பாக உரிய வழக்குகள் இவை என்று, அடித்துச் சொல்ல முடியாமற் போகிறது. எனினும், இன்றுள்ள நிலையிலே, மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் தந்துள்ள சொற்களை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்தல் தகும். மலையாளச் சொற்களை ஒப்பிடுவதற்கு குண்டர்ட் (Gundert) எழுதிய அதிராதி பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உயிரெழுத்தை முதலாகவுடைய மலையாளச் சொற்களுக்கு இதுவரை வெளிவந்துள்ள மலையாளப் பேரகராதியின் முதலிரு பாகங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மலையாளப் பேரகராதியிலே, மலையாளச் சொற்கள் யாவும் இடம் பெற்றிருக்கக் கூடும். குண்டர்ட்டின் அகராதி பூரணத்துவம் உள்ளதன்று.

இவ்வாறு மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சொற்களையும் மலையாளச் சொற்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிய போது மட்டக்களப்புச் சொற்களில் சில மலையாளத்தில் மட்டும் வழங்குவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்புச் சொற்களை ஒத்த மலையாளச் சொற்கள் சில காணப்பட்டன. வேறு சில சொற்கள் தமிழிலும் அதே வடிவத்தோடு வழங்குவதாக மலையாள அகராதிகள் குறித்துள்ளன. அச்சொற்கள் தமிழ்கிளை மொழிகள் சிலவற்றின் சிறப்பு வழக்குகளாக அல்லது தமிழகம் முழுவதற்கும் பொது வழக்குகளாக என்பதை நிச்சயப்படுத்த முடியவில்லை. சில சொற்கள், தமிழ் - மலையாளம் என்பவற்றில் மட்டுமல்லாது; பிற திராவிட மொழிகள் சிலவற்றுக்கும் திராவிட மல்லாத பிற இந்திய மொழிகள் சிலவற்றிற்கும் பொதுச் சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன. சொற்பட்டியல்கள் நீண்டு செல்வதால், உதாரணங்கள் மட்டும் தரப்பட்டுள்ளன.

1. மலையாளத்தில் மட்டும் அதே சொல்.

ஏமம்: மட்டக்களப்புத் தமிழில் யாமத்தைக் குறிக்கிறது. மலையாளத்திலும் இப்பொருளில் வழங்குவதை மலையாளப் பேரகராதி குறிக்கிறது.

தலகாணி: தலையணை என்ற பொருள் மலையாளத்தில் தலக்காணி, தலங்காணி அலுவல்: தொழில், காரியம், யாழ்ப்பாணத்தமிழிலும் உண்டு. மலையாளத்திலே ஜோலி, கிருதயம், தொழில் என்பன பொருள்.

எத்தாப்பு: பெண்கள் மார்பை மூடியணியும் மேலாடை, 'முன்காலங்களில் ஸ்திரீகள் மார்மறய்க்கான் உத்தரீயம்' என்பது மலையாளப் பேரகராதியின் விளக்கம்.

ஏலா: இயலாது என்பதன் திரிபு. மலையாளப்பேரகராதி கூறுவதாவது 'ஏலுக என்னும் கிரியையுடை நிஷேதரூபம். ஏலுகயில்'

ஒளி: மறைவு, வேட்டைக்காரர் மிருகங்களை கொல்ல மறையுமிடம். மலையாளப்பேரகராதி 'நாயட்டகார் மறஞாடுரிக்கான் தயாராக்தன்ன ஸ்தலம், ஒளிக்குடில், ஒளிப்பள்ளி, ஒளிமறை'

சிறு/கெறு: செருக்கு, பெலம், மதம். மலையாள வழக்கு சிறு/கெறு/ கெறுவ 'கெறு கெட்டிருக்குன்ன ராவணன் சீதையைக் கட்டு' எனவும் மூக்கின் மேல் கெறுவுள்ளவன்' எனவும் உதாரணங்கள்.

குண்டன்: கோள் சொல்லுதல் மலையாளத்தில் அதே பொருள்.

சகதி: நெருக்கம், நீரும் மண்ணும் கலந்துள்ள சேற்றுப்பாங்கு. மலையாளத்தில் அதே பொருள். 'கங்கையுட சகதி வாய்க்ககத்து செல்லும்' என்பது உதாரணம்.

சிம்புளி: அதிகமாகக் கண் இமைத்தல், கண்கூசும் நிலை. மலையாளத்தில் சிம்புகு என்றால், கண் இமைக்க, கண்மூட என்பன பொருள்கள் கண்ணுகள் தங்ங்ளெ சிம்புகணிது சிலர்' நேத்திரங்கள் சிம்பிதரலா மிழிச்சாள் என்பன உதாரணங்கள்.

செகிடன்: செவிடன் யாழ்ப்பாணத்தமிழிலும் அதே பொருள். மலையாளத்திலும் அதே வழக்கு. ஆனால், செக்கலே மய்யலே என்பது உதய நேரத்தைக் குறிப்பதற்கு மலையாளத்தில் வழங்குகின்றது.

செத்தை: ஓலையாற் கட்டப்பட்ட வேலி அல்லது சுவர். மலையாளத்திலும் செத்த/செற்ற என்பது அப்பொருளிலும் பிற பொருளிலும்.

தெண்டித்தல்: விடாது முயலுதல். மலையாளத்தில் தெண்டிக்க என்பதற்கு அதே பொருள். பெறுவார் தெண்டிக்க 'முனாழியரி தெண்டிச்சு கொண்டு வந்து என்பன மலையாள உதாரணங்கள்.

நடப்பு: செல்வாக்கு. யாழ்ப்பாணத்தமிழிலும் அதே பொருள். மலையாளத்தில் நடப்புக்காரன் என்பது செல்வாக்குள்ளவனைக் குறிக்கிறது.

நட்டுவக்காலி: தேள். மலையாளத்தில் நட்டுவக்காலி என்ற வழக்கு உண்டு.

மினக்கேடு: வீண்நேரச் செலவு. யாழ்ப்பாணத்தமிழிலும் இவ்வாதே. மலையாளத்தில் மினக்கேடு என்பது அதே பொருளில் வழங்குகிறது. 'நித்யம் ஈவண்ணம் மின்று கெட்டிருந்தது' என்பது மலையாள உதாரணம்.

வெள்ளாண்மை: வெள்ளாண்மை. யாழ்ப்பாணத்திலும் அவ்வாறே. மலையாளத்தில் வெள்ளாய்ம என்ற சொல் வெள்ளாண்மையும் வெள்ளாய் மக்கார் என்று சொல் விவசாயிகளையும் குறிக்கிறது.

2. மலையாளத்தில் அதைப் போன்ற சொல்:

படுவான்கரை: மேற்கு, சூரியன் மறையும் திசை, மலையாளத்தில் படிஞ்ஞாறு கடற்கரும்பு: மீன் மலையாளத்திலே, கடல்பூச்சு, கடல்பூச்சுடி என்பன மீன் வகைகளையும் கடல்மகள் என்பது இலக்குமியையும் கடல்வண்ணன் என்பது திருமாலையும் குறிக்கின்றன.

போடியார்: நிலச்சொந்தக்காரர். மலையாளத்தில் போக்தா என்பது அனுபவிப்பவர், உடமையாளர் என்ற பொருள்களில் வருகிறது.

அறுதோசி: குற்றம் அற்றவன். மலையாளத்தில் விதவையை அறுதாலி என்பர் யாழ்ப்பாணத்தமிழிலே அறுதலி என்பது அறுதாலி என்பதன் திரிபு.

இராவு: கடந்த இராவு. மலையாளத்தில் பொதுவாக இரவைக்குறிக்கின்றது.

எழுவான்: கிழக்கு சூரியன் எழும் திசை. மலையாளத்தில் எழுஞாயிறு

கடைக்குட்டி: ஆக இளைய பிள்ளை. யாழ்ப்பாணத் தமிழிலும் இவ்வாறே. மலையாளத்திலே குட்டி, குஞ்சு என்பன சிறுவர்களைக் குறிக்கவும் வழங்குகின்றன. ஆனால், மலையாள வழக்கில், கடக்குட்டி என்பது முட்டையின் ஓட்டைக் கடைசியாக உடைத்து வெளிவந்த கோழிக்குஞ்சைக் குறிக்கிறது. மலையாளத்திலே, கடக்கெண்ணி, கடக்கீப்பு, கடதல, கடவழி கடவள்ளம் என இத்தகைய தொடர்கள் பலவழங்குதலும் கவனத்திற்குரியது

குஞ்சப்பு: சிறிய தந்தை. யாழ்ப்பாணத்தமிழிலே குஞ்சியப்பு, மலையாளத்தில் குஞ்சுச்சன்.

குஞ்சரத்தை: சிற்றன்னை. யாழ்ப்பாணத்தமிழிலே குஞ்சியம்மா. மலையாளத்தில் குஞ்சம்மா.

சள்ளு: தொந்தரவு மலையாளத்திலே பிடித்தலைச் சுட்டுகிறது.

செவிட்டை: கன்னம். யாழ்ப்பாணத்தமிழிலும் அவ்வாறே. மலையாளத்தில் செவிடு என்றால் காது என்பது பொருள்.

சோக்கு: அழகு. மலையாளம் தமிழ் கன்னடம் தெலுங்கு, துளு முதலிய மொழிகளிலே சொக்கம் அழகு என்ற பொருளில் மலையாளத்திலே சொக்கனாமன் என்பது மதுரைச் சொக்கனாதராகிய சிவபெருமானையும் சொக்கச்சி என்பது அழகியையும் குறிப்பன.

துடியன்: சற்றுப் பெரியது. மலையாளத்திலே முடிக்க என்றால் வெளியிலே நீட்டிக் கொண்டிருக்க என்பது பொருள். 'துடிச்ச அதரம்' என்பது நீக்ரோவின் வாயிதழைக் குறிக்கின்றதும் அரக்கனுடைய கண் 'துடிச்ச கண்ணு' எனப்படும். கண்ணும் முகமும் வீங்குதலைக் 'கண்ணும் முகவும் துடிக்க' என்பர்.

3. தமிழிலும் மலையாளத்திலும் அதே சொல்.

கப்பி: குறுணல் போன்ற அடிப்பாகம். தமிழ் -மலையாளத்திலே அதே பொருள்

- உச்சாணி:** ஆக உயர்ந்த தலைப்பு, உயரத்தில் இறுதி எல்லை. தமிழ், மலையாளம் இரண்டிலும் அவ்வாறே.
- உமல்:** பனை ஓலையாற் செய்யப்பட்ட கூடை தமிழ் - மலையாளம் இரண்டிலும் 'பன்னாற் செய்யப்பட்ட கூடை'
- உணத்துதல்:** காய வைத்தல் அல்லது தலையை ஈரம் துடைத்தல். தமிழில் உணக்குதல். மலையாளத்தில் உணக்குக என்றால் ஜலாம்ஸ்ம் இல்லாதாக்குக, வரட்டுக எனப்பொருள்.
- எத்துதல்:** ஏமாற்றுதல். தமிழில் அதே வழக்கு. மலையாளத்தில் எத்துக என்றால் ஏமாற்ற மோசடி செய்ய களவெடுக்க எனப் பலபொருள்.
- உவட்டு:** பெருக்கு. தமிழில் உவட்டுதல். மலையாளத்தில் உவட்டுக என்றால் 'வர்த்திக்குக, தடிக்குக' என அதே பொருள்.
- ஒல்லி:** தேரை என்னும் நோய் பிடித்த தேங்காய். மலையாளத்திலும் அதே வழக்கு. தமிழில் ஒல்லித் தேங்காய் என்ற வழக்கு.
- கோடி:** புதிய உடை. தமிழிலும் மலையாளத்திலும் அதே பொருள். கோடியும் பழையதும், மந்திரக்கோடி என்பன மலையாளத்தில் உதாரணங்கள்
- சாணாகம்:** சாணி. தமிழிலும் மலையாளத்திலும் சாணாகம். சாணம் என்ற வழக்காறுகள் யாழ்ப்பாணத் தமிழிலும் சாணாகம்
- பருமாறுதல்:** நடந்துதிரிதல், தமிழ், மலையாளந்தலே, பரிமாறுக என்பது அதே பொருளில்.
- மேய்தல்:** வேய்தல் தமிழ். மலையாளத்திலும் அதே வழக்கு, 'ஓலகெட்டி' புல்லு மேஞ்சு என மலையாள உதாரணம்.
- வடிவு:** அழகு. தமிழ், மலையாளத்திலும் அதே பொருள் 'வடிவாய் உடுத்து' வடிவினோடு வந்து என்பன மலையாள உதாரணங்கள்.
- சேரி:** குலங்கள் வகை. வடசேரி, தென்சேரி என்பன. தமிழ்நாட்டிலே மக்கட் கூட்டங்கள் வாழும் பகுதிகள். மலையாளத்திற் பயின்று வழங்கும் சொல். படைவீரர் பகுப்புக்கும் யூதர், கிறித்தர் முதலிய பிற நாட்டுக் குடிகளுக்கும் வழங்குகிறது.
- திறுக்குக:** கெட்டியாக. தமிழில் இவ்வளக்கு. மலையாளத்தில் திறுக்குக, என்றால் 'இட' தீர இல்லாதாகத் தக்க வண்ணம் அடப்பிக்குக, அடய்க்குக எனப் பொருள்
- குடுகு/குடுக்கை:** உட்குழிந்த பாத்திரம். தமிழ், மலையாளத்தில் குடுக்கை/குடுக்க என்ற வழக்கு. மலையாளத்தில் 'நெய்க்குடுக்க' என உதாரணம். உதாரணம் தமிழிலும் கேரளத்தின் வடவெல்லையிலும் குடுகு/குடுவ என்பது சிறிய பாத்திரத்தைக் குறிக்கிறது.
- 4. பலமொழிகளில் அதே சொல்.**
- சுளம்:** குடுமிதிக்கும் இடம். இச்சொல் தமிழ் மலையாளம் தெலுங்கு

கன்னடம் முதலிய திராவிட மொழிகளில் மட்டுமன்றி, இந்தி, வங்காளி, முதலிய மொழிகளிலும் காணப்படுகிறது.

கருக்கு. வாலின் பல்போன்று வரிசையாக கூரிய முள், பனைமட்டையின் கருக்கு. தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய திராவிட மொழிகளிலும் இதே வழக்கு.

ஓய்யாரம்: எழில், அழகு, சங்கத மொழி உபசாரம் ஓசாரம் எனத் திரிந்து தெலுங்கில் ஓய்யாரம் ஆகியது. நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில், பிற திராவிட மொழிகளிற் புகுந்தது. தமிழில் இதேவழக்கு. கன்னடம், துளு என்பனவற்றில் ஓய்யார மலையாளத்தில், 'குணங்கிக் குணங்கியுள்ள நட்பு. நட்பின்றை சந்தம், செளந்தரீயம்' என விளக்கப்படுகிறது.

தண்டயல்: வலைஞர் தலைவன் தமிழ், மலையாளத்திலே சுதேசிக்கப்பல் அதி காரி தண்டல் எனக்குறிக்கப்படுவர். மலையாளத்தில் தண்டல் என்ற வழக்கும் உண்டு, தெலுங்கிலும் இந்தோ ஆரியமொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மராட்டியிலும் தண்டேல் என்பது மாலுமி அல்லது ஓடக்காரனைக் குறிக்கிறது.

திண்ணை: விறாந்தை, தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் முதலிய மொழிகளிலே திண்ணை/திண்ணை. கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய மொழிகளிலே திண எனவும் வழக்கு.

படிக்கம்: எச்சிலை உமிழும் பாத்திரம் தமிழ், பழைய கன்னடம், தென் மலையாளம் முதலியவற்றில் இதே வழக்கு.

பட்டி: கூட்டம். ஆட்டுப்பட்டி, சாண்ப்பட்டி, தமிழ், மலையாளம், கன்னடத்திலே இதே பொருள். 'படிக்கட்டு' என்பது மலையாள உதாரணம்.

பொத்துதல்: துவாரம் அடைத்தல், கைக்குள் ஒரு பொருளை வைத்து இறுக்கிப் பிடித்துக்கொள்ளுதல். தமிழ், மலையாளம், துளு முதலியவற்றில் இதே பொருள்.

மூளி: அங்கக்குறைவுடையது. தமிழ் தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், முதலிய மொழிகளிலே ஒரு கழுத்தை இழந்தவரைக் குறிக்கிறது. மட்டக்களப்புத் தமிழ்ப்போல, மலையாளத்திலும் பரந்த பொருளில் வழங்குவதற்கு மூளிக் காரன், மூளிக்கோப்ப (கழுத்தை இழந்த பாத்திரம்) முதலிய உதாரணங்கள் சான்று.

வாருதல்: அள்ளுதல், தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு மொழிகளில் அதே வழக்கு. மட்டக்களப்புத்தமிழகம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் மட்டக்களப்புத்தமிழின் சிறப்பான ஒலிமாற்றங்களையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இவ்வொலி மாற்றங்களிலே சில, இலங்கை இந்தியப் பேச்சுத்தமிழ் முழுவதற்கும் பொதுவானவை ஒருசில, யாழ்ப்பாணத்தமிழிலே காணக்கூடியன. சில ஒலி மாற்றங்கள் மட்டக்களப்புத் தமிழுக்கே சிறப்பாக உரியன. பேச்சுத்தமிழிலும் எங்கும் இல்லாததாய், மலையாளத்திற்குச் சிறப்பாக உரிய ஒலிமாற்றங்கள் மட்டக்களப்புத் தமிழிலே நடந்துள்ளனவாய்த் தெரியவில்லை. அதனால், அப்பகுதி ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வில்லை.

இவையாவற்றையும் நோக்கும் போது, மட்டக்களப்புக்கும் கேரளத்துக்கும் இடையிலான ஆழமான தொடர்பு, மலையாள மொழி தனித்துவம் பெற்று விளங்க முன்பு எழுந்துள்ள தொடர்பு எனக்கூறலாம். போலத் தெரியவருகிறது. மலையாளமொழியின் இன்னொரு பண்பு அளவிறந்த வடமொழிக்கலப்பாகும். நம் பூதிரிகள் என்னும் பிராமணர் கேரள சமூகத்தை 'ஆட்டிப்படைத்து' வந்தன ரென்றுங் கூறலாம். மலையாள மொழியின் முதல் இலக்கண நூலாகிய லீலாதிலகம் சங்கத மொழியில் எழுதப்பட்டது. சங்கதமும் தமிழும் சரிசமமாகக் கலந்த மணிப்பிரவாள நடையையே மலையாள இலக்கிய மொழியாக அந்த இலக்கணம் கொள்கின்றது. உயர்ந்த நடையிற் பாடப்பட்டனவாகக் கருதப்படும் மலையாளச் செய்யுளடிகளிலே நூற்றுக்கு எண்பது விழுக்காடு சங்கதச்சொற்கள் காணப்படும் என்று மலையாள அறிஞர் ஒருவர் கூறியுள்ளார். மட்டக்களப்புத் தமிழின் நிலை இதற்கு நேர் விரோதமான தென்று கூறலாம், மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே, பிராமணர் செல்வாக்கு மிகவும் குறைவாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அங்குள்ள கோவில்களிலே பூசகர்கள் கூட, சைவக்குருக்கள் மாறும் அதற்குரிய குடி வழிவந்தோருமான கப்புகனார்களுமே சமீபகாலம் வரை இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது.

மட்டக்களப்புத் தமிழுக்கும் மலையாளத்துக்குமுள்ள தொடர்புகள் தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கக் கூடுமாயினும் கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுவரலாறு இப்பிரதேச மொழிகளின் வரலாற்றை வெவ்வேறு திசையிலே கொண்டுபோய் விட்டனவெனக் கூறலாம். மலையாள மொழியின் தோற்றம் வளர்ச்சியை இலக்கியச் சான்றுகளும் கொண்டு ஆராய்ந்தால், சிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஆண்டுகளாகவே சேரநாட்டுத்தமிழ் மலையாளமாக மாறிவந்துள்ள தெனலாம். இந்தக்காலப் பிரிவின் தொடக்க காலத்திலே மட்டக்களப்புக்குச் சோழர் தொடர்பு பாண்டியர் தொடர்பு முதலான தமிழினத்தார் தொடர்பு ஏற்பட்டு அதன்பின்னும் தமிழ்ச்சிற்றரசர்களும் வன்னியரும் மட்டக்களப்பினை ஆண்டு வந்ததால், மட்டக்களப்பு மொழி செந்தமிழாகவே நிலை பெற்றுவிட்டது.

குறிப்புகள்.

- 1- பக்கம். 445
- 2- இலங்கையின் முஸ்லீம்கள் பேசும் மொழி ஒரு தனிக் கிளை மொழியாகக் கொள்ள இடமுண்டு.
- 3- இக்கட்டுரையாசிரியர் திராவிடமொழியியற் கழகம், கேரளப் பல்கலைக் கழக மொழியியற்றுறை ஆகியவற்றிலிருந்துபெற்று ஆராய்ச்சி நிமித்தம் திருவனந்தபுரத்திலே தங்கியிருந்த காலம் 1973 நவம்பர் மாதத்திலிருந்து 1974 டிசம்பர் மாத இறுதிவரையிலாகும்.
- 4- கேரளநாடும் மக்களும் எத்தனையோ வகைகளில் இலங்கையின் தென் மேற் பிரதேசங்களையும் சிங்கள மக்களையும் நினைவூட்டித் தடுமாற வைக்கின்றன- இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பழைய சமூகவியற்பேராசிரியரான கலாநிதி கணநாத் ஒபயசேகரா இந்த ஒற்றுமையைக் கண்டு வியந்து சமூக வியல் ரீதியில் மலையாளிகளுக்கும் சிங்களவர்களுக்குமுள்ள உறவு ஆராயப் பட வேண்டுமென இக்கட்டுரையாசிரியரிடம் நேரே தெரிவித்தார்-

5. இங்கு நான்கு வகையாகப் பகுத்துத் தரப்பட்டுள்ள சொற்றொகுதிகளிலுள்ள சொற்கள் யாவும் சேரநாட்டிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடும் என்று வாதிப்பதற்கு இடந் தருவன.
6. த் - ச், ந்த் - ஞ்ச் என்னும் மாற்றங்கள் மலையாளமொழியிலே பூரணத்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இவை நீண்டகாலமாகப் பேச்சுத் தமிழிலும் ஓரளவு காணப்படுவனவே. ர - ல மாற்றம் மலையாளத்திலும் மலக்கறு (மரக்கறி) என்பதிலே காணப்படுகிறது. ழ-ள மாற்றம் மலையாளத்தில் இல்லை, திருநெல்வேலித்தமிழிலும் முழு இலங்கைத்தமிழிலும் காணப்படுகிறது. மண்ணு பொன்னு முதலியவை யாழ்ப்பாணத்தமிழில் இல்லை. இந்தியத்தமிழில் பேச்சுத் தமிழில் உண்டு. ற - ல மாற்றம் யாழ்ப்பாணத்தமிழிலும் உண்டு. ஏனையவும் இவ்வாறே.

கட்டுரையாக்கத்துக்கும் பயன்பட்ட நூல்கள்:

1. கந்தையா, வீ. சி. - மட்டக்களப்புத் தமிழகம் - ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம் - யாழ்ப்பாணம், 1964.
2. Gundert Rev. Malayalam and English Dictionary - Basol Mission and Tract Depository - Mangalore. 1872
3. Malayalam Lexicon Vol I & II University of Kerala Trivandram 1965 & 70
4. Subramaniam, V. I. (Ed.) Seminar on Dialectology. Papers and Discussions - Dravidian Linguistic Association University of Kerala- 1975
5. Zavelebil K. Some Features of Ceylon Tamil - Indo - Iranian Journal 9.2 - Moutan - The Hague 1966.
6. சதாசிவம், செ. சேரநாடும் செந்தமிழும் - சசி நிலையம் - நாகர்கோவில் 1949
7. George, K. M. A. Survey of Malayalam Literature Bombay 1968
8. சோமலே, - கன்னியாகுமரி மாவட்டம் - பாரதி நிலையம், சென்னை 1959
9. Shanmugam S. V. Dialects in Inscriptional - Tamil - Orbis XX No. I Lowanin, 1971.

★ நன்றி - அனைத்துலகத் தமிழியல் நிறுவனம் மன்றத்து இலங்கைக் கிளை.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் முதல் முஸ்லிம்
குடியேற்றமும், முற்கூகு குடிமுறைத் தொடர்புகளும்.
எம். எம். எம். மஹ்ராப் கரீம் B. A. Dip - in - Edu.

இலங்கை வரலாற்றில் ஆரம்ப
கால அநுராதபுர ஆட்சிக் காலத்திலி
ருந்தே அரேபியர்களுக்கும், அவர்களின்
வழிவந்த அரேபிய முஸ்லிம்களுக்கும்
நெருங்கிய தொடர்பிருந்ததைப் பல
சரித்திரச் சான்றுகள் வாயிலாக அறிய
முடிகின்றது.

“.....சிங்கள, இலங்கைச் சோன
கர்களின் நல்லுறவு 2600 ஆண்டுகளாக
கி. மு. 6ம் நூற்றாண்டு இலங்கைச்
சோனகர்களின் மூதாதையர்களான
ஷேபிய அரேபியர்களும் ஃப்ளீசிய
அரேபியர்களும் வர்த்தகர்களாக
வந்த காலத்தொட்டு நீடிக்கிறது’.....
“.....சிங்களவர்களாகிய நாம்
எத்தனை ஆண்டுகள் இங்கு வாழ்ந்
துள்ளோமோ அத்தனை ஆண்டுகள்
இலங்கையில் சோனகர்களும் இந்நாட்
டில் வாழ்ந்துள்ளனர்.....”
என முந்நாள் பிரதமர் திரு. எஸ்.
டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா
தமது நூலில் கூறியுள்ளார்.

சேர் எம்ர்சன் டெனெட்டின்
கோட்பாட்டை ஆதரித்துக் கலாநிதி
பாலேந்திரா அவர்கள் இலங்கைச்
சோனகர்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீகக்
குடிகள்.....” என்று கூறியுள்ளார்.¹
புராதன இந்தியாவில் அந்நிய மக்
களை சிறப்பாக அராபியர்களையும்²
“யவனர்” என்றே அழைத்தனர். இச்
சொல்லினடியாகப் பிறந்ததே
“சோனகர்” என்ற சொல்லா

கும். யோனகர்கள், சோனகர்கள்,
துலுக்கர்கள், முகம்மதியர்கள், இஸ்
லாமியர்கள் என்றும், இப்பகுதி முற்
குகர்களால் “பட்டாணியர்கள்”
என்றும் சிங்களவர்களால் “மரக்கலயா”
என்றும் முஸ்லிம்கள் பல்வேறுபட்ட
சொற்களால் அழைக்கப்படுகின்றனர்
என அறிகின்றோம்.

இலங்கைக்கு 8ம் நூற்றாண்டில்
அதிசமாக வந்த அரபு முஸ்லிம்கள்
இந்நாட்டின் அங்கமாக வாழ்ந்தார்
கள்.³ இலங்கையின் சுபீட்சத்துக்காக
ஏனைய சமூகத்தவரோடு தோளோடு
தோள் சேர்ந்து ஆரம்ப காலத்தி
லிருந்தே உழைத்து வந்துள்ளார்கள்
இப்பகுதியில் வாழும் முற்குகர்கள்
இந்தியாவில் இருந்து இலங்கையின்
சிறப்பைக் கேள்வியுற்று ஈழத்தின்
கிழக்குக் கடற் கரையோரமாக வந்து
உப்பு நீர்க் களத்தினூடே சென்ற
போது மண்செறிந்த முனையாக
இருந்த இடமே மண்முனை ஆகும்.
அப்பால் தென்திசையை நோக்கிக்
களத்தினூடே தம் ஓடங்களைச்
செலுத்தியபோது மேற்கொண்டு
செல்ல முடியாது வாழியின் களப்பின்
எல்லையில் வந்ததும் இது மட்டும்
மட்டடா மட்டக் களப்படா என்றுகூறி
ஓடம் மட்டாகத் தட்டிய இடமே மட்
டக்களப்பாகும். ⁴ என்பன போன்ற
தகவல்கள் வித்துவான் எப். எக்ஸ். நட
ராசா அவர்களின் மட்டக்களப்பு
மான்டியம் என்ற நூல் வாயிலாக
அறிய முடிகின்றது.

இம்முற்குகர்கள் யாழ்ப்பாணம், புத்தளம், ஆகிய இடங்களில் இருந்து குடியேறியவர்கள் என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. மருமக்கள்தாயமுறை, தேங்காய் கலந்த உணவு சாப்பிடும் முறைகள் முதலிய பல ஒற்றுமை கருதி மலையாளத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்றும் சில அறிஞர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். இங்கு வந்து குடியேறிய முற்குகர்கள் மட்டக்களப்பு வாவியின் மேற்குப்பக்கமாக கமத்தொழில் செய்பவர்களாக இருந்தனர் கொக்கட்டிச்சோலை (தான் தோன்றீஸ்வரர் கோயில் இருக்கும்பகுதி) இவர்களது கமத்தொழில் கிராமத்தின் தலைநகரமாக விளங்கியது.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களே திமிலர்களாகும். முற்குகர்கள் வரும்போது மட்டக்களப்பு வாவியின் கரையோரங்களில் திமிலர்கள் மீன்பிடி வகுப்பினராகக் குடியேறி வாழ்ந்தனர். இவர்கள் வலை கட்டி பெருமீன்களை அகப்படுத்திய இடமே வலைகட்டியிறவு, (வலையிறவு) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. திமிலர்கள் மட்டக்களப்பு வாவியின் மேற்குக் கரையில் குடியேறி வாழ்ந்த இடம் திமிலதீவாகும். இம்முற்குகர்களுக்கும் திமிலர்களுக்கும் கலகம் இருந்ததாகவும், முற்குகர்கள் இங்கு வந்த அரேபிய முஸ்லிம்களின் உதவியுடன் இதை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததாகவும் “மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” என்ற நூலில் பண்டிதர் வீ. சீ. கந்தையா அவர்கள் விளக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

சேர் அலெக்சாண்டர் ஜோன்சன் என்பவரது கருத்துப்படி இலங்கையில் அரேபிய முஸ்லிம்கள் குடியேறிய 8 இடங்களில் திருகோணமலையுடன் ஒன்

றாகும். உலகின் கவனத்தை ஈர்த்த இலங்கையின் இயற்கைத் துறைமுகமாகவும், வெளிநாட்டவரின் வர்த்தகத்தலமாகவும் சரித்திரம், சமய வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெற்ற திருத்தலமாகவும் விளங்கிய திருகோணமலை ஆதிகாலந்தொட்டே அரேபிய வர்த்தகர்களின் துறைமுகமாகவும் இருந்தது. இங்தம் இதன் மறுகரையே இருக்கும் நெய்தல், மருத நிலமாகிய சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மூதூர் (மூத்துணர், மூத்தணர்) கிண்ணியா போன்ற இடங்களில் அன்று அரேபிய முஸ்லிம்கள் குடியேறி இருக்கலாம்.

முதலியார் எஸ். ஒ. கனகரெத்தினம் அவர்கள் எழுதிய ‘மொனகிறாப் ஒப்த பெற்றிக்கலோ டிஸ்திரிக்’ The Mongaraph of Batticaloa Distritic என்ற நூலில் 8ம் நூற்றாண்டில் இங்கு முஸ்லிம்கள் குடியேறி வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடும் இவரது கருத்திலிருந்து அது காத்தான்குடியாக இருக்கலாம் எனக்கருத இடமுண்டு. இலங்கையிலும், குறிப்பாகக் கிழக்கு மாகாணத்திலும் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் தொன்மைமிக்க ஒரு பட்டணம் காத்தான்குடியாகும். ‘இலங்கையில் இஸ்லாம்’ நூலாசிரியர் அறிஞர் எ. எம். எ. அஸிஸ் அவர்களுக்குக் காத்தான்குடியின் மூத்த கவிஞர் அளித்த குறிப்புக்களில் இருந்து பின்வரும் தகவலை அறிய முடிகின்றது. இங்கு முதல் முஸ்லிம் குடியேற்றம் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படும். காத்தான்குடியின் முதல் பள்ளிவாசலில் சவ (மையித்) அடக்கத்தின்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட மீசான் (சவம் அடக்கிய பின் கால், தலை எல்லையைக்காட்ட நாட்டப்படும் அடையாளம்) கல் ஒன்றில் 896 என அரபு இலக்கம் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததாக

அறிகின்றோம். முஸ்லிம்கள் பிஸ்மி என்பதற்குப் பதிலாக 786 என்பதையை குறிப்பர். இங்கு குறிக்கப்பட்டிருக்கும் 896 என்பது இங்கு வந்து முதலில் குடியேறியவர் ஒருவரின் அடக்கஸ்தலத்தில் குறிப்பிட்ட ஆண்டாக இருக்க வேண்டும். இதைக் காரணமாகக் கொண்டே இம்முதல் பள்ளி வாசல் முகப்பில் இங்கு முதல் முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம் 896 எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அரேபியாவின் வர்த்தகக் குழுக்களிடையே சிறப்புப் பெற்றவர்கள் அரேபியர்களின் நான்கு வர்க்கங்களில் பிரசித்தமான நூஹ் நபியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த 'கஉஹ்தான்' வர்க்க அரேபியர்களாகும். திரை கடல் ஓடியும் திரவியந்தேடு என்ற முது மொழிக் கேற்ப உலகின் நான்கு திசைகளிலும் வர்த்தக, போக்கு வரத்துத் துறையில் பிரசித்தமானவர்கள் இவர்களாகும். இவர்களின் வர்த்தக பாய்மரக் கப்பலொன்று திருகோணமலையைநோக்கி போய்க்கொண்டிருந்தது. புயற்காற்றில் அடிபட்டு மட்டக்களப்புவாழியுடானாக வந்து, தற்போது காத்தான்குடியின் முதற் பள்ளிவாசல் அமைந்திருக்கும் ஆற்றங்கரையின் (வாவியின் கிழக்குப் புறம்) அருகில் கரை தட்டியது. இவ்வாறு வந்தவர்கள் தமது மரக்கலத்தை சீர்செய்யும் வரை இங்கு தங்கி இருந்தனர். வாவியின் மேற்குக் கரைப்பக்கம் கொக்கட்டிச்சோலையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட முற்குக தலைவனின் ஆதரவைப் பெற்றனர்... தம்முடைய பொருட்களை வழக்கம் போல் கொள்ளையிட வந்ததிமிலர்கள் அரேபிய முஸ்லிம்களின் பொருட்களையும் கொள்ளையிட முயற்சித்தபோது ஈற்பட்ட பிரச்சினையில் முற்குகர்கள்

முஸ்லிம்களின் உதவியோடு வெற்றி பெற்றனர். இதனால் தமது குடியிலுள்ள பெண்களை அரேபிய முஸ்லிம்களுக்குத் திருமணம் செய்துகொடுத்தனர். தமது பருவப்பெயர்ச்சிக்காற்று வர்த்தகப் போக்கு வரத்தினிடையே உரிய காலம்வரும்வரை இங்குகுடிப்பகுதியாக வாழ்ந்தனர். தாம் வாழ்ந்த இப்பகுதிக்கு தமது வர்க்க ஞாபகார்த்த நினைவாக 'கஉஹ்தான் குடி' என்று அழைக்கலாகினர். இங்கிருந்து சில குடும்பங்களை காத்தான்குடியின் நான்கு முனைகளாக மண்முனை, பாலமுனை, பூநொச்சிமுனை, தொச்சிமுனை ஆகிய இடங்களில் குடியமர்த்தினர்.

7 முற்குகர்கள் மத்தியிலே குடிமுறை இருந்ததாகவும், தமதுகுடிகளில் உள்ள பெண்களில் மாந்தறாகுடி, ஓடாவிக்குடி சம்மானொட்டிக்குடி, காளிங்சாகுடி, உலகில்போடி (சாயக்காரன்குடி) நெயினாஓடாவிக்குடி, மரைக்காக்கலகாரக்குடி என்னும் 7 குடிகளைச் சேர்ந்த அழகிகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்ததாகவும் அறியமுடிகின்றது. கொக்கட்டிச்சோலை கோயில் தேர்த்திருவிழாவில் தேர்வடத்தைப் பிடித்துத் தொடக்கிவைக்க முஸ்லிம் ஒருவருக்கு இடம் கொடுப்பதும், கோயில்களில் மடைவைக்கும்போது பட்டாணியர் மடை என்ற ஒன்று வைக்கப்படுவதும், சவக்குழி ஏலம்விடும்போது சகலநாயன் மார்களுக்கும் போற்றி கூறிவிட்டு, முற்குகர்களைக் காத்த பட்டாணியர்கள்போற்றி என்று கூறிமுடிப்பதும் இப்பகுதி முற்குகர்கள் முன்னர் முஸ்லிம்களை எவ்வாறு மதித்தார்கள் என்பதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

இங்கு வாழும் முஸ்லிம்கள் தமது கலாச்சாரங்களைப் பேணி அராபிய முஸ்லிம்களின் கலாச்சாரச் சாயலோடு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் அரே

பியர்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதற்கு பல்வேறு காரணிகளைக் கூறலாம். உடல் உறுப்புக்களின் உருவ அமைப்பு, விருந்தோம்பும் பண்பு திருமண மார்க்கச் சம்பிரதாயங்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த சாதாத்து செய்யித் வம்ச மௌலானா மார்கள் வருகை, தொடர்பு, இங்கே இறையடி எய்தியது ஆகியவற்றை முக்கியமாகக் கூறலாம். இதைத்தவிர, அரேபியர்கள் கார்வான் ஒட்டகைக் கூட்டத்தை உதவியாகக் கொண்டு பல்வேறு நாடுகளுக்கு தரை மார்க்கமாகப் பிரயாணம் செய்து வியாபாரப் பொருள்களை ஏற்றி வர்த்தகம் செய்தது போல், இங்குள்ள முஸ்லிம்களும் பண்டைய மன்னர்கள் காலத்திலே ஒட்டகத்திற்குப் பதிலாக 8 தாவனமாடுகளைப் பயன்படுத்தியும் கூட்டுக் கரத்தை மாடுகளைப் பயன்படுத்தியும் கண்டி, பதுளை முதலிய மலைநாடுகளுக்குச் சென்று பண்டமாற்று வியாபாரம் செய்துள்ளனர். அக்கால அரேபியர்கள் பாய்மரக் கப்பல்களைப் பயன்படுத்தியது போல், வள்ளங்கள் மூலம் ஆறு வாவிகளைப் பயன்படுத்தி, ஏனைய இடங்களுக்கும், வத்தை உருமூலம் கடல்வழியாக இந்தியாவிற்கும் சென்று வியாபாரம் செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களாக இருக்கும் பண்பும், ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள முஸ்லிம்களில் இருந்து வேறுபடுத்தி அரேபிய முஸ்லிம்களின் பண்புடன் நெருக்கி வைப்பதால் காத்தான்குடி முஸ்லிம்கள் அரேபிய முஸ்லிம்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதை வழிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

அரேபிய பட்டாணிய முஸ்லிம்களின் குடியேற்றத்தை அடுத்து இந்திய சிப்பாய்க் கலகத்தின் காரணமாக

மலையாளப் பகுதியில் இருந்து சில குடிகள் இங்கு வந்து குடியேறியுள்ளனர், என்பதை மலையாளத்தான்குடி, வல்லேவலிக்குடி, முந்திரிகைக் கொட்டைக்குடி, முதலிய குடிமுறைகள் இங்கிருப்பதில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

வியாபார, வர்த்தக சமயக் கலாசாரத் தொடர்பால், இந்தியாவின் கரையோரப் பட்டணங்களான, காயல் பட்டணம், அதிராம் பட்டணம், கீழ்க்கரை, ஏர்வாடி கொச்சி முதலிய இடங்களில் இருந்தும் முஸ்லிம்கள் இங்குவந்து குடியேறியுள்ளனர் என்பதை வடக்கனாகுடி, கொச்சிக்குடி, பெரிய ஆலிம்குடி, சின்ன ஆலிம்குடி, லெப்பைகுடி, உதுமான் பிள்ளைகுடி, கச்சினாகுடி, முதலிய குடிமுறைகள் இங்கிருப்பதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது. 9

கி. பி. 1626ல் இலங்கையின் மேற்குக்கரைப் பகுதிகளில் வியாபாரம் செய்துவந்த முஸ்லிம்களைப் போர்த்துக் கேயரின் வியாபாரத்திற்கு இடையூறு செய்வதாகக்கூறி தேசாதிபதி கொன்ஸ்டாண்டின் தீசா என்பவன் போர்த்துக்கல் மன்னனிடம் பெற்ற கட்டளைப்படி, முஸ்லிம்களை விரட்டித் துன்புறுத்தினான். போர்த்துக் கேயரால் முஸ்லிம்கள் மிகவும் இம்சிக்கப்பட்டு விரட்டி அடிக்கப் பட்டனர். இவ்வாறான முஸ்லிம்கள் கண்டிய அரசன் செனரதனிடம் (1605 - 1635) சரண்புகுந்தனர். அவன் அவர்களை அன்புடன் பொறுப்பேற்று, கண்டியிலும், தனது இராச்சியத்தின் கீழ் இருந்த ஏற்கனவே முஸ்லிம்கள் குடியிருந்த மட்டக்களப்பிலும் 4000 பேர்கள்வரை குடியமர்த்தினான் என அறியக்கிடக்

கின்றது. இவ்வாறு குடியேறிய முஸ்லிம்கள் கண்டிய மன்னனிடம் மானியமாக நிலங்களைப் பெற்று விவசாயத்தை மேற்கொண்டனர். கண்டிய மன்னன் செனரதனால் மானியமாக பள்ளிவாசலுக்கென பட்டயம் எழுதி வழங்கப்பட்ட நிலத்திலேயே காத்தான்குடியின் முதல் பெரிய மீரா ஜும்மாப் பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது. இப்பள்ளிவாசல் 4வது முறைபாகப் புனருத்தாரணம் செய்யமட்டும், பள்ளிவாசலின் மத்தியிலேயே அரேபிய நிலத்தை நினைவுபடுத்துமாப்போல் பேர்ந்து மரங்கள் நின்றது நினைவுகூரத்தக்கது.

இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் இங்குவந்த பல்வேறு குடியேற்றங்களைத் தொடர்ந்து, ஆரம்பத்தில் 7 ஆக இருந்த குடிமுறைகள் 18 ஆகக் கூடியது. இங்கு வருகைதந்த முஸ்லிம்கள், இங்குள்ள முற்குகப் பரம்பரையில் வந்த தமிழ் பெண்களைத் தமது மனைவிகளாக ஏற்றார்கள் (சிங்களப் பகுதியில் சிங்களப் பெண்களை மணந்தார்கள்) அன்றி அரேபியப் பெண்கள் குடியேற்றம் நடைபெற்றதாக பெரும்பாலும் அறிய முடியவில்லை.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரக் கோயிலில் 12 நாட்களுக்குக் குடிமுறைத் தேர்த்திருவிழா நடைபெறுவது போன்று, காத்தான்குடியின் முதல் ஜும்மாப் பள்ளி வாலான மீரா பள்ளியிலும் 12 நாட்களுக்கு, அதே மரபை ஒட்டியதாய் வழித் தொடர்பால் வரும் 12 குடிமொளலிது ஒதிக் காணிக்கை, நேர்சை வழங்கும் மரபும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

அரேபிய - முற்குக தொடர்பால் முஸ்லிம்களிடமும் தமிழ்ப் பெண்க

ளைப்போன்ற ஆபரணம், ஆடை, அணியும் வழக்கத்துடன், திருமணச் சம்பிரதாயங்கள் பலவும் பின்பற்றப்பட்டு இன்று அருகிவரும் ஆதாரங்களாக மாறிவருகின்றன. இதேபோல் இந்திய முஸ்லிம்களின் தொடர்பாலும், மொளலிது, கத்தம், பாத்திஹா, சுன்னத், முதலான மார்க்க சம்பிரதாயங்களும், சில திருயணச் சம்பிரதாயங்களும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

இங்கு தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் மதத்தால் வேறுபட்டாலும், மொழியாலும் காலாசாரப் பாரம்பரியத் தொடர்பாலும் ஒன்றுபட்டவர்களாக ஒருதாய் மக்கள் போன்று வாழ்கின்றனர். பல்லாயிரம் வருடங்களாகப் பிட்டும், தேங்காய்ப்பூவும் போல் வாழ்ந்து வரும் இவர்களை எந்த ஒரு பிரிகோடாலும் பிரித்து வைக்க முடியாது. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் தீர்க்கதரிசிக் கவிஞரான புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் 1950ம் ஆண்டுகல்முனையில் நடைபெற்ற ஒரு தமிழ் விழாவில் குறிப்பிட்டது போன்று,

10 “இருதயத்தின் ஈரிதழ்போல்

இந்து முசுலீம்யாம் ஒரு வயிற்றுப் பாலகர்போலுள் ளோம்-அரசியலிற் பேராசை கொண்டோர் பிரித்து நமை வேறாக்கி

ஆராயார் செய்வார் அழிவு என்ற பாடல் எத்துணை தீர்க்கதரிசனமாக, அன்று கூறப்பட்டது இன்று நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் உணரலாம்.

இருதயத்தின் ஒருபகுதியை வெட்டி அழித்துவிட்டு இன்னோர் பகுதியை

ஒட்டியோ ஒட்டாமலோ ஒரு மனிதனால் உயிர் வாழ முடியுமா? இதே போல்தான் இப்பகுதியிலுள்ள ஒரு தாய்மக்களைப் போன்று வாழும் ஒரு பகுதியினரை மற்றப் பகுதியினர் அழித்து விட்டு உயிர்வாழ எச்சமுகத் தாலும் முடியாது என்பதை அரசியல் ஆதாயம் பெறுவோர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழ் அன்னைக்கு அணிசெய்த இந்துக்கள், வைஷ்ணவர்கள், பௌத்தர்கள், சமணர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வரிசையில் முஸ்லிம்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். ஏனைய அனைத்துப் பகுதியினரும் தமிழ் அன்னைக்கு அணி செய்த பல்வேறுவகைப் பிரபந்தங்களிலும் முஸ்லிம்கள் தமது பங்களிப்பைச் செய்ததோடு ஏனையவர்களால் செய்யாத புதியவகைப் பிரபந்தங்களான கிஸ்ஸா, மஸ்அலா, நாமா, முனாஜாத், படைப்போர்,..... போன்ற புதிய துறைகளிலும் தமது

பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். 300 வருடங்களில் 400க்கு மேற்பட்டபுலவர்கள் தோன்றி தமிழ் அன்னைக்கு அணி செய்துள்ளனர். 40க்கு மேற்பட்ட காப்பியங்களை அளித்துள்ளனர்.

இந்த வகையில் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திலும் தமிழ் சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து முஸ்லிம்களும் தமிழ் அன்னைக்குத் தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இது தனியாக ஆராய்ந்து பார்ப்பது தனி ஆராய்ச்சிக்குரிய நீண்ட ஒரு கட்டுரையாக அமையும் என்ற காரணத்தினால் தொடராதது விடுகின்றேன்.

- எம். எம். எம். மஹ்ரூப் கரீம்
பி. ஏ. டிப்ளோமா - இன் - எட்.,
கொத்தணி அதிபர்,
காத்தான்குடி.

அடிக்குறிப்புகள்-

1. முந்நாள் கல்வி அமைச்சர் கலாநிதி பதியுத்தின் மஹ்மூத் எம். ஏ. அவர்கள் சிறீலங்கா குடியரசின் முதலாவது பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா (1972) அவர்களை வரவேற்றுத் தலைமையுரை நிகழ்த்திய வரவேற்பு மலர் பக்கம். 6
2. அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ். பி. ஏ. (ஹோனர்ஸ்) சி. சி. எஸ். எழுதிய " இலங்கையின் இஸ்லாம் " நூல் பக்கம் 59..
3. முந்நாள் பதிவாளர் நாயகம் ஜனாப் எம். இசட். எம். பாறாக் எழுதிய கட்டுரை. மூதூர் முற்போக்கு வாலிபர் கர்பலா இஸ்லாமிய இலக்கிய கலை விழா மலர் பக்கம் : 18
4. வித்துவான் எப். எக்ஸ். சீ. நடராசா எழுதிய மட்டக்களப்பு மான்மியம் நூல் பக்கம்; 16
5. பண்டிதர் திரு வீ. சீ. கந்தையா பி. ஓ. எல். அவர்கள் எழுதிய நூல், மட்டக்களப்புத் தமிழகம் பக்கம்: 391-392

6. காத்ததமா நகரின், மூத்த கவிஞர், சாகித்திய மண்டலப் பரிசில்பெற்ற புலவர் அப்துல்காதர் லெப்பை அவர்கள் அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களுக்கு வழங்கிய குறிப்புகள். பக்கம் 27
7. ஈழத்து இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வாளர் ஜனாப் ஜே. எம். எம் அப்துல்காதர் அவர்கள் 2வது அனைத்துலக இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு (திருச்சி 1975, சமர்ப்பித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை. பக்கம் 14
8. காத்தான்குடி முஹ்யித்தீன் மெத்தைப்பள்ளிவாசல் திறப்பு விழா சிறப்பிதழ் தினபதி. 7 - 9 - 73 கட்டுரை.
ஈழத்து முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்க முந்நாள் தலைவர், முஸ்லிம் பாரம் பரியம் நூல் ஆசிரியர் ஹாபிஸ். எம். கே. செய்யதகமது அவர்களால் 14 - 1 - 1978 இந்திய காயல்பட்டின உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் சமர்ப்பித்த "கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் குடியேற்றம்" என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை பக். 7 - 8
9. 16 - 5 - 76 , 23 - 5 - 76 , 30 - 5 - 76 , 6 - 6 - 76 ஆகிய திகதிகளில் ஈழநாடு ஞாயிறு வெளியீட்டில் வெளிவந்த 1976, மட்டக்களப்பு தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் சமர்ப்பித்த தமிழ் கட்டுரைத் தொகுப்பு.
10. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் தனிப்பாடற் தொகுதி பக்கம். 138,
கலாகூரி, இலக்கியச் செம்மல், மகாவித்துவான் எப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா வாழ்க்கை வரலாறு. பக்கம். 11
அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்ற மட்டக்களப்பு மாநாடு (1976). 3 வது அனைத்துலக இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு (இந்திய, காயல் பட்டின மாநாடு 1978),
4 வது அனைத்துலக இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு (இலங்கை 1979) ஆகியவற்றிற்கு என்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுக்கு இக்கட்டுரையின் சில பகுதிகள் முன்னுரையாக எடுத்து எழுதப் பட்டுள்ளது.

வைத்திய இரகசியம்

மட்டக்களப்பில் வைத்திய ஏட்டுச் சுவடிகள் பல காணப்படுகின்றன. இவை பரம்பரைபரம்பரையாக, தந்தை, மகன், சிஷ்யன் என்னும் மரபுவழிபயிலப்பட்டன. பிறர் அறியக்கூடாதென்பதற்காக மூலிகைகள் சிலவற்றிற்கு வழமையான சொற்களுக்கு வேறுசொற்களை: உபயோகித்தனர். எமக்குக் கிடைத்த பழைய ஒலைப் பிரதியொன்றிலே மேற்படி பெயர்களைக் காண நேர்ந்தது. அதனைக் கீழே காணலாம்.

1. ஆனை வணங்கி - தேட்கொடுக்கு
2. இருவேலி - வெட்டுவேர்
3. முருங்கை - ஊருறைமுதலி
4. கொடிவேலி - ரிஷிமூலம்
5. கொல்லன்கோவை - ஆகாயக் கருடன் கிழங்கு
6. சிற்றவரை - கொளியவரை
7. பெருங்கிழங்கு - சிவமுலி
8. வேம்பு - நிம்பம்
9. சித்தாமுட்டி - தைவே[வெ]ளை
10. ஒட்டடை - புகையூறல்
11. ஆடுதின்னாப்பாளை - பங்கம்பாளை
12. காயத்தூள் - பட்டை
13. மலைப்புங்கு - சென்றிலஞ்சி
14. மூஞ்சறு - சுந்தரி
15. குப்பைமேனி - பூனைவணங்கி

மட்டக்களப்பின் நாடக அரங்கம்

சில சிந்தனைகள்

கலாநிதி சி. மௌனகுரு

தமிழ் நாடக வரலாறு, ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வரலாற்றை இணைத்தால் அன்றி முழுமையாகாது. அதே போல ஈழத்துத் தமிழரின் நாடக வரலாறு மட்டக்களப்பு நாடக வரலாற்றை இணைத்தால் அன்றி முழுமையாகாது.

மட்டக்களப்பின் நாடக அரங்க வரலாறு ஆய்வாளர்களுக்கு சுவையானதும், பிரயோசனமானதுமானப் பல தகவல்களைத் தர வல்லது.

மட்டக்களப்பில் ஆடப்படும் நாடகங்கள், ஆசிய நாடுகளில் ஆடப்படும் நாடகங்களின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியவை. 18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பிய நாடக ஆய்வாளர்களுக்கு ஆசிய நாடகங்கள் பல உண்மைகளை உணர்த்தின. East and West என்னும் தொகுப்பு நூலில் Leonard Pronkus, ஆசிய நாடகங்கள் மேலைப் புல நாடகக் காரர்களுக்கு உதவியதாகவும், நாடக ஆக்கம், நடிப்பு பற்றி அங்கு எழுந்த பல பிரச்சனைகளுக்கு ஆசிய நாடகங்கள் விடை தந்ததாகவும் எழுதியுள்ளார்.

நாடக வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஆசிய நாடகங்களே பெரிதும் உதவியுள்ளன. நாடகத்தின் புராதன

நிலையான சமயச் சடங்குகள் பல இன்னும் வாழ் நிலையாக இங்கு இருப்பது அதற்குக் காரணமாகும்.

இவ் வகையில் மட்டக்களப்பு நாடகங்கள் பற்றிய ஆய்வு ஆசிய நாடகம் பற்றி ஆய்வு செய்வோருக்கும் உதவும் தகைமையது.

மட்டக்களப்பில் இன்றும் புராதன சமய சமூகங்களின் எச்ச சொச்சங்களைக் காண முடிவதாலும் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் காலத்துக்குக் காலம் வந்து ஏறிய குடிகளை இப் பிரதேசம் கொண்டிருப்பதனாலும், ஐரோப்பியத் தாக்கம் ஏற்பட்ட போதும் இன்னும் நவீன வளர்ச்சிகளை இப் பிரதேசம் அடையாமையினாலும், சமனற்ற பொருளாதார வளர்ச்சி கொண்டுள்ள பகுதிகள் அருகருகே மட்டக்களப்பில் காணப்படுவதனாலும் நாடகத்தின் பல படி நிலைகளை இங்கு காண முடிகிறது.

நாடகம் சார்ந்த சமயச் சடங்குகள். சமயம் சார்ந்த நாடகங்கள், சமயச் சார்பற்ற நாடகங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் சமயச் சடங்கில் நின்று நாடகம் பிரிந்தமை, வளர்ச்சி பெற்ற கலாச்சாரத்தினால் அதன் போக்கு மாறியமை என்பனவற்றிற்கும் உதாரணங்கள் இப் பிரதேசத்தில் அந்

கம் காணப்படுகின்றன. சமூக இயக்கப் பாட்டிற்கும் நாடகத்திற்குமுள்ள தொடர்பை இப்பிரதேச மரபு வழி நாடகங்கள் பிண்டப் பிரமாணமாக உணர்த்துகின்றன. இதனால் நாடக வரலாற்று மூலகங்களையும் செல் நெறிகளையும் ஆராய முனைவோருக்கு மட்டக்களப்பு ஒரு சிறந்த ஆய்வுப் பிரதேசமாக விளங்குகிறது.

மட்டக்களப்பிற்கும் இந்திய அரசுக் குமிடையே நெருக்கமான தொடர்புகள் இருந்திருக்கின்றன. விசேடமாக தென்னிந்திய அரசுகளின் செல்வாக்கு மட்டக்களப்பை பாதித்துள்ளது. குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த மலையாள தமிழக மக்கள் பலர் மட்டக்களப்பில் குடியேறினர் என ஊகிக்க முடிகிறது. மட்டக்களப்பில் வாழும் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களுக்கும், வணக்க முறைகளுக்கும், சம்பிரதாயங்களுக்கும் மலையாள தமிழக மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் சம்பிரதாயங்களுக்குமிடையே பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. 13ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் உதயமான பின்னர் கண்டி மன்னர்கள் தென்னிந்தியாவுடன் மட்டக்களப்பினூடாகவே தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றனர். இதனால் தென்னிந்திய செல்வாக்கு மட்டக்களப்பினூடாக கண்டியையும் பாதித்தது.

காலத்துக்குக் காலம் தென்னிந்தியாவில் நின்று மட்டக்களப்பில் குடியேறிய கலாசாரம் இங்கு ஏற்கனவே வாழ்ந்த மக்களின் கலாசாரத்தோடு கலந்திருக்க வேண்டும். இவற்றின் இணைப்பாலேயே மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் கலாசாரம் உருவாகியிருக்க வேண்டும். நாயக்கர் ஆட்சியின் போது மட்டக்களப்பின் ஊடாக கண்டி தமிழகத்தோடு தொடர்பு கொண்ட போது நாயக்கர் கால கலாசார செல்வாக்கிற்கு மட்டக்களப்பும், கண்டியும் ஆளாகின. இதனால் மட்டக்களப்பு

கண்டியை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரதேச கலாசாரம் உருவாகும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது (கன்னட யக்ஷ கானம், கேரள கதகளி, தமிழ் நாட்டுத் தெருக் கூத்து, பாகவத மேளம் போன்ற நாடக வகைகளின் தாக்கம் மட்டக்களப்பு வடமோடி, தென்மோடி கூத்துகளில் இதனால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும்.)

காலத்துக்குக் காலம் இங்கு குடியேறிய தென்னிந்தியர் கொணர்ந்த கலாசார நிகழ்ச்சிகள் சில தென்னிந்தியாவில் அற்றுப் போக அவை மட்டக்களப்பில் தொடர்ந்து பேணப்படுவதை காண முடிகிறது. திரௌபதையம்மன் தீக்குளிப்பு, கண்ணகியம்மன் வழிபாட்டு முறை, சிறு தெய்வ வணக்க முறைகள் சில இவற்றிற்குச் சான்றுகளாகும் திரௌபதையம்மன் வணக்க முறை பாரதப் படிப்பும், நாடக முறையும் தென்னிந்தியாவில் இன்று அருகி விட்டன. அதே போல கண்ணகி வணக்க முறை அதையொட்டி நடைபெறும் கொம்பு முறித்தல், வசந்தன் ஆட்டம் என்பனவும் தென்னிந்தியாவில் அருகி விட்டன. தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்த சிறு தெய்வக் கோயில் சடங்கு முறைகள் வந்த காலத்திலுள்ளது போல ஓரளவு இன்றும் பேணப்படுகின்றன. ஆனால் தென்னிந்தியாவில் அவை பல மாற்றங்களைப் பெற்று விட்டன. ஆரிய மய மாக்கலினாலும் (Ariyanization) சமஸ்கிருத மய மாக்கலினாலும் (Sanskritization) தென்னிந்தியாவிலே பின் தள்ளப்பட்டு குக்கிராமங்களுக்குச் சென்று விட்ட தமிழர்களின் புராதன வெறியாட்டு கட்டுச் சொல்லுதல் போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் இன்றும் உயிர்த்துடிப்புடன் மட்டக்களப்பில் நடத்தப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு மக்களில் பிரதான

முறைகளாகவும் இன்று வரையும் அவையே உள்ளன.

பார்ஷி நாடக மரபினாலும் ஐரோப்பிய தாக்கத்தினாலும் தமிழகத்தில் மிகப் பின் தள்ளப்பட்டு விட்ட தமிழரின் கூத்து மரபு மட்டக்களப்பின் பிரதான நாடக வடிவமாக இருக்கின்றது. பண்டைத் தமிழரின் ஆடல் பாடல்களின் எச்ச சொச்சங்களை அக் கூத்துக்களில் காண முடிகின்றன. சரித்திர வளர்ச்சிப் போக்கில் தென்னிந்தியாவில் அழிந்து விட்ட அல்லது சிதைந்து விட்ட சில கலாசார கூறுகள் மட்டக்களப்பில் உயிர்த்துடிப்புடன் விளங்குகின்றன. இங்கு பயில் நிலையிலுள்ளன. மரபு வழி நாடகங்களும் அதற்கு விதிவிலக்கன்று. எனவே தமிழ் நாட்டு நாடக வரலாற்றுடன் மட்டக்களப்பின் கூத்து மரபையும் நாடகப் போக்கையும் தொடர்பு படுத்திப் பார்த்தல் அவசியம். இத் தொடர்பு படுத்தல் பல உண்மைகளை எமக்கு வெளிக் கொணரும்.

மட்டக்களப்பு அரங்க வளர்ச்சியை நோக்குமிடத்து அது தன்னளவில் அறாத் தொடர்ச்சியுள்ள வரலாற்றைக் கொண்டிருப்பது வியப்பைத் தருகிறது. இப் பிரதேசத்தில் மக்களின் வரலாற்றை அறியும் ஆவணமாகவும் இது பயன்படுகிறது.

மட்டக்களப்பு நாடக அரங்கியலில் மூன்று அம்சங்கள் பிரதானமானவை.

1. இப் பிரதேசத்திற்கே உரிய வடிவங்கள்.
2. வெளியிலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்த வடிவங்கள்.
3. இருந்தவையும் வந்தவையும் சேர்ந்து உருக்கொண்ட புதிய வடிவங்கள்.

சமூக வளர்ச்சி நிலைக்கு ஏற்பவே அச் சமூகத்திற்கு உரியதான நாடக அரங்கும் வளர்ச்சியடைகிறது. அரங்கின் வளர்ச்சி தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியிலும் சமூகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் தங்கியுள்ளது. எனவே அரங்கியலை ஆராய்வது சமூக வளர்ச்சியை ஆராய்வதாகும். மட்டக்களப்பு நாடக வளர்ச்சியைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. சிறு தெய்வ கோயிலுக்குள்ளும் கோயில் வெளியிலும் நடத்தப்பட்ட நாடக அம்சம் நிரம்பிய சடங்குகள் [காளி, மாரி, திரௌபதை போன்ற தெய்வங்களாக அபிநயத்தலும், சூரன் போர் போன்றவையும் இதனுள் அடங்கும்.]
2. கோயில் வெளி போன்ற வெட்ட வெளியில் ஆடப்பட்ட நாடகங்கள் [மகிழக் கூத்து, பறைமேளக் கூத்து என்பன இவற்றுள் அடங்கும்.]
3. வட்ட மேடை அமைக்கப்பட்டு திறந்த வெளியில் அமைக்கப்பட்ட நாடகம்.
[மகிழக் கூத்தின் ஒருவகை வசந்தன் கூத்து என்பன இவற்றுள் அடங்கும்.]
4. உயர்த்தி அமைக்கப்பட்ட வட்டக் கலரியை அலங்காரமாக்கி நாலு பக்கமும் தோரணம் அமைத்து நடத்தப்பட்ட கூத்துக்கள்.
[தென்மோடி, வடமோடிக் கூத்துக்கள் இதற்கு உதாரணங்களாகும்]
5. மூன்று பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடையில் [கொட்டகை] சீனேறி கட்டி நடத்தப்பட்ட நாடகங்கள்.

[கர்நாடக சங்கீத மெட்டுக்களை கொண்டதும் பார்ஷி நாடக முறையில் அமைந்ததுமான ட்றாமா மோடி என அழைக்கப்பட்ட நாடகங்கள் இதற்கு உதாரணங்களாகும்]

6. மூன்று பக்கம் அமைக்கப்பட்டதும் ஒருபக்கம் பார்வையாளர்களைக் கொண்டதுமான புறோ சீனிய அரங்கில் நடத்தப்பட்ட நவீன நாடகங்கள். [இன்று பாடசாலைகளிலும், மன்றங்களிலும் நடத்தப்படுபு நாடகங்களாகும்.]

7. இன்றைய நவீன அரங்கு [இது ஆரம்ப நிலையில் உள்ளது.]

சமயச் சடங்கினின்று நவீன நாடகம் வரை ஒரு அறாத்தொடர்ச்சி மட்டக் களப்பு நாடக அரங்கு வளர்ச்சியில் காணப்படுவதை மேற் சொன்ன தகவல்கள் காட்டி நிற்கின்றன. மட்டக்களப் பின் சமூக வளர்ச்சிக்கும் அரங்க வளர்ச்சிக்கும் நெருக்கமான தொடர்புகள் உண்டு.

புராதன நிலையிலே குழு நிலை வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் சில சடங்குகளும் மட்டக்களப்பில் உள்ளனவே புராதன நிலையில் கோயிலுக்குள்ளும். கோயிலுக்கு வெளியிலும் இவை சடங்குகளை நடத்தியிருக்க வேண்டும்.

பின்னர் சமூகத்தில் நிலையாக வாழத் தொடங்கிய போது வெட்ட வெளியில் தாம் மட்டக்களப்பில் குடியேறிய வரலாற்றை கேளிக்கையாக நடத்தியிருக்கலாம். மகிழக் கூத்து இதன் வெளிப்பாடே. சமயச் சடங்கிலிருந்து நாடகம் பிரிந்திருப்பதனை இது காட்டுகிறது.

இன்னும் சற்று வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தில் அம் மகிழக் கூத்து அரங்கினுள்ளே இரண்டு விதமான மேடைகளை அமைத்து [அவற்றுள் ஒன்று வட்டமேடை] மேலும் விரிவு படுத்தியிருக்கலாம்.

விவசாய பொருளாதாரம் ஆரம்பித்து நிலமும் வயலும் பிரதானமாக

மாறிய காலத்தில் வசந்தன் கூத்து பிரதானமானது. மகிழக் கூத்தின் ஒரு அங்கமான வட்டமேடை தனியாகப்பிரிந்து வளர்ச்சி அடைந்தது. வசந்தன் கூத்து இவ்வட்ட மேடையில் ஆடப்பட்டது.

பின்னர் நிலமானிய அமைப்பு இறுக்கமாகிய காலையில் வந்து சேர்ந்த தென்மோடி வடமோடிக் கூத்துக்கள் இருந்த ஆடல் பாடல் அம்சங்களையும் இணைத்து புது வடிவமாக மாறுகையில் அவ் வட்டக்கலரி உயர்த்தப்பட்டு அலங்காரம் பெற்ற அரங்காக மாறுகிறது.

ஐரோப்பிய வருகையின் பின் நகரப் புறங்கள் உருவாகிய காலையில் பார்ஷிய மராட்டிய நாடக கம்பனிகளின் வருகையினால் ட்றாமா மோடி வடிவம் மட்டக்களப்பிற்கு வருகிறது. சுகிர்தவிலாச சபை இதன் வெளிப்பாடு. கல்லடியில் இன்றும் வழக்கிலுள்ள ட்றாமாக் கொட்டகை வளவு சுபராஜ் தியேட்டராக மாறிவிட்ட வெல்காசிம் ஹோல் என்பனவும் இன்றும் வயது போய் பழைய நிலைகளில் வாழும் விவாச நாடக நடிகக் கிழவர்களும் இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

ஆங்கிலக்கல்வி புகுந்து பாடசாலைகள் உருவாகிய காலத்தில் நவீன நாடகம் ஆரம்பிக்கிறது. இச் சமூக மாற்றம் பாரம்பரிய நாடகங்களிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகிறது.

தனியொரு சாதியினர் கூத்தாடுதலை பழைய மரபு சாதி கலந்து கூத்தாடுதல் மரபில்லை. ஆனால் நகரத்தோற்றமும் பாடசாலை வளர்ச்சியும் இம்மரபை நகரப்புறங்களில் தகர்த்து விட்டன.

இவ் வண்ணம் இந்திய தமிழக நாடகப் பின்னணியிலும் சமூக இயல் பின்னணியிலும் தொடரும் ஆய்வுகள் மட்டக்களப்பு நாடகங்களைப் பற்றி மாத்திரம் அன்றி மட்டக்களப்பு சமூகம் பற்றியும் பல உண்மைகளை வெளிக்கொணரும்.

19ம் நூற்றாண்டில் மட்டக்களப்பில் டிஹாமா மோடி நாடகங்கள்

≡ சில தகவல்கள் ≡

திருமதி. ஆர். சிவபாதசுந்தரம் B. A.
Dip - in - Education
ஓய்வு பெற்ற அதிபர் SLEAS

மட்டக்களப்பில் தமிழரிடையே பிரபல்யமான நாட்டுக்கூத்து பரவலாக வெளியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மட்டக்களப்புத் தமிழர் மத்தியில் 'டிஹாமாமோடி' எனும் நாடக வடிவமும் இருந்தமை பலர் அறியாததொன்று. 19ம் நூற்றாண்டுக் காலங்களில் இவ் 'டிஹாமாமோடி' நாடகம் இருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உள. இந்த நாடக வடிவம் பற்றி சில தகவல்களைத் தருவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன் மட்டக்களப்பில், இருவருட்காலம் உய்கியிருந்து, கடமையாற்றிய ஆங்கிலேய உயர் அதிகாரி ஒருவர் ('Taprobanian') ராப்பிஹோபேனியன் ஓக்டோபர் 1887 எனும் ஒரு பிரசுரத்தில் மட்டக்களப்பில் தாம் பார்த்து ரசித்த இராமாயண நாடகம் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். அதில் நாடக மேடை அமைப்பு பற்றியும் நடிகர்கள் யாவரும் மட்டக்களப்பைப் சேர்ந்த தமிழர்கள் என்றும், அதில் நடத்தவர்கள், சீதையுட்பட ஆண்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரச உடைகள் யாவும் அழகானதாகவும், முடிகள் எடுப்பும் சிறப்பும் உடையனவாக இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டு நாடகம் மாலை ஐந்து மணியில் இருந்து காலை ஐந்து மணிவரை நடந்தது எனவும், நாடக ஆரம்பத்திலிருந்து ஒவ்வொரு காட்சி தொடங்கும் போதும் கட்டியகாரன்கையில் பிரம்புடன் தோன்றி வரவும் விளக்கமும் கூறினான் என்றும் விளக்குகிறார்.

மேடை நிலத்தில் இருந்து நாலு அடி வரை உயரமாக அமைக்கப்பட்டு அதன் ஊடாகவும்

சுற்றியும் மரங்கள் வளர்ந்து மேற்புறம் திறந்த வெளியாக இருந்தது. பார்வையாளர்கள் கும்பலாக மேடையின் முன்பக்கம் அமர்ந்திருக்க பின்புறம் திறந்து இருந்தது இருபக்கங்களிலுமிருந்து ஒளி விளக்குகள் முன்பக்கமாக செலுத்தப்பட்டிருந்தன. மேடையில் ஒரு புறத்தில் இருந்த மரங்களில் இருந்து அனுமன் பின்புறமாகத் தாவிப் பாய்ந்து வந்து தென்னை மரத்தில் ஏறி, அருகில் இருந்த பலாமரத்தில் பாய்ந்து மேடையின் வலப்புறத்தில் முன்பக்க மூலையில் இருந்த கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்து வேறு ஒரு மரத்தில் ஒரு பெரிய பயங்கரக் குரங்கு போன்று வந்து குதித்தான் என்கிறார்.

இக்கலை வடிவம் நாட்டுக்கூத்தில் இருந்து சிறிது மாறுபட்டதாகவே காணப்படுகிறது. இது ஆரம்பத்தில் "பாட்சி", நாடகம் என அழைக்கப்பட்டதாக அறிகிறோம். பாரசீகத்தில் இருந்து வந்த நாடக முறை பின் இந்தியாவினின்று வந்த நாடகக் கம்பனிகள் வாயிலாக இங் து புருந்தது. பாடல்கள் உடன் கதை வசனங்களும் சேர்த்து பாவத்துடன் நடப்பது இதன் வெளிப்பாட்டு முறை. இக்கால கட்டத்தில் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் போன்றோர் பல நாடக சபைகளை உருவாக்கி இத்தகைய நாடகம் வளரக்காரணமாக இருந்ததின் நாடகம் மரபே. பின் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல்ய மாகி இந்திய நாடகக்கம்பனிகள் மூலம் மலைநாடுகளிலும், கொழும்பு ஜிந்துப்பட்டியிலும் நிலை கொண்டு பின் மட்டக்களப்பை வந்து அடைந்தது. இவை

கள் யாவும் பெரும்பாலும் புராண இதிகாச நாடகங்களாகவே அமைந்தன.

மட்டக்களப்பில் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் "சுகிர்தவிலாஸ சபா", என ஒரு நாடக சபை நிறுவப்பட்டது. சுவாமி விபுலானந்தரின் சீடரான சரவணமுத்தன் என்பவர்களால் இது பிரபல்யமடைந்தது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக இந்த நாடகங்களைப் பார்த்தவர்கள் எவரும் இப்போது தகவல் தர உயிரோடிவில்லை. இதுவே சில காலம் மட்டக்களப்பில் நாடகமாக நடந்து வந்தது. 1940ம் ஆண்டளவில் உள்ள காலங்களில், சாவித்திரி சத்தியவான், கோவலன் கண்ணகி, அல்லி அரிச்சனா பவளக்கொடி, தூக்குத் தூக்கி என்பன நான் சிறு வயதில் பார்த்து ரசித்த நாடகங்களாகும். இந்நாடகங்களில் பங்கு கொண்டு நடத்தியவர்கள் ஒருவரே இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார். இவர் நாவற்குடாவில் நடந்த மேற்கூறப்பட்ட நாடகங்களுக்கு இயக்குனராகவும், இசைக் கலைஞராகவும் பங்கேற்ற அண்ணாவி கணபதிப்பிள்ளையாவார். நான் அறியாத இன்னும் பலர் வேறு இடங்களில் இருக்கக்கூடும். அவர்களின் தகவல்கள் அறியப்படுதல் வேண்டும்.

இந்த டிராமாக்களில் மூன்று அல்லது நான்கு அடி உயரமான மேடையமைக்கப்பட்டு முன்பக்கம் மட்டும் திறந்திருக்க ஏனைய மூன்று பக்கங்களும் மறைக்கப்பட்டு மேலே படங்குகளால் கூரை அமைக்கப்பட்டது. மேடையின் முன்பக்கம் வர்ணத்திரைச் சீலைகளால் மறைக்கப்பட்டது. பார்வையாளர்கள் மேடையின் முன்பக்கமாக அமர்ந்திருந்தனர். கதைக்கு ஏற்ப வர்ணம் தீட்டப்பட்ட திரைகள் அமைக்கப்பட்டன. மாளிகைக் காட்சி, நந்தவனக் காட்சி, காணசக் காட்சி என்பன சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆண்களே பெண் வேடம் தாங்கி நடித்தனர்.

ஹார்மோனியம் அல்லது "சிறப்பினா" (Harmonium or Seraphina) மத்தளம், சல்லாரி போன்ற வாத்தியங்கள் பாடல்களுக்குப் பின்னணியாக அமைந்தன. இவர்கள் மேடையின் உள் பக்கமாக அமர்ந்திருந்தனர். சலங்கைகள் உபயோகிக்கப்படவில்லை. இந்த நாடக முறையே சாதாரணமாக "கொட்டகை" "றாமா" என ஊருக்குள் வழங்கப்பட்டது. இன்றும் எங்கள் வளவுகளுள் ஒன்று "றம்மாக்கொட்டகை" வளவு என்று

சாதாரணமாக அழைக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதில் நடிக்கர்கள் நாட்டுக் கூத்துப் போன்று அலங்காரமான உடை, முடி என்பன அணிந்தனர். அரசு கொலுவானால் மேடையில் சிங்காசனமும் பூங்காவானால் மலர்ச் செடி கொடிகளும், மரக்கொம்புகளும் அமைத்தனர். பெரும்பாலும் வசன நடையினையே உபயோகித்தனர். பாடல்கள் பக்கவாத்தியங்களுடன் பாடப்பட்டன. "சதுர் ஆட்டம்" எனும் ஒருவகை நடனமும் ஆடினர். இந்த நாடகங்கள் இரவு ஏழு மணியில் இருந்து அதிகாலை ஐந்து மணி வரையில் நடந்தன. இவ்வகை நாடகங்களே காலப் போக்கில் நவீன மயப் படுத்தப்பட்டு நேரம் குறைக்கப்பட்டு நிலவ ஆரம்பித்தது.

இந்திய நாடகக் கம்பெனி ஒன்று மட்டக்களப்பிற்கு வந்து 'வில்காசிம் ஹோல்' என்று அழைக்கப்பட்ட (இன்றைய சுபராஜத்யேட்டர்) மண்டபத்தில் தங்கி இருந்து பல புராண இதிகாச நாடகங்களை நடத்தியது சிலருக்கு இன்னும் ஞாபகமாக இருக்கலாம்.

தற்போது இந்த மேடை நாடகங்கள் பெரிதும் ஆராயப்பட்டு, உயர் சுவை அமைப்புக்களில் கற்கை நெறியாகியுள்ளது. நாடகமும் அரங்கியலும் என்ற பாடம் இன்று தமிழிலும், சிங்களத்திலும், களனி, யாழ்ப்பாணம், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிய உயர் பல்கலைக் கழக பீடங்களில் கற்கை நெறியாக்கப்பட்டு பயிலப்படுகிறது. மட்டக்களப்பு மண் வாசனை தோய்ந்த கலாநிதி மெளனகுரு அவர்கள் இந்நாடகக் கலை பற்றிய பாரிய ஆராய்ச்சிகளை மேற் கொண்டு ஆங்காங்கே தமது ஆய்வுகளைச் சூத்துக்களை நூலாகவடித்து வரலாறு படைப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவரை காலமும் மட்டக்களப்பின் கலைப் பொக்கிஷங்கள் இலை மறை காயாக இருந்த நிலை மாறுவதை நாம் காணலாம். மேற் கொண்டு மட்டக்களப்பு நாடக சம்பந்தமாக நடக்கும் தேடல்கள். இங்கு நடைபெற்ற வசன நாடகங்கள் பற்றிய அறிவை எமக்குத் தரும், ஈழத்து நாடக வரலாறு எழுதுபவர்களுக்கு இத்தகவல்கள் நிறைந்த பயனைத் தரும். இத்தகவல்களை அறிந்தோரும் தெரிந்தோரும் மேற்படி ஆக்கங்களில் ஈடுபடுதற்கு, தாம் அறிந்த வற்றைத் தெரியப்படுத்துதல் விரும்பத்தக்கது.

மட்டுநகரை அண்மிய நாவற்குடாவில் வதியும் நான் பார்த்த கொட்டகை டிராமாக்களைக் கொண்டு அனுபவ ரீதியான சில தகவல்களைத்தர என்னை ஊக்கப்படுத்தி "ராப்பிற்பெணியன்" கட்டுரைப் பிரதியைத் தந்துதவிய S. E. கமலநாதன், காசி, நடராசா, எனது மதிப்புக்குரிய கலை மாணவன் கலாநிதி மெளனகுரு ஆகிய பெரியோருக்கு எனது உளம் கனிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மட்டக்களப்புப் பகுதி நாடக முயற்சிகள்

(அன்புமணி)

1. வரலாறு :

மட்டக்களப்பில் நாடக வளர்ச்சியை ஆராயுமுகமாக நினைவுக்கு எட்டிய தூரம் வரை எண்ணத்தை ஓடவிடுகின்றேன். அந்தக் காலத்தில் அதாவது சுமார் 1940ம் ஆண்டு அளவில் " விலாசங்கள் " என்று இந்தக் காலத்தில் வர்ணிக்கப்படுகின்ற நாடகங்கள் பலவற்றை, சிறு பையனாக விடிய விடிய கண்விழித்துப் பார்த்திருந்த ஞாபகம் வருகிறது.

நாட்டுக் கூத்துக்கள் வகையிலிருந்து மாறுபட்ட இத்தகைய மேடை நாடகங்கள் அந்தக்காலத்தில் பெரும் " மௌசு " பெற்றிருந்தன. " அல்லிஅர்ஜுனா ", " பவளக் கொடி ", " துருவன் சரித்திரம் ", நள - தமயந்தி " போன்ற நாடகங்கள் எனது சொந்த ஊராகிய ஆரையம்பதியிலேயே மிகப் பிரபலமாக மேடை ஏறிய நாடகங்களாகும். இவற்றைப் பழக்கி மேடையேற்றிய சங்கீத ஆசிரியர் திரு. எஸ். கந்தையா அவர்கள் நடிப்புத் துறையிலும், சங்கீதத்திலும், மேடை உத்திகளிலும் முத்திரை பதித்தவர்.

இந்த வகையிலான நாடகங்கள் - பாட்டும் வசனமும் சரிசமமாகக் கலந்திருந்த நாடகங்கள் மட்டக்களப்பைச் சுற்றியுள்ள பல கிராமங்களிலும் அந்தக் காலகட்டத்தில் மேடையேறியிருக்கின்றன. கல்லாறு, தேற்றாத்தீவு, ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு, சித்தாண்டி முதலிய கிராமங்களில் இத்தகைய நாடகங்கள் அவ்வப்போது மேடையேறியிருக்கின்றன என்று அறிகிறேன். இவையாவும் தமிழகத்தில் பிரசித்தி பெற்றிருந்த பம்மல் சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் இயற்றிய நாடக பாணியைப் பின்பற்றியவையாகும். ஒருவேளை தமிழகத்திலிருந்து அடிக்கடி சிலோனுக்கு இறக்குமதியாகிய நாடகங்களின் தாக்கத்தை அவை பெற்றிருக்கலாம். நாட்டுக் கூத்துக்கு அடுத்தபடியான நாடகக் காலமாக இதைக் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய நாடகங்களின் பின்னர், பாட்டுக்கள் குறைந்து, நடிப்பு அம்சம் கடிய நாடகங்கள் தோன்றின. சுமார் 1950ம் ஆண்டளவில் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சினிமாப் படங்களின் வரவும், 'பாப்ஸ்' நாடகக் கம்பனிகளின் வரவும் இந்த மாற்றத்திற்கு உதவியாக இருத்திருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் மட்டுநகரில் பற்பல நாடகங்கள் மேடையேறின, அவற்றுள் முன்னாள் அமைச்சர் திரு. செ. இராசதுரை குழுவினர் நடித்த "கண்ணகி", அருளானந்தம் கோஷ்டியினர் நடித்த " அந்தமான்கைதி " போன்ற இரண்டொரு நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இந்தவகை நாடகங்களின் பின்னர் ஒரு நீண்ட அமைதி மட்டக்களப்பு நாடக உலகில் நிலவுகிறது. சுமார் பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் மீண்டும் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி தோன்றுகிறது.

சுமார் 1960க்கு சற்றுமுன் பின்னாகத் தான் மட்டக்களப்பில் நாடகப் பண்பமைந்த தரமான நாடகங்கள்-அதாவது தற்போதைய கணிப்பில் " நாடகம் " என்று நாம் கொள்கின்ற - நாடகங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை திரு. செ. இராசதுரை அவர்கள் (பாராளுமன்ற உறுப்பினராகிய பின்னர்) தயாரித்தளித்த "சங்கிலியன்" திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை தயாரித்தளித்த "முதல் முழக்கம்", திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் தயாரித்த 'ஒரே இரத்தம்' என்சென்ட் மசனீர் சல்லூரி அளித்த "கடல் கண்ட கனவு", ஆரையம்பதி கவின்கலை மன்றம் அளித்த " திரை கடல் தீபம் ", தேனமுத இலக்கிய மன்றத்தினரின் "எண்ணத்தின் எல்லை". திமிலை நளின கலா மன்றத்தின் " முல்லைக்குமரி ", நடமாடி நாடக மன்றத்தின் " துரோகி " ஆகியவையாகும். இவையாவும் வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்ட நாடகங்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்காலகட்டத்தில் மட்டக்களப்பைச் சுற்றியுள்ள பல கிராமங்களிலும் ஆவ்வப் போது பல நாடகங்கள் மேடையேறின. இவை பெரும்பாலும் திறந்தவெளி அரங்குகளில், கோயில் திருவிழாக்களில் கும்பலோடு கோவிந்தாவாக மேடை ஏறின. என்றாலும் அவற்றுள் நல்ல நாடகங்கள் இல்லாமல் போகவில்லை.

இந்தக் காலகட்டத்தில் உண்மையான நாடகப் பற்றுடன் நாடகத் துறையில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்த பெருமை "நடமாடி" என்ற ஒருவரையே சாரும். பிரிவுக் காரியாதிக்கள், கச்சேரி ஓ. ஏ. போன்ற பெரும் உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டு நாடகம் தயாரித்ததும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பரந்த அடிப்படையில் ஒரு நாடகப் போட்டியை நடாத்தி "தங்கப் பதக்கம்" பரிசளித்ததுவும் "நடமாடி" என்ற தனி நபரின் சாதனைகளாகும். இவரைப் போலவே ஆரையூர் இளவலும் ஏராளமான நாடகங்களை மேடையேற்றி இருக்கிறார்.

மட்டுநகரில் ஆவ்வப்போது நாடகங்களை மேடையேற்றியதுடன், தொடர்ந்து நாடகத்துறையில் பணிபுரிந்த மன்றங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை "மட்டக்களப்பு தமிழ் கலாமன்றம்" "தேனமுத இலக்கிய மன்றம்", "மட்டுநகர் இளங்கதிர் நாடக மன்றம்", ஆரயம்பதி இளைஞர் நாடக மன்றம்" ஆகியவைகளாகும்.

2. தமிழ் நாடக அரங்கம் பற்றிய பிரச்சனைகள் -- மட்டக்களப்புப் பிரதேசம்

(1) தமிழ் நாடகம் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் அறிமுகமான விலாசங்கள், அதன் பரிமாண வளர்ச்சியான பாடல்கள் நிறைந்த மேடை நாடகங்கள் மனக்கண்முன் வருகின்றன. சுமார் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் பம்மல் சம்பந்த முதலியார், சுந்தசாமி முதலியார், நவாப் ராஜமாணிக்கம், டி. கே. சண்முகம் சகோதரர்கள் முதலியோரது நாடகங்களே ஈழத்திலும் புகழ்பெற்றி

ருந்தன. கலையரசு சொர்ணலிங்கம், நடிமணி வைரமுத்து முதலியோர் இத் தொடர்பில் நினைவு கூரத்தக்கவர்கள். மட்டக்களப்பிலும் இதே நிலைதான். மட்டக்களப்பின் கிராமப்புறங்களில் புகழ்பெற்றிருந்த நாட்டுக்கூத்துகள் அருகி மேற்படி மேடை நாடகங்கள் அவற்றின் இடத்தைப்பிடித்து பின்னால் வந்த சினிமாப்பாணி நாடகங்களுக்கு இடம் விட்டு ஒதுங்கிக் கொண்டன. தற்போது நாடகம் என்ற பெயரில் மட்டக்களப்பில் மேடை ஏறுபவை மேற்படி சினிமா பாணி நாடகங்களே. நாடகம் பற்றி பிறமொழிகளிலும் பிறநாடுகளிலும் தோன்றியுள்ள புதிய கருத்துக்களும் சிந்தனைகளும் இன்னும் இப்பிரதேச நாடக மேடைகளைத் தொடலில்லை. இதை ஒரு குறை என்ற வகையில் இங்கே குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் நாடகம் பற்றிய அண்மைக் காலப் போக்குகள் பற்றிய பிரக்ஞை இங்கு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகவே இதைக் குறிப்பிட்டேன். இந்தப் பின்னணியில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் நாடக அரங்கம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைப் பின்வருமாறு வகைப் படுத்தலாம்.

(1) தயாரிப்பு :-

- (அ) நவீன நாடக அரங்கின் அறிமுக மின்மை;
- (ஆ) மரபு நாடக வடிவமான கூத்துக் கலை அடிச்சுவட்டை ஒட்டிய நாடகப்பிரதிகள் இன்மை;
- (இ) தொடர்ச்சியாக நாடகங்களை அரங்கேற்றக் கூடிய நாடக மன்றங்களின்மை.
- (ஈ) நாடகத் தயாரிப்புக்களை ஊக்குவிக்கும் ஏதுக்கள் இல்லாமை.
- (உ) படித்தவர் மத்தியில் நாடக இரசனையும் ஈடுபாடும் அருகி வருதல்.

(2) நாடக அரங்கேற்றத்திற்கான வசதிகள்:-

- (அ) நாடக அரங்கேற்றத்திற்கான வசதிகளுடன் எந்தவொரு மேடையும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இல்லை.
- (ஆ) கொழும்பு போன்ற இடங்களிலுள்ள ஒலி ஒளி வசதிகள் இல்லாமை.

3. நெறியாள்கை :-

- (அ) நெறியாள்கையின் நுட்பங்கள் பற்றிய முறையான பயிற்சி வசதிகள் இல்லாமை.
- (ஆ) சினிமாப்படங்களின் பாதிப்பு.
- (இ) தகுந்த நெறியாள்கை செய்பவர்கள் இல்லாமையால் நடிகர்களே நெறியாள்கையை மேற்கொள்வது.

4. நடிகர்கள் :-

- (அ) சினிமாப்பாதிப்பினால் இயல்பான நடப்பு பற்றிய பிரக்ஞை இல்லாமை;
- (ஆ) நடப்புத்துறையில் தொடர்ந்து ஈடுபடும் நடிகர்கள் இன்மை.
- (இ) பெண் பாத்திரங்களுக்கு நடிகைகளைப் பெறும் சிரமம்.

(2) ஆலோசனைகள் :- மேற்படி குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான சில ஆலோசனைகள் வருமாறு :

- (அ) நாடகத்துறையில் விசேட பயிற்சி பெற்றவர்களைக் கொண்டு நாடகப் பட்டறை போன்ற பயிற்சிகளை வழங்குதல்.
- (ஆ) கொழும்பில் இத்தகைய பட்டறைகளை ஒழுங்கு செய்து அதில் கலந்து கொள்வதற்காகத் தகுந்த ஊக்குவிப்புக்களுடன் ஆர்வமுள்ளவர்களைத் தெரிவு செய்து பயிற்சி வழங்குதல்.
- (இ) கிராமப்புறக் கலைஞர்களுக்கு ரூபவாஹினியிலும், இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் அதிக வாய்ப்புக்கள் கொடுத்தல்.
- (ஈ) தகுந்த வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு நாடக அரங்கை மட்டக்களப்பில் நிறுவுதல், (ஏற்கனவேயுள்ள மண்டபங்களில் ஒன்றுக்காவது இந்த வசதிகளை அளிக்கலாம்)
- (உ) நாடக நிகழ்ச்சிகளில் இருவழிப்பரிமாற்றம்.
- (ஊ) கூத்துக்கலையையும், நாடகக் கலையையும், ஒரு பாடநெறியாகக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம் பெறச் செய்தல்.

(3) பரிட்சார்த்த முயற்சிகள் :-

சின்கள நாடக மேடைகளில் இடம் பெறும் "அதட்ட கனட்ட" பாணி நாடகங்களைப் பரிட்சார்த்த அருட்டுணர்வில் தமிழிலும் சில நாடக முயற்சிகள் அண்மைக்காலமாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவை பின்புறம் வகையில் அமைகின்றன.

- (அ) பாட்டும் கூத்தும் கலந்த ஒருவித நாட்டிய நாடகம்.
- (ஆ) தாளைய நாடகம்
- (இ) ஊமம், உத்தி, உறை நிலைகள் முதலியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு வித (Abstract) அப்ஸ்ராக்ட் பாணி நாடகங்கள்.

இப்படியான நாடகங்களை மேடை பேற்றுவோர் தமிழ் நாடகமேடையில் புதுமை செய்வதாக எண்ணிக்கொள்கிறார்கள் ஆனால் உண்மையில் இவற்றை பரிட்சார்த்த முயற்சிகளாகக் கொள்ளலாமே தவிர புதுமை என்றோ தமிழ் நாடக மேடையின் முன்னேற்றம் என்றோ கூறமுடியாது. அவற்றிற்கான காரணங்கள் வருமாறு.

(அ) பாட்டும் கூத்தும் கலந்த நாடக அமைப்பு என்பது நமது நாட்டுக்கூத்தில் அடங்கியுள்ளது. எனவே இது தமிழ் நாடக மேடைக்குப் புதியது அல்ல.

(ஆ) தாளைய நாடகம் போன்று ஏற்கனவே பழைய சினிமாப் படங்களில் என். என். கே. மதுரம் முதலியோர் சில பாடல்களில் தாளையத்துடன் வசனங்களைப் பேசும் முறை இடம்பெற்றுள்ளது. இது அளவோடு இருந்ததால் ரசிக்க முடிந்தது. ஆனால் தாளைய நாடகத்தில் நாடகம் முழுவதிலும் கேட்கும் "டோலக்" ஒசை பொறுமையைச் சோதிக்கும் உபத்திரவமாக மாறிவிடுகிறது.

(இ) ஊமம், உறை நிலை உத்திகள் ஏற்கனவே வசனமில்லாத அபிநய நாடகங்களில் இடம் பெற்ற உத்திகள் - நாடகத்தில் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி நாடகம் அமைவதால் சாதாரண ரசிகர்களை இசை சென்றடைய முடிவதில்லை.

இவ்வாறான பரீட்சார்த்த முயற்சிகள் சொற்ப காலம் உயிர் வாழ்ந்து மறைந்து விடுவதிலிருந்தே இவற்றின் எதிர்மற்ற நிலை தெளிவாகிறது. கலை, இலக்கியம் மக்களுக்காக என்றால், அவை இலகுவாக மக்களைச் சென்றடையும் வகையில் அமைய வேண்டும். அதை விடுத்து மக்களுக்குப்பிரியாதபடி அவற்றை ஆக்கினால், கலையின் அடிப்படை நோக்கம் நிறைவேறாமற்போய் விடுகிறது. பரீட்சார்த்த முயற்சிகளில் இறங்குவோர், இக்கருத்தை நினைவில் கொள்ளுதல் தரும். சிங்கள நாடக உலகின் "பிதாமகர்" என்று கொள்ளத்தக்க பேரரசிரியர் எதிரிவீர சரத்தசந்திர உருவாக்கிய "மனமே" பாணியில் அடிமந்த நாடகங்களை சிங்கள நாடக உலகில் ஏராளமாக உள்ளன. "நரிபானா" போன்ற நாடகங்களை தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் எதிரிவீர சரத்தசந்திர அவர்களே, சிங்கள நாடகங்களின் மூலமே தமிழ் நாட்டுக் கூத்துக்கள்தான் எனத் திட்டவாட்டமாகக் கூறியுள்ளார். எனவே சிங்களமேடையின் அருட்டுணர்வில் தமிழ் நாடகங்களைத் தயாரிக்கும் புதுமையாளர்கள் மேற்படி கருத்தை கொள்ளுதல் தரும்.

எவ்வாறாயினும், மேற்படி புதுமைகள் எவையும் இல்லாமல் சாதாரண மேடை நாடகங்களை, நல்லகதை, உணர்ச்சிமயமான உரையாடல் தகுந்த நெறியாள்கை மூலம் சிறந்த நாடகங்களாகத் தயாரித்து மக்களுக்கு வழங்க முடியும். நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் நாடகக் கலையின் இந்த அடிப்படை நோக்கங்களை மனதில் கொண்டு நாடகங்களை உருவாக்குதல் தமிழில் நல்ல நாடகங்களைத் தேர்ந்துவிக்கும்.

3. மட்டக்களப்பு நாடக முயற்சிகள் சில மட்டக்களப்புப் பட்டிமை

(1) ககிர்த விலாச சபா (1915 அளவில்)

(அ) பங்கு கொண்டார் வித்துவரன் சரவணமுத்து, ஆமிஸ்றோங், வில்சன் புப்பா, டேவிட், மரியசெல்வம், தம் பிராசா, செல்லத்துரை ராமர் உடையார், டேவிட் இளையதம்பி முதலியோர்.

(ஆ) அரங்கேறிய நாடகங்கள் :- லுலுசா, யயாதி, இராமநாடகம், சாவித்திரி சத்தியவான், வள்ளிதிருமணம் மற்றும் சில சம்பந்த முதலியார் நாடகங்கள்.

(இ) நடைபெற்ற இடம் :- வில் காட்சிம் ஹோல், இது, பின்னர் வுட்கூடி ஹோல் எனவும் அதன் பின்னர் ரீகல் தியேட்டர் எனவும் பெயர் பெற்றது. தற்போது சுபராஜ் தியேட்டராகக் காட்சியளிக்கிறது.

(2) சுதேசவாலியப் சபா (1940 அளவில்)

(அ) பங்கு கொண்டோர் :- வேதாரண்யம், வைரவங்கிணை, கண்ணப்பதிப்பிள்ளை, சூமரையா முதலியோர்

(ஆ) அரங்கேறிய நாடகங்கள் :- சேதாள உலகம், கண்ணகி மற்றும் சில.

(3) மீனலோசினி பாலசத்திராசபா (1942 அளவில்) இந்திய நாடகக் குழுவினர்.

அரங்கேறிய நாடகங்கள் :- வேதாள உலகம், பவளக்கொடி, சத்தியவான் சாவித்திரி, ருக்மாங்கதன், அல்லி அர்ஜுனா, ஞானசௌந்தரி, அரிச்சந்திரன்.

(4) முன்னத்தெரு நாடகக்குழு (1945 அளவில்) நாடகங்கள் :- நல்லதங்காள், ஞானசௌந்தரி.

(5) மட்டக்களப்பு வாலியப் சபா (1945 அளவில்) பங்கு கொண்டோர் :- மயில்வாசனம், நொயல் ஜோசப், பி. வி. ஜோசப் முதலியோர்.

நாடகம் :- (விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை)

(6) பிற நாடகங்கள் சில

(அ) சங்கிலியன்: செ. இராசதுரை குழுவினர். செ. இராசதுரை ஏம். பியானின் கீட்சி நிதிக்காக நடர்த்தப்பட்ட இந் நாடகத்தில் நடித்தார். மற்றும் இரா. பத்மநாதன், மாஸ்டர் சிவலிங்கம், காசி ஆனந்தன் முதலியோரும் நடித்தனர்.

(ஆ) முதல் முழக்கம் :- எஸ். பொன்னுத்துரை தயாரித்த இந்நாடகத்தில் எஸ். பாக்கியராஜா, காசி ஆனந்தன் முதலியோர் நடித்தனர்.

(இ) தூல், தண்ட, தண்டி :- வி. ன் சென்ட் மகலிர் பாட்சாலை.

(ஈ) இரண்டு லட்சங்கள் :- காசி ஆனந்தன்

(உ) திரைகடல் தீபம் :- அன்புமணி

(ஊ) சரிந்தது கொற்றம் :- நடமாடி

(ஊ) துரோகிகள் : பல்கலைக்கழகம்; கலா நிதி கைலாசபதி வித்துவான் கமல நாதன் கே தியாகராசா (தற்போது மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்) கலா நிதி சிவத்தம்பி முதலியோர் இந் நாடகத்தில் நடித்தனர்.

4. நாடகப் பணி

(அ) மன்றங்கள் : அறுபதுகளில் நாடகப் பணியில் முனைப்பாக இருந்த சில மன்றங்கள்

- 1) முத்தமிழ் நாடக மன்றம் (நடமாடி)
- 2) தேனமுத இலக்கிய மன்றம் (திமிலை மகாலிங்கம்)
- 3) திமிலை நளினகலா மன்றம் (திமிலைத் துமிலன்)
- 4) மட்டக்களப்பு தமிழ்கலா மன்றம் (நவரத்தினம்)
- 5) வளர்மதி இலக்கிய மன்றம் (ஆரையூர் இளவல்)
- 6) மட்டுநகர் இளங்கதிர் நாடக மன்றம்

(ஆ) மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை

மாவட்ட அரசாங்க அதிபரை தலைவராகக் கொண்ட இந்நிறுவனம் கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கிய ஓர் அரசாங்க நிறுவனமாகும். இதில் மட்டக்களப்பில் கலை இலக்கிய துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட பதினைந்து பிரமுகர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர், 1970 முதல் இப் பேரவை குறிப்பிடத்

தக்க பணியாற்றி வருகிறது. தேவ நேசன் நேசையா காலத்தில் அண்ணா வியார் மகாநாடு கூத்துநூல் வெளியீடு மூன்று நாள் கலைவிழா முதலியன இடம் பெற்றன

ஆண்டு தோறும் நாடகப் போட்டிகள், இலக்கியப் போட்டிகள் முதலியனவும் நடைபெற்றன. உதவி அரசாங்க அதிபர் மட்டத்தில், போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு அதில் தெரிவு செய்யப்படும் நிகழ்ச்சிகள் மாவட்டக் கலைவிழாவில் இடம் பெற்றன

(இ) ஆரையம்பதியில் நாடக முயற்சிகள் : மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களில் கூத்து நாடகம், முதலிய கலைத்துறைகளில் முனைப்பாக இருப்பது ஆரையம்பதி 1940 முதலே மேடை நாடகங்கள் இங்கு நடைபெற்று வந்துள்ளன. சம்பந்த முதலியார் நாடகப் பாணியில் இங்கு நாடகங்களை தயாரித்து அரங்கேற்றியவர் சங்கீத மாஸ்ரர் என அழைக்கப்படும் கந்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் இங்கு அரங்கேறிய சில முக்கிய நாடகங்கள் வருமாறு :

- 1) சத்தியவான் சாவித்திரி (1940)
- 2) அவலி அர்ஜீனா (1942)
- 3) பவளக்கொடி (1943)
- 4) துருவன் (1945)
- 5) தூக்குமேடை (1950)

அழுகிறது சிரிப்பு!

மருதமைந்தன்

ஊர்க்காவிற் பல மலர்கள்
உருவத்தாற் பருவத்தால்
எல்லாமே வேற்றுமைதான் !
என்றாலும்,
உள்ளவற்றில் ஒன்றாய்ந்து
உயர்வுத்தேன் சேவைபெற
நல்லெண்ண வண்டுசில
நாடியதில் வியப்பில்லை .
நன்மணமும் நல்லழகும்
பொலிவுற்ற பூவொன்றை
தன்னலத்தை ஓரார்கள்
தக்கதெனத் தேர்ந்தெடுக்க ,
குள்ளமலர் முன்னாகக்
குறுக்குவழி தேடியது,
நாணயத்தின் திரைமறையில்
நாடகத்தின் ஒத்திகைகள் !
வெளிவெண்மைப் பூவதனை
வேறுசிலர் முன்வைத்தார் .
கூட்டத்திற் கொந்தளிப்பு !
குறுமலரின் கண்சிமிட்டல்
ஆட்டத்திற் கலங்கியவர்
அதனடியிற் சங்கமிப்பு !
பூவல்ல, பொய்க்காளான்
புரிந்தவரின் ஓசையெலாம் !
மெய்க்கணக்காய்த் தேறவில்லை
வெறுமோல மாய்ச்சுதங்கே !
வேஷத்தை யுய்த்துணரா
வெள்ளியரின் செய்கைபெரும்
ஆசைக்கு விரிந்தாச்சு !
அழுகிறது சிரிப்பங்கே !

கூரைமுடிகளும்

அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியும்

வெல்லூர்க் கோபால்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் எனக் கொள்ளப்படுவது வடக்கே வெருகலாறு தொடக்கம் தெற்கே குழுக்கனாறு வரையான பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்ட பகுதியாகும். இப்பிரதேசத்தே வாழுகின்ற மக்கள் தனித்துவமான பாரம்பரியத் தையும் சிறப்பியல்புகளையும் கொண்டவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

நாட்டில் ஏனைய பகுதிகளில் இல்லாத குடிப்பிரிவு எனும் சமூக அமைப்பினை இன்றும் பேணிக்காப்பது மட்டக்களப்புத் தமிழகமே. குடிவழி அமைப்பானது தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னர், இருந்தே தமிழகத்தில் நிலவியதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். சாதிப்பகுப்புகளின் உட்பிரிவுகளான குடிவழிகள் ஆலய நடைமுறைகள், திருமணம் மற்றும் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் என்பனவற்றைச் சிறப்புறப்பேண வகுக்கப்பட்டனவேயன்றி வேறல்ல. இதில் சேர நாட்டுத் தொடர்பும் அதன் தாக்கமும் இம்மக்களிடையே நெருக்கமுறக் கலந்திருப்பதையும் மறுக்க முடியாது.

இலங்கையை ஆட்சி செய்த சூரத்தீசன் காலத்தே சேனன் கூத்திகள் எனும் சேர நாட்டு வீரர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்றிச் சுமார் கால் நூற்றாண்டு காலம் ஆட்சி புரிந்தமையும் இக்காலத்தே சேரநாட்டுக் குடிகள் புத்தளம் ஊடாக கிழக்குக் கரையில் குடியேறியமையும் மகாவம்சம் தரும் குறிப்புகள் மூலம் தெளிவுபடுத்தலாம். கண்டியை ஆண்ட கயவாரு மன்னன் (கி - பி 2ம் நூற்றாண்டு) சேரன் செங்குட்டுவன் வஞ்சிமாநகரில் கண்ணகிக்கு விழா எடுத்த போது அதில் கலந்துகொண்டு திரும்புகையில் சேர நாட்டு குடிகளையும் தன்னுடன் அழைத்து வந்து குடியேறியதையும் அவர்களுடே கண்ணகிக்கு கோயில் எடுத்ததையும் வரலாறு புலப்படுத்தும். ஏனைய பகுதிகளை விட மட்டக்களப்பு பகுதியிலேயே கண்ணகி வழிபாடு நிலைத்திருப்பதால், இதைமேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். பேச்சு வழக்கு, வாழ்க்கை முறை, உணவு, பாரம்பரிய சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் என்பனவற்றை உற்று நோக்கின்ற போது, சேரநாட்டின் (மலையாளம்) இறுக்கமான தொடர்பைஇப்பிரதேசத்தில் உணரமுடியும் தாய்வழியேபிள்ளை பேணுதல் மாமன் மகன்மகன் திருமண உறவு, பெண்வழிச்சொத்துரிமை (பெண்ணடிமுதிசம்) மணமகன் பெண் வீட்டில் வாழுதல் போன்றவையும் மலையாளத்தாரின் நீண்டகாலப் பழக்க வழக்கங்களே. அத்துடன் முக்குகர் மரபில் காணப்படும் படையாட்சி, பணிக்கர் எனும் பெயரை கொண்ட மரபினர் சேர நாட்டிலும் வடதமிழ் நாட்டின் எல்லைப் பகுதிகளிலும் இன்றும் பெருமளவு வாழ்வதால் இந்தமுடிவினுக்கு வலு ஏற்படுகிறது.

கும்பகுடம் வைத்து அலங்கரிக்கும் முறையும் சேர நாட்டிலிருந்தே இங்கு வந்திருக்க வேண்டும். அவர்களது கட்டடக்கலையில் கும்பகுடங்கள் இடம் பெற்றிருப்பதோடு கொண்டாட்டங்களின் போது வீட்டின் முகப்பினைத் தள அமைப்பாக அலங்காரம் செய்யும் முறையையும் அவர்கள் கைக்கொண்டிருந்தார்கள். மதுரைப்பெருநகர் வீதியில் காணப்படும் சேரன்வளைவானது கோபுர அமைப்பில் கும்பகுடங்களை கொண்டதாகக் காணப்படுவதை இதற்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். கும்பகுட அலங்கார முறையே மட்டக்களப்பாரிடையில் 'கூரைமுடிவைத் தல்' என வழங்கப்படுவதோடு குலவிருதாகவும் குலச்சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் குறியீடாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நீண்டகால வரலாறு மட்டக்களப்பிற்கு உண்டெனினும் 14ம் நூற்றாண்டின் பின்னரேதான் கூரைமுடிவைக்கும் பழக்கம் மட்டக்களப்பில் வேரூன்றத் தொடங்கியிருக்கிறது.

திருமணம் (கலியாணம்) நீராட்டு விழா (சாமத்தியக் கலியாணம், புட்டுக்களி, புத்தியறிதல்) மரணச் சடங்கு (சாவீடு) போன்ற நல்லது, கெட்டது, நடக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலேயே கூரைமுடி வைத்தல் இடம்பெறும். இந்நடைமுறையைப்பேணாத குடிமரபினரை மதிக்காத தன்மையும் அண்மைக்காலம்வரை இப்பிரதேசத்தில் இருந்தே வந்துள்ளது.

முக்குகர் வன்னிமைக் கல்வெட்டு, திருப்படைக் களஞ்சியக் கல்வெட்டு, சாதித் தெய்வக் கல்வெட்டு போன்றவை முன்னைய மட்டக்களப்பின் நிருவாகம் மற்றும் கலாசார பழக்க வழக்கங்களை ஓரளவு வெளிப்படுத்தும் சாதனங்களாக உள்ளன. அதிலே சாதித் தெய்வக் கல்வெட்டானது கும்பவரிசை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. வீட்டின் முகப்புக்கு நேராக கூரையோடு இணைந்தாற்போல் கால்கள் நாட்டிச் சட்டம் பொருத்தி அதைக் கீழ்த்தளமாகக் கொண்டு கூரையின் மேற்பாகத்தே கோபுர அமைப்பில் வரிசை, வரிசையாகக் கும்பகுடங்களை வைப்பார்கள். அதன் பின் சிலைகள் கொய்து கும்பங்களை வளைந்து அழகுபடுத்துவார்கள். பின்னர் கதவின் இருபுறத்திற்கும் நேராக ஒரே நிறச் சேலை தொங்கவிடப்பட்டு அதன் அடியில் தென்னம்பாளை கொண்ட இருநிறைகுடங்களும் குத்துவிளக்கும் வைப்பார்கள். அவ்விடத்தே நிலப்பாவாடை விரித்து இரு புறமும் தென்னம் குருத்தோலை, பூக்கள் என்பவற்றைத் தொங்க விட்டு அலங்கரிப்பார்கள். கும்பகுடங்கள் கீழ்ப்பாகத்திலிருந்து மேற்பாகம் நோக்கிக் குறைந்து கொண்டே செல்லும். உச்சியில் பெரிதான ஒரு கும்பகுடம் அமையும். இது பெரும்பாலும் முக் கோண அமைப்பில் இருக்கும்.

கும்பவரிசை பற்றிச் சாதித் தெய்வக்கல்வெட்டின்படி குலத்துக்குக் குலம் கும்ப முடிகளின் தொகை வரையறுக்கப்பட்டு இருந்தன.

எனினும் காலத்துக்குகாலம் இடத்துக்கு இடம் இம்முறைகள் மாற்றமடைந்தே வந்துள்ளன. அவ்வப்பகுதிகளில் எக்குடிமரபினர் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகவும் செல்வாக்கு பொருந்தியவர்களாகவும். இருந்கனரோ அதன் அடிப்படையிலேயே இம்மாற்றங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. எருவில், போரதீவு, கரவாகு, பாணமை

ஏறாலூர், போன்ற பிரதேசங்களில் கும்பவரிசை அதிகரிக்கப்பட கன்னங்குடா போன்ற பகுதிகளில் இது குறைவடைந்துள்ளது. கொக்கட்டிச்சோலைப் பிரதேசம் காலிங்காகுடியோடு உலகிப்போடி குடி-படையாண்ட குடிகளுக்கும் சமத்துவத்தை அளித்துள்ளது. அத்துடன் முக்குகரில் கச்சிலாகுடி, கோப்பிகுடி, பெத்தான் குடி, சட்டிகுடி, மாதவிகுடி என்பவற்றோடு வேளாளரில் உபகுடியினருக்கும் திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் வேளாளர் குடிகள் ஏழுக்கு மேல் உள்ளதோடு கும்பவரிசையிலும் மாற்றம் கண்டுள்ளன., கும்பவரிசை சிறப்பு அளிக்கப்பட்டமை காலத்தின் கட்டாயத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அண்மைக்கால நடைமுறைகளின்படி கொக்கட்டிச்சோலைப் பிரதேசத்தில் காலிங்காகுடி, உலகிப்போடிகுடி, படையாண்டகுடியினர் தலா பதினமூன்று கூரைமுடிகளையும் (இவர்களே தான்தோன்றிச்சரத்தின் தலைமை நிருவாகிகள்), பணிக்கினார்குடி, கச்சிலாகுடி, கோப்பிகுடி, பெத்தான்குடி, சட்டிகுடியினர் தலா பதினொரு கூரை முடிகளையும் கொண்டுள்ளார்கள். கன்னங்குடா பகுதியில் உலகிப்போடி குடியினருக்கு ஏழு கூரை முடிகளும் காலிங்காகுடி, படையாண்ட குடியினருக்கு ஐந்தும் பெத்தான்துடியினருக்கு மூன்றுமாக கும்பவரிசை பேணப் படுகின்றது. கிராங்குளம், புதுக்குடியிருப்பு பகுதிகளில் காலிங்காகுடியினருக்குப் பதின் மூன்றும் படையாண்டகுடி, பணிக்கினாகுடியாருக்கு பதினொன்றுமாக இவ்வரிசை அமைந்துள்ளது. எருவில் மற்றும் போரதீவு பகுதிகளில் காலிங்கா குடியினருக்கு இருபத்தியொன்றும் படையாண்டகுடி, பணிக்கினாகுடி, உலகிப் போடிகுடி போன்றவற்றிற்கு பதினெட்டும் ஏனைய குடியினருக்கு விகித அமைப்பில் குறைந்தும் இது காணப்படுகின்றது.

பெரிய நீலாவணை, பாண்டிருப்பு, கம்முணை, சவளக்கடை, காரைதீவு, சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று, கோளாவில், பாணமை போன்ற பகுதிகளில் பணிக்கினார்குடியாரே செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாக காணப்படுவதால் கும்ப வரிசையிலும் உயர்வினைப் பெறுகின்றார்கள் எனினும் கூரை முடிகளின் எண்ணிக்கையில் இப்பகுதிகளிலும் வித்தியாசமே தென்படுகிறது, சத்துருக்கொண்டான், மயிலம்பாவெளி, ஏறாலூர், வந்தாறுமுலை, சந்திவெளிப் பகுதிகளில் காலிங்காகுடி, உலகிப்போடிகுடி, படையாண்டகுடி, பணிக்கினாகுடி என்ற வரிசையில் சிறப்பளிக்கப்படுகின்றது. வேளாளரை பொறுத்தவரை ஏனைய பிரதேசங்களை விட திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் வாழ்பவர்கள் இன்றும் இந் நடைமுறைகளைச் சிறப்பாகப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்குத் திருக்கோவில் ஆலயப்பிணைப்பும் முக்கிய காரணமாக இருக்கக்கூடும்.

இன்றைய நாகரீக வளர்ச்சியும் இப்பிரதேசத்தே அண்மைக்காலங்களாக ஏற்பட்டு வரும் கொந்தளிப்பும் தொடர்ந்தாற்போல் வந்து கொண்டிருக்கும் பாரிய அழிவுகளும் அதனால் ஏற்படும் மக்களின் புலம் பெயர்வும் இது போன்ற நடைமுறைகள் படிப்படியாக அருகிக் கொண்டு செல்வதற்குக் காரணமாக அமைந்து விட்டன. எனினும் பழமை வாய்ந்த கலாசார பண்புகளைப் பேணிக் காப்பது அவ்வச் சமூகத்தின் தலையாக கடமையாகும். மேலை நாட்டு நிறுவனங்கள் பல இத்துறையில் இன்று ஆர்வமுடன் செயற்படுவதைக் காணுகின்

றோம். குலவிருதுகள் சமூகச்சிறப்புக்கும் அவற்றின் கட்டுக்கோப்புக்கும் துணை புரிந்தே வந்துள்ளன “கலாசார வாழ்வு” போன்ற நிறுவனங்கள் இது பற்றிய ஆய்வுகளை விரிவாக மேற்கொள்ளின் மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்களது நீண்ட காலச் சிறப்பம்சங்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் அறிபவும் பொருத்தமானவற்றை மீளமைப்புச் செய்யவும் வழி பிறக்கும்.

பிற நாட்டார் கண்ட மட்டக்களப்பு

டச்சுக்காரர் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் மட்டக்களப்பு பைத் தரிசித்த வின்டர்ஸ்டேட் (Wintesgest) என்னும் ஜெர்மனிவர் மட்டக்களப்பின் செழிப்புப்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“.....மட்டக்களப்பானது ஒரு பூலோக சுவர்க்கம் போற் காட்சி காணுகிறது. தேவையான சகல பொருள்களையும் இங்கு பெறலாம். இங்கு காணப்படுகிற தென்னஞ்சோலைகளினூடாக ஒருவர் தொடர்பாக இரண்டு மணி நேரத்திற்கு நடந்து செல்லலாம். இத் தென்னந் தோப்புகள் அவ்வளவு விசாலமானவை.....”

சேர் எம்ர்சன் ரெனன்டின் கூற்று:-

“சாதாரணமாக மட்டக்களப்பில் விளைந்த ஒரு தேங்காய் பதினைந்து இறாத்தல் நிறையுடையதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு தென்னை மரமும் சராசரியாக ஒரு வருடத்தில் நூற்றியிருபது தொடக்கம் நூற்றியைம்பது காய்கள் வரை காய்த்தது. இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் ஒரு கொக்கோவாச் செடி ஒரு வருடம் முற்றாகக் காய்க்கிற ஒரு அந்தர்க் கொக்கோவாவுக்கு இது சமனாகிறது. தென்னிலங்கையில் ஆயிரந் தேங்காய் இரண்டு பவுணாக விற்றபோது மட்டக்களப்புத் தேங்காய் ஆயிரம் மூன்று பவுணாக விற்பனையானது.

டேவிஸ் (Davis) என்னும் ஒல்லாந்தரின் கூற்று:-

இலங்கையில் ‘மட்டிக்கலோ’ என்னும் ஒரு பட்டினம் இருப்பதாக அறிந்தோம். வியாபாரத்திற்குப் பெயர்போன இந்த இடத்தில் நாம் எமது கப்பல்களைக் கறுவா, ஏலம், மிளகு என்பவற்றால் நிரப்பலாம் என அறிந்தோம் (1905 இல் கிளாஸ்கோவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “பேர்ச்சாஸ் கிஸ் பில்கிறிம்ஸ்” என்ற நூலில் இருந்து)

1803ல் மட்டக்களப்பைத் தரிசித்த “பேர்கசன்” கூற்று:-

“இலங்கையின் அருகில் காணப்பட்ட முதலாவது டச்சுக் கப்பல் மட்டக்களப்புக் கருகில் (1602) இல் நங்கூரம் பாய்ச்சியதன் காரணம் யாதெனில் கறுவா வாங்குவற்கேயென நாம் வாசிக்கிறோம்.....கறுவா மிகப்பழைய காலத்திலே மட்டக்களப்பில் உண்டாக்கப் பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. தென்னிலங்கையிற் கறுவாக்காட்டுப் பகுதியிற் காணப்படுகின்ற ஒருவகை வெண்ணிற மணல் மட்டக்களப்பின் பல பகுதிகளிற் காணக் கூடியதாய் இருந்தாலும் இப்போது எவ்விடத்திலாவது அச்செடியைக் காணமுடியவில்லை (கற்குடா - வரழைச்சேனை வீதியை அடுத்து ஒரு பகுதி கறுவாக்காடு என அண்மைக்காலம் வரை அழைக்கப்பட்டது - ஆர்)

முக்குகர் வரலாறு.

ஆசிரியம்

திருவளர் துளப சீதரன் மரபில்
மருவளர் புவியினில் மனுவா யுதித்து
குகனெனு நாமம் குவலயத் தமைத்து
சங்குசக் கரமும் தண்டா யுதமும்
கங்கு லகற்றும் கதிர்செறி வாளும்
குலமுங் கருடத் துவசமும் புனைந்து
கொங்குவங் காளம் கோசலை நித்தம்
மங்குறாச் சீனம் மயிலை புன்னாலை
அயோத்திமா தேசம் ஐம்பத் தாறும்
துய்யதோர் குடைக்கீழ் துரைத்தன மியற்றி
கண்ணகை யம்மன், காற்சிலம் பினுக்கு
வண்ணமா நாக மணியது எடுக்க
வந்தமீ காமனை வழிதனில் மறித்து
தொங்கம ராடித் தோற்றிடச் செய்ததால்
கோவவன் தேவி கூறுசா பத்தால்
பூவுல கதனிற் புறங்கொடுத் தேதான்
ஓடம தேறி ஓடியே வந்து
நீடி ராட்சதர் நிறைந்திடு லங்கையில்
மட்டக் களப்பினில் வந்துநா னிறங்கி
கொக்கட்டிச்சோலை குருவர மூர்த்திக்கும்
சித்திர வேலர் திருச்சந் நிதிக்கும்
கண்டபா ணத்துறைக் கந்தமூர்த் திக்கும்
பண்ட முடிப்புப் பவுள்கறக் கட்டி
பட்டா ணிகளைப் பாங்குறச் சேர்த்து
திமிலனை வெட்டித் தீவிரித் தோட்டி
வன்னியப் பட்டம் வாகுறத் தரித்து
இந்நிலத் தவர்கள் யாவரும் போற்ற
காணிகள் பூமிகள் காலிக ளோடு
அடிமைகள் குடிமைக ளனைத்தையுந் திரட்டி
அட்டைஸ் வரியமு மடைவுறப் பெற்று
முட்டுற வாழ்ந்த முற்குகன் நாளே.

மேலே தந்துள்ள 'முக்குகர் வரலாறு' என்னும் மைப்பிரதி மட்டக்களப்புப் பெரிய கல்லாற்றைச் சேர்ந்த நிர்வாக உயரதிகாரி காலஞ்சென்ற திரு. எஸ். பொன்னப்பலம் அவர்களிடம் இருந்து பெறப்பட்டது, இந்தப் பாடல் மட்டக்களப்பு மான்மியத்திற் காணப்படவில்லை!

இதைவிட, "மட்டக்களப்பு மண்முனைப் பற்று கொக்கட்டிச் சோலை வதியும் பொ. த. செம்பக்குட்டிப் போடியார்புத்திரன்பொ. த. கந்தப்போடியார் அவர்களின் பௌத்திரன் திரு. வே. சரவணமுத்து அவர்கள் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளில் இருந்து தான் தொகுத்தெழுதியதாகக் குறிப்பிடும் மைப்பிரதி யொன்றையும் நான் பார்க்க நேர்ந்தது. அது 56 அடிகளைக் கொண்ட நீண்டதோர் கல்வெட்டு.

நாம் மேலே காட்டிய கல்லாற்று மைப்பிரதியிற் காணப்படும் இருபது வரிகள் எத்தகைய மாற்றமுமின்றி எழுத்துக் கெழுத்து இதனுடன் ஒற்றுமை யுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

கல்லாற்று மைப்பிரதி தன்கூற்று வசனமாக அமைந்திருப்பது நோக்கற்பாலது. மட்டக்களப்பு மான்மியம் 'பங்கு வாங்கும் விபரம் என்னுந் தலைப்பிலுள்ள' பங்கு தடுக்கும் முறை 'என்னும் பகுதியில் வரும் பாடல்கள் தன்கூற்று வசனங்களாக அமைந்துள்ளன.

"பூதலத்திலுயர் கலிங்க ராசனுடன்
வந்திலங்கைமுதல் குருவாய்ப் புகுந்தோன் நானே" எனவும்,

"காரகற்றிச் சிவபணிக்குக் காவல்வைத்த
காரணத்தால் சிவகோத்திரக் காளை நானே" எனவும்

காணப்படும் அடிகளைப்பார்க்கும்போது, கல்லாற்றிற் பெற்றபிரதியிற்காணப்படும்;

"அட்டைஸ் வரியமு மடைவுறப் பெற்று
முட்டுற வாழ்ந்த முற்குகன் நானே"

என்ற அடிகள் ஒரே வகையான பண்புடன் காணப்படுவது நோக்கற்பாலது. அதாவது தன்கூற்றாக அமைந்துள்ளன. மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் அவை ஆசிரிய விருத்தத்தால் அமைய மற்றையது ஆசிரியப் பாவால் அமைந்துள்ளது. ஆனால் திரு. சரவணமுத்து தொகுத்தெழுதியதாக நாம் முன்பு குறிப்பிட்ட ஆசிரியப் பாவாலான கல்வெட்டு பிறன் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. இரண்டு கல்வெட்டுக்களிலும் 20 அடிகள் எழுத்துக் கெழுத்து பொதுவாக இருக்கும் போது, ஒன்று தன்கூற்று முடிவாகவும் மற்றையது பிறன் கூற்று முடிவாகவும் அமைந்தது மட்டுமல்ல அடிகளைப் பொறுத்து கூடியும் குறைந்தும் காணப்படுவதன் காரணம் என்ன? மூலப்பிரதிகள் கிடைத்தாலன்றி விடை காண்பது சாத்தியமல்ல. அவை கிடைக்குமாயின் மட்டக்களப்பு மானிடவியல் ஆய்வுக்கு பெரும் பயனுடையதாய் அமையும்!

மட்டக்களப்பு பிரதேச தமிழ் சாகித்திய விழா - 1993

கலைஞர் கௌரவம்

மாவட்ட நிலை

இயல் : ஜனாப் கே. எம். எம். ஷா (பித்தன்)

இசை : சங்கீத பூஷணம் என். ராஜ் முதலியார்

நாடகம் : திரு. பாலிப்போடி நாகமணிப்போடி

திரு. கதிரமலை செல்லையா

பிரதேச நிலை

கோறளை வடக்கு : திரு. பொ. இராமன்

கோறளை மேற்கு : ஜனாப் ஏ. எம். முஸ்தபா லெவ்வை

கோறளைப்பற்று : திரு. மாரி வெள்ளக்குட்டி

ஏறாலூர்ப்பற்று : திரு. மாரிமுத்து கந்தையா (ஓவியர் குமார்)

ஏறாலூர் நகர் : ஜனாப். ஐ. எல். எம். யூசுப்

மண்முனை வடக்கு : திரு. எஸ். சிவஞானம்

காத்தான்குடி : ஜனாப். வ. எல். முகம்மது யூசுப் புலவர்

மண்முனை : திரு. சின்னவர் கணபதிப்பிள்ளை

மண்முனை மேற்கு : திரு. அழகிப்போடி சுப்பிரமணியம்

மண்முனை தென் மேற்கு : திரு. வேலாச்சி வல்லிபுரம்

மண்முனை தென் எருவில் : திரு. சி. கிருஷ்ணபிள்ளை

போரதிவுப்பற்று : திரு. ஜெரியர் பிரான்சிஸ்

மட்டக்களப்பு பிரதேச தமிழ் சாகித்திய விழா - 1993

இணைவு :

இந்து சமய கலாசார அலுவலர்கள்
இராஜாங்க அமைச்சர், கொழும்பு.

ஒழுங்கமைப்பு :

மாவட்டச் செயலகம்,
மட்டக்களப்பு.

தலைவர் :

திரு. இ. மோனகுருசாமி
(அரசு அதிபர்)

துணைத் தலைவர்கள் :

ஐனாப். சாந்தி முகைதீன் (கவிஞர்)
கலாநிதி சி. மௌனகுரு
திரு. க. முத்துலிங்கம்

பொருளாளர் :

திரு. ப. கிட்டிப்பிள்ளை

பொதுச் செயலாளர் :

திரு. காசுபதி நடராசா

துணைப் பொதுச் செயலாளர் :

செல்வி. க. துண்டேஸ்வரி

பொதுச் செயற்குழு :

வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன்
திரு. பொன். செல்வநாயகம்

திரு. சி. மாமாங்கராசா

ஐனாப் எம். எம். எம். மஹ்ரூப் கரீம்

திரு. க. நவரெத்தினம்

ஆய்வரங்கு இணைப்பு :

கலாநிதி சி. மௌனகுரு

துணை :

ஆசிரியர் சிரோமணி த. செல்வநாயகம்
திரு. செ. யோகராசா
வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன்

திரு. பாலசுகுமார்

திரு. வி. ஆனந்தன்

திரு. வி. சிவசுப்பிரமணியம்

கண்காட்சி :

திரு. செழியன் ஜே. பேரின்பநாயகம்
,, ஏ. எஸ். மனோகரதாஸ்
,, க. தங்கவேலாயுதன்
,, க. சிவநாதன்

ஐனாப் சாந்தி முகைதீன்

கலாகுரி வெற்றிவேல் வினாயகமூர்த்தி

திரு. பொன். செல்வநாயகம்

திருமதி. இந்துமதி.

திரு. மு. பற்பராசா

கலைஞர் கௌரவமும் கலாசாரப் போட்டிகளும்

இணைப்பு :

திரு. க. முத்துலிங்கம்

துணை :

ஜனாப் எம். எம். எம். மஹ்ரூப் கரீம்
திரு. க. கனகரெத்தினம்
,, சி. மாமாங்கராசா
ஜனாப் சாந்தி முகைதீன்

திரு. ஷி. த. குமாரசாமி
மாஸ்டர் சிவலிங்கம்
திருமதி. ஆர். சிவபாதகந்தரம்
செல்வி க. தங்கேஸ்வரி
திருமதி. சுபா சக்கரவர்த்தி

மலர் வெளியீடு :

வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன்
திருமதி. ஆர். சிவபாதகந்தரம்
தமிழ்மணி செ. குணரெத்தினம்

திருமதி. ஆர். தட்சணாமூர்த்தி
ஜனாப் சாந்தி முகைதீன்
திரு. வெ. தவராசா
திரு. கே. இராஜரெத்தினம்

கலை விழா :

திரு. செ. புண்ணியமூர்த்தி
,, எஸ். சேமகரன்
,, நெல்லை நடேசன்
,, கே. நவரெத்தினம்
,, க. குருநாதன்
திருமதி. நிர்மலா ஜெயராசா

திருமதி. ஆர். தட்சணாமூர்த்தி
திரு. இ. கந்தசாமி
,, இ. பாக்கியராசா
,, க. மகேசன்
,, க. தவராசா
,, வெ. முருகமூர்த்தி

நிதி வழி :

திரு. சா. ஜெயராம்
,, க. பத்மநாதன்
,, எஸ். பி. ஜோர்ஜ்

திரு. ப. கிட்டுப்பிள்ளை
,, எம். லோகநாதன்
,, காசுபதி நடராசா

விழா சிறப்புற
அமைவதற்குத்
துணை நின்ற

அனைத்து இனிய
நெஞ்சங்களுக்கும்
ந ன் றி க ள்

காசுபதி நடராசா
பொதுச் செயலாளர்
விழா அமைப்புக் குழு.

வளர்ச்சிப் பாதையில் மக்கள் வங்கி

மக்கள் வங்கி வழங்கும் மற்றுமொரு அதிர்ஷ்ட வாய்ப்பு, சேமிப்புச் சான்றிதழ் திட்டத்தில் சேமிப்பதன் மூலம் பெறுமதிபான பரிசில்களை வெல்லுங்கள், யூலை மாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து டிசம்பர் மாதம் 31ம் திகதிவரை எந்த மக்கள் வங்கிக் கிளையிலாவது ரூ. 870/- பெறுமதியான ஆயிரம் ரூபா விற்கான சேமிப்புச் சான்றிதழ் பெறுவோர் தாமாகவே இத் திட்டத்தில் சேரலாம்.

1ம் பரிசு ... 2,50,000 ரூபா

2ம் பரிசு ... 1,00,000 ரூபா

3ம் பரிசு ... 50,000 ரூபா

- ★ வனிதா வாசனா சேமிப்பு திட்டம் 18 வயதிற்கு கூடிய மகளிர் இத் திட்டத்தில் சேரலாம். ரூபா 500 ஐ வைப்பிட்டு ஐயாயிரம் ரூபா வரை சேமித்து ஆண்டு தோறும் பெறுமதியான பரிசில்களை வெல்லுங்கள்.
- ★ நிலையான வைப்புக் கணக்கில் சேமித்து உங்கள் வாழ்வை வளமாக்குங்கள்.

பல இலட்சம் மக்களின் வங்கி மக்கள் வங்கி

மக்கள் வங்கி

பிராந்திய அலுவலகம்,
மட்டக் களப்பு.

வளர்மதி அச்சகம், மட்டுநகர்.